

ບົດສັງລວມ

ບັນຫາ ບຸລິມະສິດ ແລະ ຄວາມຄືບໜ້າຂອງການແກ້ໄຂບັນຫາ
ການດຳເນີນທຸລະກິດ ຜ່ານກົນໄກກອງປະຊຸມທຸລະກິດລາວ

ສາລະບານ

ກຸ່ມບັນຫາທີ່ສະເໜີກ່ອນກອງປະຊຸມທຸລະກິດລາວ ຄັ້ງທີ 11 4

ບັນຫາທີ່ແກ້ໄຂແລ້ວ..... 4

 ກຸ່ມບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບນິຕິກຳ 4

 1. ການເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຈາກລາຍຮັບຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ທີ່ບໍ່ແມ່ນດອກເບ້ຍ 4

 2. ການເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຈາກຄ່າບໍລິການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນ 5

 3. ການເກັບອາກອນຊົມໃຊ້ອິນເຕີເນັດ 6

 4. ລະບຽບຄຸ້ມຄອງການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນໄມ້ (ໂດຍສະເພາະແມ່ນໄມ້ປູກ) 7

 5. ຂັ້ນຕອນການຈັດທະບຽນວິສາຫະກິດ (ໃນບັນຫາການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ) 8

ບັນຫາທີ່ມີຄວາມຄືບໜ້າໃນການແກ້ໄຂ ແລະ ຈະ ສືບຕໍ່ ປຶກສາຫາລື 12

 ກຸ່ມບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບນິຕິກຳ 12

 6. ຂັ້ນຕອນການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຂະແໜງການ 12

 7. ຂັ້ນຕອນການອະນຸມັດໃບແຈ້ງລາຍຊື່ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ເຂົ້າມາໃນ ສປປ ລາວ 15

 ກຸ່ມບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນິຕິກຳ..... 17

 8. ຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດ ແຜນນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະວັດຖຸດິບ ທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ..... 17

 9. ການສົ່ງຄືນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ສຳລັບທຸລະກິດທີ່ຜະລິດສິນຄ້າເພື່ອສົ່ງອອກ..... 19

 10. ການແຂ່ງຂັນຈາກທຸລະກິດທີ່ປະຕິບັດບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ 21

 11. ຂັ້ນຕອນການຂໍອະນຸຍາດຂົນສົ່ງສິນຄ້າສຳລັບສິນຄ້າຜ່ານແດນ ສຳລັບສິນຄ້າ ທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນລາຍການສິນຄ້າເກືອດທ້າມ 23

 12. ຄ່າທຳນຽມຈັດທະບຽນຫຼັກຊັບຄ່າປະກັນເງິນກູ້ ດ້ວຍສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ 25

 13. ການປັບປຸງຖານຂໍ້ມູນສິນເຊື້ອແຫ່ງຊາດ 26

 14. ມາດຕະການ ແລະ ນະໂຍບາຍ ສົ່ງເສີມ Startup 28

 15. ການປັບປຸງຍຸດທະສາດການສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ 30

ບັນຫາທີ່ສະເໜີ ຫຼັງກອງປະຊຸມທຸລະກິດລາວ ຄັ້ງທີ 11 33

ບັນຫາທີ່ແກ້ໄຂແລ້ວ..... 33

 ກຸ່ມບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບນິຕິກຳ 33

 16. ລະບຽບການ ກຳນົດ ສ່ວນຕ່າງອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນຝາກ ແລະ ເງິນກູ້ຢືມ 33

 ກຸ່ມບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນິຕິກຳ..... 34

 17. ການເກັບຄ່າທຳນຽມກວດສອບມາດຕະຖານ 34

ບັນຫາທີ່ມີຄວາມຄືບໜ້າໃນການແກ້ໄຂ ແລະ ຈະໄດ້ສືບຕໍ່ປຶກສາຫາລື 35

 ກຸ່ມບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບນິຕິກຳ 35

 18. ຂັ້ນຕອນການອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ 35

 19. ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວທີ່ອີງໃສ່ທຳມະຊາດ 37

ກຸ່ມບັນຫາ ທີ່ຕິດພັນກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນິຕິກຳ	39
20. ຂັ້ນຕອນການຈັດທະບຽນສັນຍາເງິນກູ້ ແລະ ຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນ	39
21. ຂັ້ນຕອນການອະນຸມັດ ການຈັດກິດຈະກຳ ກິລາ ເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວ.....	42
ກຸ່ມບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການສິ່ງເສີມ.....	44
22. ອັດຕາຄ່າໄຟຟ້າປະຈຸບັນບໍ່ເປັນການສິ່ງເສີມຂະແໜງການບໍລິການ.....	44
23. ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການທາງດ້ານການເງິນ ຜ່ານເຕັກໂນໂລຊີ (FinTech)	45

ກຸ່ມບັນຫາທີ່ສະເໜີກ່ອນກອງປະຊຸມທຸລະກິດລາວ ຄັ້ງທີ 11

ບັນຫາທີ່ແກ້ໄຂແລ້ວ

ກຸ່ມບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບນິຕິກຳ

1. ການເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຈາກລາຍຮັບຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ທີ່ບໍ່ແມ່ນດອກເບ້ຍ

ສະພາບບັນຫາ: ການເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຂອງການບໍລິການຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ຕໍ່ກັບລາຍຮັບທີ່ບໍ່ແມ່ນດອກເບ້ຍ ແມ່ນຍັງບໍ່ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ ເນື່ອງຈາກນິຕິກຳບໍ່ມີຄວາມຈະແຈ້ງ ແລະ ການຄິດໄລ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ.

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ:

- 1) ສະເໜີໃຫ້ກົມສ່ວຍສາອາກອນ ຍົກເວັ້ນ ອມພ ສຳລັບທຸກໆ ການບໍລິການທາງດ້ານທະນາຄານ ແລະ ການເງິນ. ສ່ວນການໃຫ້ບໍລິການອື່ນຂອງທະນາຄານທີ່ບໍ່ແມ່ນດ້ານການທະນາຄານ/ດ້ານການເງິນຕ່າງໆນັ້ນ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ແສຍ ອມພ.
- 2) ສະເໜີໃຫ້ກົມສ່ວຍສາອາກອນ ອອກແຈ້ງການແນະນຳໃຫ້ແກ່ທະນາຄານທຸລະກິດຮັບຊາບ ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຕໍ່ການບໍລິການຂອງຕົນ ກ່ອນການດັດແກ້ກົດໝາຍສຳເລັດ. ຖ້າໃຫ້ເກັບ ຕ້ອງໄດ້ລະບຸລາຍການເກັບຊັດເຈນໃນແຈ້ງການດັ່ງກ່າວ ແລະຕ້ອງໄດ້ມີການແຈ້ງໃຫ້ພາກທຸລະກິດຮັບຊາບກ່ອນລ່ວງໜ້າ ຕໍ່ກັບລາຍການດັ່ງກ່າວ.

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ:

1. ກົມສ່ວຍສາອາກອນ, ກະຊວງການເງິນ

ຄວາມຄືບໜ້າການແກ້ໄຂບັນຫາ:

- ໃນກົດໝາຍ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 48/ສພຊ ລົງວັນທີ 20-06-2018 (ເລີ່ມມີຜົນສັກສິດ ເດືອນ ມັງກອນ 2019), ມາດຕາ 12 ໄດ້ລະບຸໃຫ້ “ດອກເບ້ຍເງິນຝາກ, ດອກເບ້ຍເງິນກູ້, ລາຍຮັບຈາກການໂອນເງິນ, ກຳໄລຈາກອັດຕາແລກປ່ຽນ, ແລະທຸລະກຳ ດ້ານການເງິນອື່ນຈາກການເຄື່ອນໄຫວຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ຫຼືສະຖາບັນການເງິນອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດຈາກ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ” ຢູ່ໃນ ກົດຈະກຳທີ່ຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ.
- ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງບໍ່ມີການເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຈາກການບໍລິການທາງດ້ານທະນາຄານ ແລະ ການເງິນ.

2. ການເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຈາກຄ່າບໍລິການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນ

ສະພາບບັນຫາ: ລົດຂົນສົ່ງ ທີ່ຂົນສົ່ງຈາກຕົ້ນທາງ ຜ່ານ ສປປ. ລາວ ໄປຍັງປະເທດທິສາມ ຕ້ອງຖືກເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນໄລຍະທາງທີ່ຂ້າມຜ່ານ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄ່າຂົນສົ່ງຜ່ານ ສປປ ລາວ ມີລາຄາແພງຂຶ້ນເມື່ອທຽບກັບປະເທດເພື່ອນບ້ານ. ນອກຈາກນີ້ ຂະແໜງການການເງິນ ໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນໄດ້ສ້າງນິຕິກຳຂຶ້ນ ເພື່ອຈັດເກັບລາຍຮັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຈາກການບໍລິການຂົນສົ່ງຂອງແຂວງເອງ. ວິທີການເກັບອາກອນດັ່ງກ່າວ ໄດ້ສ້າງຄວາມສັບສົນໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດຂົນສົ່ງ ທັງພາຍໃນແລະຕ່າງປະເທດ ເນື່ອງຈາກບໍ່ມີລະບຽບການເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຕໍ່ການຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ ທີ່ເປັນເອກະພາບກັນ.

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ:

- 1) ສະເໜີໃຫ້ມີການແຈ້ງການລົບລ້າງ ນິຕິກຳການເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ທີ່ທ້ອງຖິ່ນສ້າງຂຶ້ນເອງ.
- 2) ສະເໜີໃຫ້ ຍົກເລີກການເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມສໍາລັບການບໍລິການຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ ໂດຍອີງໃສ່ຫຼັກການເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ລະບຸໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ.

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ:

1. ກົມສ່ວຍສາອາກອນ, ກະຊວງການເງິນ

ຄວາມຄືບໜ້າການແກ້ໄຂລ່າສຸດ

- ໄດ້ມີການແຈ້ງການລົບລ້າງ ນິຕິກຳການເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ທີ່ທ້ອງຖິ່ນສ້າງຂຶ້ນເອງ (ຄໍາມ່ວນ, ສະຫວັນນະເຂດ).
- ໃນກົດໝາຍ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 48/ສພຊ ລົງວັນທີ 20-06-2018 (ເລີ່ມມີຜົນສັກສິດ ເດືອນ ມັງກອນ 2019), ມາດຕາ 12 ໄດ້ລະບຸໃຫ້ “ການ ຂົນສົ່ງຜ່ານແດນສາກົນ” ຢູ່ໃນ ກົດຈະກຳທີ່ຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ.
- ກົມສ່ວຍສາອາກອນ ໄດ້ອອກແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບການເກັບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຈາກການສະໜອງການບໍລິການຂົນສົ່ງ ສະບັບເລກທີ 2798/ກງ.ກສອ ລົງວັນທີ 08 ກໍລະກົດ 2019 ເຖິງຫົວໜ້າສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເພື່ອບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ສະບັບປັບປຸງ
- ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ ຜູ້ປະກອບການໄດ້ລາຍງານວ່າ ບໍ່ມີການເກັບອາກອນດັ່ງກ່າວແລ້ວ

3. ການເກັບອາກອນຊົມໃຊ້ອິນເຕີເນັດ

ສະພາບບັນຫາ: ການຊົມໃຊ້ອິນເຕີເນັດ ແມ່ນມີຫຼາຍໃນສັງຄົມ ແລະມີຄວາມສໍາຄັນແລະຈໍາເປັນໃນການນໍາໃຊ້ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ ແລະພັດທະນາ ສະນັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ຄວນຖືວ່າອິນເຕີເນັດເປັນສິນຄ້າພູມເຟືອຍ ແລະຄວນຍົກເລີກການເກັບອາກອນຊົມໃຊ້ອິນເຕີເນັດ 10% ທີ່ລະບຸໃນ ມາດຕາ 20 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ ສະບັບ ປີ 2015.

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ:

1. ສະເໜີໃຫ້ກົມສ່ວຍສາອາກອນ ລົບລ້າງອັດຕາອາກອນຊົມໃຊ້ອິນເຕີເນັດ ທີ່ລະບຸໃນ ມາດຕາ 20 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ ສະບັບ ປີ 2015 ດ້ວຍການດັດແກ້ ກົດໝາຍດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ສໍາເລັດ.

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ:

1. ກົມສ່ວຍສາອາກອນ, ກະຊວງການເງິນ

ຄວາມຄືບໜ້າຂອງການແກ້ໄຂ ລ່າສຸດ:

- ກົດໝາຍອາກອນຊົມໃຊ້ ໄດ້ຜ່ານການຮັບຮອງຈາກສະພາແຫ່ງຊາດດ້ານຫຼັກການ ໃນເດືອນ ມິຖຸນາ 2019, ເຊິ່ງໃນນັ້ນໄດ້ ລະບຸໃຫ້ເກັບອາກອນຊົມໃຊ້ຈາກການບໍລິການ ອິນເຕີເນັດ ເທົ່າກັບ 3% (ຫຼຸດຈາກ 10% ມາເຫຼືອ 3%)

4. ລະບຽບຄຸ້ມຄອງການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນໄມ້ (ໂດຍສະເພາະແມ່ນໄມ້ປູກ)

ສະພາບບັນຫາ: ຜ່ານມາ ຄຳແນະນຳລາຍການ (ບັນຊີ) ຜະລິດຕະພັນໄມ້ເພື່ອສົ່ງອອກ ແລະ ຫ້າມສົ່ງອອກ ເລກທີ 1009/ກອຫ.ມຖ ລົງວັນທີ 18 ຕຸລາ 2016 ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາລາຍການ(ບັນຊີ) ຜະລິດຕະພັນໄມ້ເພື່ອສົ່ງອອກ ເລກທີ 1833/ອຄ ລົງວັນທີ 3 ຕຸລາ 2016 ບໍ່ໄດ້ແຍກລະຫວ່າງໄມ້ປູກ ແລະ ໄມ້ທຳມະຊາດ. ສຳລັບຜູ້ປະກອບການ ປູກໄມ້ວິກ ມາຜະລິດ ແລະ ສົ່ງອອກ ໄມ້ວິກ ໄມ້ສັກ ແລະ ໄມ້ກະຖິນ ຜ່ານມາແມ່ນບໍ່ສາມາດສົ່ງອອກໄດ້. ລ່າສຸດ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ໄດ້ອອກຂໍ້ຕົກລົງຮັບຮອງເອົາລາຍການບັນຊີຜະລິດຕະພັນໄມ້ ເພື່ອສົ່ງອອກ ສະບັບເລກທີ 0002/ອຄ.ກອກ, ລົງວັນທີ 03 ມັງກອນ 2018 ທີ່ໄດ້ກຳນົດລາຍການ (ບັນຊີ) ຜະລິດຕະພັນ “ໄມ້ປູກ” ເພື່ອສົ່ງອອກ ຕ່າງຫາກ. ແຕ່ ຂໍ້ຕົກລົງດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໄດ້ລວມເອົາ ໄມ້ສັກປູກ ເຂົ້າໃນລາຍການຜະລິດຕະພັນ “ໄມ້ປູກ” ເພື່ອສົ່ງອອກ, ແລະ ຂະໜາດຂອງຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ໃຫ້ສົ່ງອອກໄດ້ ກໍ່ມີຂະໜາດທີ່ຈຳກັດເກີນໄປ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຕາມທີ່ຕະຫຼາດຕ້ອງການ ເທົ່າທີ່ຄວນ.

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ:

1. ສະເໜີໃຫ້ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ ພິຈາລະນາ ເພີ່ມລາຍການຜະລິດຕະພັນ ໄມ້ສັກປູກ ເຂົ້າໃນ ລາຍການ (ບັນຊີ) ຜະລິດຕະພັນ “ໄມ້ປູກ” ເພື່ອສົ່ງອອກ.
2. ສະເໜີໃຫ້ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ ພິຈາລະນາ ເພີ່ມຂະໜາດຂອງຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ສາມາດສົ່ງອອກ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ຫຼື ສະເໜີໃຫ້ ພິຈາລະນານຳໃຊ້ ການກຳນົດລາຍການຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ຫ້າມສົ່ງອອກ ແທນການກຳນົດຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ໃຫ້ສົ່ງອອກ.

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ:

1. ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ, ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ
2. ກົມປ່າໄມ້, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ຄວາມຄືບໜ້າຂອງການແກ້ໄຂ ລ່າສຸດ:

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ໄດ້ອອກຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາລາຍການຜະລິດຕະພັນໄມ້ເພື່ອສົ່ງອອກ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 0939/ອຄ.ກອຫ ລົງວັນທີ 01/08/2019 (ໃຊ້ປ່ຽນແທນ ຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍ ການຮັບຮອງເອົາລາຍການ (ບັນຊີ) ຜະລິດຕະພັນໄມ້ ເພື່ອສົ່ງອອກ ສະບັບ ເລກທີ 0002/ອຄ. ກອຫ, ວັນທີ 03 ມັງກອນ 2018). ໃນຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາລາຍການຜະລິດຕະພັນໄມ້ເພື່ອສົ່ງອອກ (ສະບັບປັບປຸງ) ນີ້:

- ໄດ້ແຍກ ບັນຊີ ລາຍການຜະລິດຕະພັນໄມ້ເພື່ອສົ່ງອອກ ລະຫວ່າງ ໄມ້ທຳມະຊາດ ແລະ ໄມ້ປູກ ອອກຈາກກັນ,
- ໄດ້ເພີ່ມ ໄມ້ສັກປູກເຂົ້າໃນລາຍການຜະລິດຕະພັນໄມ້ປູກເພື່ອສົ່ງອອກ,
- ໄດ້ລະບຸໃຫ້ ໄມ້ປູກຈາກໄມ້ວິກ, ໄມ້ກະຖິນນະລົງ, ໄມ້ກະຖິນເທພາ, ໄມ້ຢາງພາລາ, ແລະ ໄມ້ສັກສາມາດສົ່ງອອກໄດ້ໃນທຸກຮູບແບບ ໂດຍມີການປຸງແຕ່ງ ຫຼື ບໍ່ປຸງແຕ່ງ
- ໄດ້ເພີ່ມຂະໜາດຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ໃຫ້ສົ່ງອອກ.

5. ຂັ້ນຕອນການຈົດທະບຽນວິສາຫະກິດ (ໃນບັນຫາການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ)

ສະພາບບັນຫາ: ການຂໍຈົດທະບຽນສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດແມ່ນໃຊ້ເວລາດົນ ແລະ ມີການຮຽກຮ້ອງເອົາເງື່ອນໄຂທີ່ຫຼາຍເກີນໄປ ແລະ ບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນ. ນອກຈາກນັ້ນ ເຫັນວ່າຂັ້ນຕອນການກໍ່ຕັ້ງທຸລະກິດ ລະຫວ່າງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ເຊິ່ງຂັ້ນແຂວງຈະໃຊ້ເວລາດົນກວ່າ ເນື່ອງຈາກ ມີລະບຽບການ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງແຂວງ ເພີ່ມຕື່ມຂຶ້ນມາອີກຫຼາຍອັນ.

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ:

1. ສະເໜີໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ປະສານກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອປັບປຸງຂັ້ນຕອນການຈົດທະບຽນ ແລະ ຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດໃຫ້ວ່ອງໄວຂຶ້ນ.
2. ສະເໜີ ໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ນຳໃຊ້ແຜນວາດຂັ້ນຕອນຂອງການຂໍຈົດທະບຽນວິສາຫະກິດ ທີ່ສະໜັບສະໜູນໂດຍ ໂຄງການ ພັດທະນາການຄ້າໄລຍະ II ເປັນບ່ອນອີງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳສັ່ງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບ ເລກທີ 02/ນຍ, ລົງວັນທີ 01/02/2018

ສຳລັບການຂອດການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ໂດຍກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແມ່ນໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂແລ້ວ

***ໝາຍເຫດ: ສ່ວນຂອດອື່ນໆ ໃນຂັ້ນຕອນການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ ແມ່ນຈະມີການປຶກສາຫາລືຕໍ່ໄປ, ດັ່ງລຸ່ມນີ້:
ບັນຫາຂັ້ນຕອນການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ**

ສະພາບຂອງບັນຫາ: ການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດແມ່ນໃຊ້ເວລາດົນໃນບາງຂະແໜງການ, ຍັງມີການຮຽກຮ້ອງເງື່ອນໄຂທີ່ບໍ່ຈຳເປັນຢູ່ ເຮັດໃຫ້ການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ ຍັງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຫຼື ຫຼາຍຂອດຫຼາຍຂຶ້ນ, ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນຂັ້ນຕອນການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ ລະຫວ່າງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ລະຫວ່າງທ້ອງຖິ່ນດ້ວຍກັນ ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ຊຶ່ງບາງແຂວງຈະໃຊ້ເວລາດົນກວ່າ ເນື່ອງຈາກວ່າ ໄດ້ສ້າງລະບຽບການ ແລະ ເງື່ອນໄຂເພີ່ມຕື່ມຂຶ້ນເປັນອັນສະເພາະ ໂດຍບໍ່ສອດຄ່ອງກັບນິຕິກຳທີ່ໄດ້ປະກາດໃຊ້.

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ:

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ ມີການປ່ຽນແປງໃໝ່ທີ່ວ່ອງໄວສອດຄ່ອງກັບຫຼັກປະຕິບັດຂອງສາກົນ ສະເໜີບາງວິທີແກ້ໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ສະເໜີໃຫ້ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ (ປກສ) ອອກແຈ້ງການ ຫຼື ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການຄວັດ ຕາປະທັບໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ເນື່ອງຈາກວ່າ, ການຄວັດຕາປະທັບ ແລະ ການຈົດທະບຽນນຳໃຊ້ຕາປະທັບ ຢູ່ບາງແຂວງ ຍັງມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປັນ 2 ຂອດຂັ້ນທີ່ແຍກຈາກກັນຄື: ນັກລົງທຶນ ຕ້ອງນຳເອົາໃບທະບຽນວິສາຫະກິດໄປສະເໜີຄວັດຕາປະທັບກັບໜ່ວຍງານໜຶ່ງ. ພາຍຫຼັງສຳເລັດການຄວັດຕາປະທັບແລ້ວ, ນັກລົງທຶນ ຍັງຕ້ອງນຳເອົາໜັງສືຈາກໜ່ວຍງານດັ່ງກ່າວ ເພື່ອຈົດທະບຽນນຳໃຊ້ກັບອີກໜ່ວຍງານໜຶ່ງ. ຖ້າຫາກວຽກຄວັດຕາປະທັບ ໄດ້ມີແຈ້ງການ ຫຼື ຄຳແນະນຳ ປະຕິບັດເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວ ປະເທດ ໂດຍໃຫ້ການຄວັດຕາປະທັບ ແລະ ການຈົດທະບຽນນຳໃຊ້ຕາປະທັບ ເປັນຂອດດຽວ ຫລື ອອກພ້ອມກັນ ໃນເວລາ 5 ວັນລັດຖະການ ຈະເຮັດໃຫ້ຂອດນີ້ ກາຍເປັນພຽງຂອດດຽວ.

2. ສະເໜີໃຫ້ກະຊວງ ປກສ ແກ້ໄຂເລື່ອງການກວດສອບປະຫວັດຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດຕາມຫຼັກປະຕິບັດທີ່ດີຂອງສາກົນ ໃນ 2 ປະເດັນ ຄື: 1) ສະເໜີໃຫ້ດຳເນີນການກວດສອບປະຫວັດຢູ່ຂັ້ນຕອນຫຼັງການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າອອກນິຕິກຳຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກຳນົດລະອຽດກ່ຽວກັບ ຂັ້ນຕອນ, ກຳນົດເວລາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼື 2) ພິຈາລະນາຍົກເລີກຂັ້ນຕອນດັ່ງກ່າວ (ໂດຍປະຕິບັດຕາມສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງ ປກສ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການເຂົ້າ-ອອກ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຄົນຕ່າງປະເທດ ຢູ່ສປປ ລາວ). ຖ້າຫາກວຽກການກວດສອບປະຫວັດຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ໄດ້ມີນິຕິກຳແນະນຳທີ່ລະອຽດ ແລະ ຖືກຍ້າຍໄປປະຕິບັດຢູ່ຂັ້ນຕອນຫຼັງການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ຈະເຮັດໃຫ້ການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ສາມາດອອກໄດ້ທັນທີ ຫຼື ຊ້າສຸດ ບໍ່ເກີນ 2 ວັນລັດຖະການ (ໝາຍວ່າ: ຈາກ 10 ວັນ ລຸດລົງໄດ້ເຖິງ 8 ຫຼື 9 ວັນ) ແລະ ຈະເປັນພື້ນຖານໃນການຫັນເຂົ້າສູ່ການຂຶ້ນທະບຽນແບບ online ຕາມແຜນທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ໃນປີ 2022.
3. ສະເໜີໃຫ້ກະຊວງ ການເງິນ ອອກນິຕິກຳ ຍົກເລີກຂອດການຂຶ້ນທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຫັນມາສູ່ລະບົບການເສັຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມແບບໂອໂຕ. ຖ້າຫາກວຽກຂຶ້ນທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໄດ້ມີນິຕິກຳລະອຽດ ໂດຍໃຫ້ການເສັຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມເປັນໄປແບບໂອໂຕມາຕົກ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ ຈະເຮັດໃຫ້ຂອດນີ້ຖືກລົບອອກຈາກຂັ້ນຕອນການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ.
4. ສະເໜີໃຫ້ກະຊວງ ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ (ຖວທ) ອອກແຈ້ງການລົບລ້າງການອອກອະນຸຍາດເນື້ອໃນປ້າຍຊື່ວິສາຫະກິດ ເພື່ອໃຫ້ມີນິຕິກຳທີ່ຊັດເຈນ, ມີຄວາມເປັນເອກະພາບ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ນັກລົງທຶນ ຮັບຮູ້ ເຂົ້າໃຈຢ່າງຈະແຈ້ງ. ເນື່ອງຈາກວ່າ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຖວທ ໃນບາງແຂວງ ຍັງແນະນຳໃຫ້ນັກລົງທຶນ ໄປຂໍອະນຸຍາດເນື້ອໃນປ້າຍຊື່ວິສາຫະກິດນຳຂະແໜງການຂອງຕົນກ່ອນຈຶ່ງສາມາດໄປຜະລິດປ້າຍຊື່ວິສາຫະກິດໄດ້ ຊຶ່ງຄັດກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ. ຖ້າຫາກການອອກອະນຸຍາດເນື້ອໃນປ້າຍຊື່ວິສາຫະກິດ ໄດ້ມີນິຕິກຳ ລົບລ້າງຈາກຂະແໜງ ຖວທ ແລະ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ຈະເຮັດໃຫ້ຂອດນີ້ຖືກລົບອອກຈາກຂັ້ນຕອນການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ.
5. ສະເໜີໃຫ້ກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ກະຈາຍການບໍລິການອອກໃບຢັ້ງຢືນປະກັນສັງຄົມ ໃຫ້ທົ່ວເຖິງໃນທຸກແຂວງທົ່ວປະເທດ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ສາມາດອອກໃບຢັ້ງຢືນ ພາຍໃນ 1 ຫາ 2 ວັນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຄຳແນະນຳຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປະກັນສັງຄົມ, ເນື່ອງຈາກວ່າ ປະຈຸບັນແມ່ນລວມສູນຈຸດດຽວຢູ່ສູນກາງ ເຮັດໃຫ້ການຂຶ້ນທະບຽນປະກັນສັງຄົມແກ່ຍາວອາດເປັນເດືອນ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນກໍມີ (ກໍລະນີ ມາຈາກຕ່າງແຂວງ). ຖ້າຫາກໜ່ວຍງານອອກໃບຢັ້ງຢືນປະກັນສັງຄົມ ກະຈາຍ ລົງທຸກແຂວງ ຈະເຮັດໃຫ້ການຂຶ້ນທະບຽນດັ່ງກ່າວ ສາມາດຂຶ້ນໄດ້ໃນເວລາ 1 - 2 ວັນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດ ໝາຍວ່າດ້ວຍ ປະກັນສັງຄົມ ສະບັບເລກທີ 1206/ຮສສ ລົງວັນທີ 23 ເມສາ 2019.
6. ສະເໜີ ໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສ້າງແຜນວາດຂັ້ນຕອນຂອງການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ທີ່ສະໜັບສະໜູນໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກກອງທຶນຫຼາຍຝ່າຍ ທີ່ບໍລິຫານໂດຍທະນາຄານໂລກ.

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ:

1. ກົມທະບຽນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງວິສາຫະກິດ (ການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ) ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;

2. ກົມສ່ວຍສາອາກອນ (ການອອກເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ, ການຈົດທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະ ການປະຖົມນິເທດ) ແລະ ກົມຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ (ການຈົດທະບຽນກົດລະບຽບບໍລິສັດ) ກະຊວງ ການເງິນ;
3. ກົມຄຸ້ມຄອງສຳມະໂນຄົວ ແລະ ກໍ່ສ້າງຮາກຖານ (ການຄວັດຕາປະທັບ ແລະ ຈົດທະບຽນນຳໃຊ້ຕາປະທັບ) ແລະ ກົມໃຫຍ່ສັນຕິບັນ (ກວດປະຫວັດນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດ) ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;
4. ຫ້ອງການກອງທຶນປະກັນສັງຄົມແຫ່ງຊາດ (ຈົດທະບຽນປະກັນສັງຄົມ) ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີ ການສັງຄົມ;
5. ກົມວັດທະນະທຳມະຫາຊົນ (ການອອກນິຕິກຳລົບລ້າງການຂ້ອນນຸຍາດເນື້ອໃນປ້າຍຊື່ວິສາຫະກິດ) ກະຊວງຖະແຫຼ່ງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ຄວາມຄືບໜ້າຂອງການແກ້ໄຂ ລ່າສຸດ:

- ຂໍ້ຕົກລົງ ເລກທີ 0023/ອຄ.ກທຄວ ລົງວັນທີ 09 ມັງກອນ 2019 ວ່າດ້ວຍການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ) ໄດ້ລະບຸວ່າໃນການອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ສຳລັບກິດຈະການທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ແມ່ນເຈົ້າໜ້າທີ່ທະບຽນວິສາຫະກິດ ສາມາດອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດໃຫ້ໄດ້ເລີຍ (ຊ້າສຸດບໍ່ເກີນ 10 ວັນລັດຖະການ) ໂດຍທີ່ບໍ່ຕ້ອງຂໍຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສ່ວນກິດຈະການໃນບັນຊີ ຄວບຄຸມ ແລະ ກິດຈະການສຳປະທານ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສິ່ງເສີມການ ລົງທຶນ
- ແຈ້ງການ ເລກທີ 0489/ຫກງ ລົງວັນທີ 05 ມີນາ 2019 ເລື່ອງການອອກເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍ ອາກອນ (TIN) ແລະ ແຈ້ງການແນະນຳ ສະບັບເລກທີ 5489/ກສອ, ລົງວັນທີ 17 ຕຸລາ 2018 ເລື່ອງ ການເປີດນຳໃຊ້ລະບົບຄຸ້ມຄອງລາຍຮັບສ່ວຍສາອາກອນ (TaxRis) ໄດ້ລົບລ້າງການອອກໃບຢັ້ງຢືນ ເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ, ແລ້ວອອກເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນພ້ອມດຽວກັນກັບການອອກໃບ ທະບຽນວິສາຫະກິດ ໂດຍລະບຸຕົວເລກຜູ້ເສຍອາກອນໃນໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ (ສາມາດໃຊ້ແທນ ໃບທະບຽນອາກອນໄດ້ເລີຍ). ເລກລະຫັດຜູ້ເສຍອາກອນນີ້ ຈະໃຊ້ແທນໃບທະບຽນອາກອນທຸກ ຊະນິດ ລວມທັງ ໃບທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ (ຈະບໍ່ມີຂັ້ນຕອນຂຶ້ນທະບຽນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຕື່ມອີກ)
- ໄດ້ຍົກເລີກໃບຈອງຊື່ວິສາຫະກິດ (ຕາມແຈ້ງການສະບັບເລກທີ 1067/ຫອຄ.ກທຄວ ລົງວັນທີ 19 ພຶດສະພາ 2017 ວ່າດ້ວຍການຍົກເລີກໃບຈອງຊື່ວິສາຫະກິດ)
- ໄດ້ລົບລ້າງການນຳໃຊ້ຮ່າງແບບຟອມໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຕັ້ງສຳນັກງານ ຫຼື ສາຂາຂອງວິສາຫະກິດ ອອກຈາກ ຂັ້ນຕອນການແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ (ໜັງສື ເລກທີ 1596/ກທຄວ, ລົງວັນທີ 15 ພະຈິກ 2018 ກ່ຽວກັບລົບລ້າງການນຳໃຊ້ແບບຟອມໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຕັ້ງສຳນັກງານ ຫຼື ສາຂາ ຂອງວິສາຫະກິດ ແລະ ການ ແຈ້ງການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດໃນກິດຈະການບໍລິການ ຂອງທະນາຄານ)
- ຍົກເລີກ ການອອກໃບອະນຸຍາດຄວັດກາປະທັບ ແລະ ໃບອະນຸຍາດເນື້ອໃນປ້າຍຊື່ວິສາຫະກິດ. ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດແລ້ວ ວິສາຫະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສາມາດນຳເອົາໃບທະບຽນ ວິສາຫະກິດ ໄປຄວັດການປະທັບນຳຂະແໜງ ປກສ, ແລະ ນຳເອົາໃບວິສາຫະກິດ ໄປຜະລິດປ້າຍຊື່ວິ

ສາຫະກິດ ໄດ້ເລີຍ. ນອກຈາກນີ້ ກໍໄດ້ກະຈາຍບ່ອນຄວັດກາປະທັບໄປສູ່ ປກສ ຂັ້ນແຂວງທົ່ວປະເທດ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມາຄວັດກາຢູ່ສູນກາງ (ແຈ້ງການ ເລກທີ 2823/ຫອຄ.ກທຄວ ລົງວັນທີ 26 ພະຈິກ 2018 ເລື່ອງການຄວັດກາປະທັບວິສາຫະກິດ ແລະປ້າຍຊື່ວິສາຫະກິດ)

- ຫຼຸດຂັ້ນຕອນການຈົດທະບຽນປະກັນສັງຄົມ ຈາກ 3 ອາທິດ ມາເຫຼືອ 1-2 ວັນ ຕາມຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ປະກັນສັງຄົມ ສະບັບເລກທີ 1206/ຮສສ ລົງວັນທີ 23 ເມສາ 2019
- ຫຼຸດຂັ້ນຕອນການກວດສອບປະຫວັດຜູ້ລົງທຶນ ຈາກ 10 ວັນ ມາເປັນ 05 ວັນ
- ຂັ້ນຕອນການຈົດທະບຽນກົດລະບຽບບໍລິສັດ ແມ່ນ ຈະໄດ້ຈົດ ຫຼັງຈາກການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລ້ວ ຕາມແຈ້ງການ ສະບັບເລກທີ 1618/ກງ, ລົງວັນທີ 30 ພຶດສະພາ 2019 ເລື່ອງການປັບປຸງກົນໄກ , ຂັ້ນຕອນ ການດຳເນີນງານລະຫວ່າງ ການຈົດທະບຽນເອກະສານຂອງຂະແໜງຊັບສິນ ແລະ ການອອກທະບຽນອາກອນ
- ໄດ້ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດຮູບແບບໃໝ່ ໂດຍມີເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນພ້ອມ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ (ເລີ່ມແຕ່ວັນທີ 15 ຕຸລາ 2018 ແລະ ສາມາດຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ໄດ້ຫຼາຍກວ່າ 12.795 ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ໃນນີ້ລວມທັງ ຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ)
- ກະຊວງ ອຄ ໄດ້ອອກແຈ້ງການກ່ຽວກັບການຄວັດຕາປະທັບວິສາຫະກິດ ເລກທີ 2140/ຫອຄ.ກທຄວ ລົງວັນທີ 3 ຕຸລາ 2019. ໃນນີ້:
 - ວິສາຫະກິດສາມາດນຳເອົາໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ໄປຍື່ນຂໍຄວັດຕາປະທັບນຳຂະແໜງການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 21 (ໃໝ່) ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ 2013;
 - ວິສາຫະກິດຈະໄດ້ຮັບຕາປະທັບ ແລະ ໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຕາປະທັບ ພາຍໃນກຳນົດ 5 ວັນ ລັດຖະການນັບແຕ່ວັນທີ່ ວິສາຫະກິດນຳເອົາໃບທະບຽນວິສາຫະກິດໄປຍື່ນຄວັດຕາປະທັບ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຂັ້ນຕອນການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ ຫຼຸດຈາກ 10 ຂັ້ນຕອນ ລົງມາເຫຼືອ 4 ຂັ້ນຕອນ, ແລະ ຫຼຸດຈາກ 228 ວັນ ຫຼື ສະເລ່ຍ 174 ວັນ ມາເຫຼືອບໍ່ເກີນ 40 ວັນ.

ບັນຫາທີ່ມີຄວາມຄືບໜ້າໃນການແກ້ໄຂ ແລະ ຈະ ສືບຕໍ່ ປຶກສາຫາລື

ກຸ່ມບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບນິຕິກຳ

6. ຂັ້ນຕອນການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຂະແໜງການ

ສະພາບບັນຫາ: ສືບເນື່ອງຈາກການສະເໜີບັນຫາຂອງພາກທຸລະກິດ ຕໍ່ ການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ຂໍໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ມີຄວາມຊັກຊ້າ ທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນກອງປະຊຸມທຸລະກິດລາວໃນຄັ້ງຜ່ານມານັ້ນ, ຜ່ານມາພາກທຸລະກິດ ເຫັນວ່າ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງ ຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ໃຫ້ສະດວກ ແລະ ວ່ອງໄວຂຶ້ນຫຼາຍ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ໃນການກໍ່ຕັ້ງທຸລະກິດ ຫຼັງຈາກຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດແລ້ວ ກໍ່ຍັງຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈຶ່ງສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດໄດ້, ເຊິ່ງຜ່ານມາ ໃນຂັ້ນຕອນການຂໍໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ເຫັນວ່າຍັງເປັນສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍ. ຜູ້ປະກອບການສ່ວນໃຫຍ່ຍັງເຫັນວ່າ ຂັ້ນຕອນການຂໍໃບອະນຸຍາດດຳເນີນ ທຸລະກິດກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແມ່ນຍັງບໍ່ຈະແຈ້ງ, ໃຊ້ເວລາດົນ ແລະ ມີການຮຽກຮ້ອງເອົາເງື່ອນໄຂ ທີ່ຫຼາຍເກີນໄປ ແລະ ບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນ ເຊັ່ນ:

- ຫຼາຍຂະແໜງການ ຍັງບໍ່ມີລະບຽບການສະເພາະ ຫຼືຂັ້ນຕອນທີ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ການກຳນົດໄລຍະເວລາທີ່ແນ່ນອນ ໃນ ການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການອອກອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ມີຄວາມຊັກຊ້າ. ນອກຈາກນີ້ ລະບົບການຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ການລາຍງານພາຍໃນບາງກະຊວງທີ່ອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ມີຫລາຍຂັ້ນຕອນເກີນໄປ ເຊັ່ນ: ຄຳຮ້ອງຍື່ນຫາຫ້ອງການກະຊວງເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ - ເມື່ອຄົ້ນຄວ້າແລ້ວຫ້ອງການກະຊວງສົ່ງໃຫ້ກົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄາເຫັນ - ເມື່ອກົມກ່ຽວຂ້ອງຄົ້ນຄວ້າແລ້ວສົ່ງກັບຄືນໄປຫາຫ້ອງການກະຊວງ ຈາກນັ້ນຫ້ອງການກະຊວງເຮັດບົດລາຍງານຫາທ່ານລັດຖະມົນຕີເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ຕົກລົງອອກອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ເມື່ອທ່ານລັດຖະມົນຕີເຫັນດີ - ຈາກນັ້ນທ່ານລັດຖະມົນຕີຈະສົ່ງຄຳຮ້ອງກັບມາຫາກົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເປັນຜູ້ອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນ ທຸລະກິດ.
- ການອອກເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນໃຫ້ແກ່ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າແມ່ນຍັງຄຸມເຄືອ ເນື່ອງຈາກວ່າຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າບໍ່ມີໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ແຕ່ການອອກເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນແມ່ນອອກພ້ອມດຽວກັນກັບໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ສະນັ້ນ ໃນເມື່ອຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າບໍ່ມີໃບທະບຽນວິສາຫະກິດແລ້ວ ຂັ້ນຕອນການອອກເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນຂອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ແມ່ນ ບໍ່ຊັດເຈນ,
- ຂັ້ນຕອນການບໍລິການຂອງຫ້ອງການປະຕູດຽວ, ກະຊວງແຜນການແລະການລົງທຶນ ຍັງຊັກຊ້າ ແລະ ເຫັນວ່າຊ້າຊ້ອນ: ປະຈຸບັນ ສຳລັບກິດຈະການທີ່ນອນຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ຜູ້ປະກອບການຕ້ອງໄປຫາຫ້ອງການປະຕູດຽວເພື່ອຂໍໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ, ເຊິ່ງໃນການຂໍໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫ້ອງການປະຕູດຽວກໍ່ໄດ້ຂໍຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ກ່ອນອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນຢູ່ແລ້ວ, ແຕ່ເວລາໄດ້ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນແລ້ວ ຜູ້ປະກອບການ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ໄປຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ກັບກະຊວງ ອຄ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ໄປຂໍໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເຊິ່ງກໍ່ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານຂັ້ນຕອນຄົ້ນຄວ້າຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຕື່ມອີກ ຈຶ່ງເຫັນວ່າຊ້າຊ້ອນ, ແລະຜູ້ປະກອບການ ແມ່ນດຳເນີນຂັ້ນຕອນແລ່ນເອກະສານເອງ.
- ໃນຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກປັບປຸງໄປຕາມຂັ້ນຕອນ ແລະ ໄລຍະເວລາທີ່ຂັ້ນສູນກາງ ໄດ້ກຳນົດ ເທົ່າທີ່ຄວນ.

- ຜູ້ປະກອບການ ໂດຍສະເພາະແມ່ນນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ຕ້ອງການກໍ່ຕັ້ງ ທຸລະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ ເຫັນວ່າການເຂົ້າຫາຂໍ້ມູນທີ່ຕິດພັນກັບການກໍ່ຕັ້ງທຸລະກິດ ໃນ ສປປ ລາວ ຍັງຈຳກັດ, ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ ຂໍ້ມູນກິດລະບຽບຕ່າງໆທີ່ອອກໃໝ່ແຕ່ລະໄລຍະ, ເງື່ອນໄຂທຶນຈົດທະບຽນຕໍ່າສຸດທີ່ກຳນົດໂດຍຂະແໜງການຕ່າງໆ ຍັງບໍ່ຊັດເຈນ.

ດັ່ງນັ້ນ ພາກທຸລະກິດ ເຫັນວ່າ ການປັບປຸງຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດໃຫ້ສະດວກຂຶ້ນ ເຖິງຈະສາມາດ ຕອບໂຈດຕາມການໃຫ້ຄະແນນ ຕາມດັດສະນີຄວາມສະດວກຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດ (Ease of Doing Business) ກໍ່ຕາມ, ແຕ່ໃນຕົວຈິງແມ່ນຍັງບໍ່ສາມາດຕອບໂຈດຄວາມຈຳເປັນ ໃນການສ້າງເງື່ອນໄຂສະດວກ ສຳລັບການກໍ່ຕັ້ງທຸລະກິດ ໃນ ສປປ ລາວ ໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງ.

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ

1. ສະເໜີໃຫ້ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນເຈົ້າການປະສານກັບກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການປັບປຸງຂັ້ນຕອນການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ໃຫ້ມີຄວາມຈະແຈ້ງ ແລະສະດວກ.
2. ພິຈາລະນາ ນຳໃຊ້ແບບຟອມດຽວກັນທີ່ຜູ້ລົງທຶນຍື່ນຫາກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເພື່ອຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ໃນການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ, ແລະ ຕັດການຮຽກຮ້ອງເອົາເອກະສານທີ່ບໍ່ຈຳເປັນອອກຕົ້ມອີກ.
3. ສຳລັບ ການອອກເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນໃຫ້ແກ່ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ, ສະເໜີໃຫ້ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ກົມສ່ວຍສາອາກອນ ປະສານສົມທົບກັນໂດຍການເຊື່ອມຕໍ່ລະບົບເຂົ້າຫາກັນ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບກະຊວງ ອຸດ, ເນື່ອງຈາກ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນໜ່ວຍງານທີ່ອອກໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ກໍ່ຄວນສາມາດພິມເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນໃສ່ໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້ານັ້ນເລີຍ.
4. ສະເໜີໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ປັບປຸງລະບົບການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດໃຫ້ໄວຂຶ້ນ ດ້ວຍການຕັດບາງຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາອອກ ເຊັ່ນ ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາຂອງຫ້ອງການກະຊວງ, ໝາຍຄວາມວ່າຄຳຮ້ອງຂໍໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດແມ່ນຄວນໃຫ້ສິ່ງເຖິງກົມກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງເພື່ອຄື້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລະກົມກ່ຽວຂ້ອງຍື່ນສະເໜີຫາລັດຖະມົນຕີເພື່ອອະນຸມັດ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຜ່ານຫ້ອງການກະຊວງຕົ້ມອີກ.
5. ສຳລັບກິດຈະການທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີ ຄວບຄຸມ, ໃນຂັ້ນຕອນການຂໍໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ຄວນໃຫ້ສາມາດຄັດຕິດໃບຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງທີ່ໄດ້ຈາກຂັ້ນຕອນການຂໍໃບອະນຸຍາດລົງທຶນເລີຍ ເພື່ອໃຫ້ການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ວ່ອງໄວຂຶ້ນ
6. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດໃຫ້ເປັນເອກະພາບກັນທັງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.
7. ມີຊ່ອງທາງໃນການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂັ້ນຕອນ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງທີ່ຕິດພັນກັບການກໍ່ຕັ້ງທຸລະກິດທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ງ່າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ແບບ ອອນລາຍ, ຫຼືນຳໃຊ້ຕົວກາງໃນການກະຈາຍຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ພາກທຸລະກິດ ເຊັ່ນ ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຫ່ງຊາດລາວ ແລະ ສະພາການຄ້າຕ່າງປະເທດ ໃນສປປ ລາວ ເປັນຕົ້ນ.

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ

1. ກົມທະບຽນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງວິສາຫະກິດ, ກະຊວງ ອຄ
2. ກົມສິ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ
3. ຂະແໜງການອື່ນໆ ທີ່ອອກອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ

ຄວາມຄືບໜ້າການແກ້ໄຂບັນຫາ ລ່າສຸດ:

- ສຳລັບຂັ້ນຕອນການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ, ປະຈຸບັນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ໄດ້ມີ ແຈ້ງການເລກທີ 0044/ອຄ.ກທຄວ, ລົງວັນທີ 18 ມັງກອນ 2019 ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາກົດຈະການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ທີ່ຕ້ອງອອກອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ (ໝາຍຄວາມວ່າ ກົດຈະການທີ່ຢູ່ໃນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸໃນລາຍການດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ ຫຼັງຈາກໄດ້ທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລ້ວ ສາມາດດຳເນີນກິດຈະການໄດ້ເລີຍ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຕື່ມອີກ)
- ✚ ຜົນການປຶກສາຫາລື ຈາກກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ ແລະ ພາກທຸລະກິດ (ບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບການກໍ່ຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດ ໃນ ສປປ ລາວ) ຄັ້ງວັນທີ 30 ສິງຫາ 2019:
 - ປະຈຸບັນກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນປະສານກັບຂະແໜງການທີ່ອອກອະນຸຍາດຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ເພື່ອເຮັດການສຳຫຼວດຂັ້ນຕອນການອອກໃບອະນຸຍາດ 30 ລາຍການທີ່ຖືກຄັດເລືອກເປັນບຸລິມະສິດ (ຈາກທັງໝົດປະມານ 200 ກວ່າໃບອະນຸຍາດ), ໂດຍຈະອີງໃສ່ບົດຮຽນທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງຕ່າງປະເທດ ເພື່ອແນະນຳຂັ້ນຕອນການອອກອະນຸຍາດ 30 ລາຍການດັ່ງກ່າວໃຫ້ສະດວກວ່າໄວຂຶ້ນ. ປະຈຸບັນ ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຂະແໜງການດຽວ ທີ່ມີການກຳນົດລາຍການກິດຈະການທີ່ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ກຳລັງປະສານກັບຂະແໜງການອື່ນໆ ທີ່ອອກອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ເພື່ອຮວບຮວມລາຍການກິດຈະການທີ່ຕ້ອງອອກອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງຂະແໜງການຕ່າງໆ, ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ວິທີທາງປັບປຸງຂອດຂັ້ນການອອກອະນຸຍາດ. ຕໍ່ກັບການເຜີຍແຜ່ວຽກງານການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ຮູບແບບໃໝ່ ໄດ້ເຮັດການເຜີຍແຜ່ 18 ແຂວງໃນທົ່ວປະເທດ, ຖ້າເຫັນວ່າທ້ອງຖິ່ນໃດທີ່ຍັງປະຕິບັດແຕກຕ່າງຈາກສູນກາງ ໃຫ້ພາກທຸລະກິດແຈ້ງຫາກົມທະບຽນໄດ້ໂດຍກົງເພື່ອແກ້ໄຂ.
 - ສຳລັບການອອກເລກທະບຽນອາກອນໃຫ້ທ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ, ກົມສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ແມ່ນມີແຜນເຊື່ອມຕໍ່ລະບົບເຂົ້າກັບລະບົບສ່ວຍສາອາກອນ, ເຊິ່ງປະຈຸບັນແມ່ນຢູ່ຂັ້ນຕອນປຶກສາຫາລື ກັບຂະແໜງອາກອນ.

7. ຂັ້ນຕອນການອະນຸມັດໃບແຈ້ງລາຍຊື່ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ເຂົ້າມາໃນ ສປປ ລາວ

ສະພາບບັນຫາ: ເພື່ອເປັນການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ, ທີ່ເຂົ້າມາທ່ອງທ່ຽວເປັນກຸ່ມ ໃນ ສປປລາວ, ລັດຖະບານໄດ້ບານໄດ້ອອກ ແຈ້ງການເລກທີ 1997/ຫສນຍ ລົງວັນທີ 19/12/2016 ໃຫ້ມີການ ຍົກເລີກໃບອະນຸຍາດຂຶ້ນແຜນນໍາທ່ຽວ (ຫຼື ໃບ Telex) ເນື່ອງຈາກຖືວ່າເປັນ ການສ້າງຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ບໍ່ຈໍາເປັນ ແລະ ເປັນການເພີ່ມ ພາລະ ແລະ ຕົ້ນທຶນໃຫ້ຜູ້ປະກອບການ. ກ່ອນໜ້ານີ້ ຈຸດປະສົງຫຼັກຂອງການເຮັດໃບ Telex ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງໃຊ້ເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ລາຍລະອຽດຕ່າງໆກ່ອນທີ່ຈະສາມາດນໍາກຸ່ມນັກ ທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາໄດ້ ເຊັ່ນ: ລາຍຊື່ນັກທ່ອງທ່ຽວ, ສະຖານທີ່ພັກ, ແລະ ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຕ່າງໆ, ແລະ ອີກ ຈຸດປະສົງໜຶ່ງ ກໍ່ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີການນໍານັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ທາງການ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າປະເທດ ເຂົ້າມາໄດ້. ແຕ່ ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ ເນື່ອງຈາກຖ້າບໍລິສັດນໍາທ່ຽວບໍ່ປະຕິບັດຕາມ ແຜນທີ່ລະບຸໄວ້ (ເຊັ່ນ ອາດມີການ ປ່ຽນຮ້ານອາຫານ, ຫຼື ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ອີງຕາມສະພາບຄວາມເໝາະສົມຂອງມື້ທ່ອງທ່ຽວຕົວຈິງ) ກໍ່ຈະຖືກ ປັບໄໝ ເຊິ່ງຜູ້ປະກອບການນໍາທ່ຽວ ເຫັນວ່າເປັນຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດນໍາທ່ຽວ ກໍ່ຄືໃຫ້ກັບນັກທ່ອງ ທ່ຽວ. ສະນັ້ນ ພາກລັດຈຶ່ງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ ດ້ວຍການ ປະກາດແຈ້ງການໃຫ້ຍົກເລີກ ໃບ Telex ຢ່າງເປັນທາງການ ເພື່ອເປັນການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ ການທ່ອງທ່ຽວ. ແຕ່ໃນຕົວຈິງ ພາຍຫລັງມີແຈ້ງການຍົກເລີກນໍາໃຊ້ໃບ Telex ສະບັບນີ້ອອກມາ, ກໍ່ໄດ້ມີການສ້າງຂອດຂຶ້ນອັນໃໝ່ຂຶ້ນມາ ເຊິ່ງ ປ່ຽນຊື່ ຈາກການປະກອບເອກະສານ ໃບ Telex ມາເປັນ ໃບສະເໜີ ແທນ, ເຊິ່ງມີຈຸດປະສົງ ແລະ ຂອດຂຶ້ນ ທີ່ ຄ້າຍຄືກັນກັບການປະກອບໃບ Telex. ຜູ້ປະກອບການເຫັນວ່າ ການເຮັດໃບສະເໜີ ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມຈໍາເປັນທີ່ສົມ ເຫດເຫດສົມຜົນ, ບໍ່ເປັນການສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ, ແລະ ສ້າງຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃຫ້ບໍລິສັດນໍາທ່ຽວ ທີ່ຕ້ອງກະກຽມ ເອກະສານທຸກຄັ້ງ ທີ່ຈະນໍານັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາ, ຄື:

- ຜ່ານມາ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ເຫດຜົນຂອງການຮຽກຮ້ອງເອົາໃບສະເໜີ ແມ່ນ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ ບຸກຄົນຕ້ອງຫ້າມເຂົ້າປະເທດ ເຊິ່ງ ພາກທຸລະກິດ ເຫັນວ່າ ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ຈະເຂົ້າມາ ກໍ່ຕ້ອງມີການຂໍວິຊາ ຈາກສະຖານກົງສຸນ ແລະ ສະຖານທູດ ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ, ແລະ ທີ່ສໍາຄັນແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຜ່ານດ່ານກວດຄົນ ເຂົ້າເມືອງ, ສະນັ້ນ ການສະກັດບຸກຄົນຕ້ອງຫ້າມເຂົ້າປະເທດ ຄວນຈະເປັນພາລະບົດບາດຂອງພາກສ່ວນ ທີ່ມີໜ້າທີ່ສະເພາະເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບວຽກງານດ້ານນີ້.
- ນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາທ່ອງທ່ຽວ ໂດຍຜ່ານບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນເປັນພຽງສ່ວນໜ້ອຍ ຖ້າທຽບກັບຈໍາ ນວນນັກທ່ອງທ່ຽວທັງໝົດທີ່ເຂົ້າມາ, ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ເຂົ້າມາໂດຍຜ່ານບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວ ກໍ່ໄດ້ຮັບ ການຮັບປະກັນ ໂດຍບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວທີ່ຈິດທະບຽນ ແລະ ມີໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດທີ່ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ຢູ່ແລ້ວ, ໝາຍຄວາມວ່າ ມີຄວາມປອດໄພສູງ ເມື່ອທຽບກັບນັກ ທ່ອງທ່ຽວທີ່ເຂົ້າມາເອງ.
- ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ເຂົ້າມາທ່ອງທ່ຽວໂດຍຜ່ານບໍລິສັດ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນກຸ່ມທີ່ມີລາຍໄດ້ສູງ, ສາມາດໃຊ້ຈ່າຍ ຫລາຍ ແລະ ໃຊ້ເວລາທ່ອງທ່ຽວໃນປະເທດຫລາຍ ສະນັ້ນພາກລັດຄວນສົ່ງເສີມ ໂດຍການອໍານວຍ ຄວາມສະດວກໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວດັ່ງກ່າວ ເພື່ອເພີ່ມລາຍຮັບຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວກຸ່ມນີ້ໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນ.
- ນັກທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ດ້ວຍລົດຈັກ, ປະຈຸບັນແມ່ນຕ້ອງປະກອບເອກະສານຜ່ານບໍລິສັດ ທ່ອງທ່ຽວ ເຊິ່ງກໍ່ເປັນສາຍເຫດໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວປະເພດນີ້ຫລຸດລົງ ເນື່ອງຈາກມີຂັ້ນຕອນ ຫຍຸ້ງຍາກ ຖ້າທຽບກັບຂັ້ນຕອນຂອງປະເທດເພື່ອນບ້ານ. ນັກທ່ອງທ່ຽວປະເພດດັ່ງກ່າວສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມີ

ກຳລັງຈ່າຍທີ່ສູງ ແລະໃຊ້ໄລຍະເວລາຂອງການທ່ອງທ່ຽວຫລາຍວັນ, ສາມາດ ທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຫລາຍຈຸດ ທີ່ ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະຍັງສາມາດ ຊ່ວຍໂຄສະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ໃນແຕ່ລະເຂດອີກດ້ວຍ.

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ:

1. ສະເໜີໃຫ້ກະຊວງ ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນໃຈກາງປະສານງານກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກດັ່ງກ່າວ ແລະ ເພື່ອເປັນການສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວຢ່າງເປັນຮູບປະທຳ.
2. ສະເໜີໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາລົບລ້າງຂັ້ນຕອນການຂໍອະນຸຍາດນຳນັກທ່ອງທ່ຽວ ເປັນກຸ່ມເຂົ້າມາໃນ ສປປລາວ ທັງນີ້ກໍ່ເພື່ອເປັນການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວສາມາດ ເດີນທາງໄປທ່ອງທ່ຽວໃນເຂດທີ່ພາກລັດອະນຸມັດໃຫ້ເປັນເຂດທ່ອງທ່ຽວໄດ້ທົ່ວປະເທດ ຢ່າງບໍ່ມີຂໍ້ຈຳກັດ ບໍ່ວ່າຈະເປັນກຸ່ມທ່ອງທ່ຽວ, ແບບ ຄາລາວານ ຫຼື ແບບບຸກຄົນ ກໍ່ຕາມ. ໃນໄລຍະເວລາລໍຖ້າ ການພິຈາລະນາຍົກເລີກການປະກອບເອກະສານໃບສະເໜີ, ສະເໜີໃຫ້ຂະແໜງການທ່ຽວຂ້ອງ ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ປະກອບການນຳທ່ຽວ ແຈ້ງລາຍການນຳທ່ຽວ ແລະມອບພັນທະຕ່າງໆ ເປັນລາຍເດືອນ, ໂດຍຜ່ານລະບົບທັນສະໄໝ ຫຼື ນຳໃຊ້ ອີເມວ ຫຼື ແຟກສ ໄດ້ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເດີນທາງໄປ ຫ້ອງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທຸກຄັ້ງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ, ປະຢັດເວລາລົງ, ແລະ ກໍ່ເປັນການສ້າງຂໍ້ສະດວກໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງໃນການຄຸ້ມຄອງ.

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

1. ກົມຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວ, ກະຊວງ ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ
2. ກົມຕຳຫຼວດທ່ອງທ່ຽວ, ກະຊວງ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ຄວາມຄືບໜ້າການແກ້ໄຂບັນຫາ ລ່າສຸດ:

- ✚ ຜົນການປຶກສາຫາລື ຈາກກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ ແລະ ພາກທຸລະກິດ (ບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບການທ່ອງທ່ຽວ) ຄັ້ງວັນທີ 17 ກັນຍາ 2019:
 - ຕາງໜ້າກົມຕຳຫຼວດທ່ອງທ່ຽວ ຈະຄົ້ນຄວ້າເພື່ອນຳສະເໜີຄະນະນຳກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຕໍ່ກັບຂໍ້ສະເໜີຂອງພາກທຸລະກິດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການອຳນວຍຄວາມສະດວກຂອງການປະກອບເອກະສານໃບສະເໜີ, ອາດຈະກຳນົດໃຫ້ສະເໜີໃຫ້ຜ່ານຂະແໜງຕຳຫຼວດທ່ອງທ່ຽວສະເພາະເວລາຈະນຳນັກທ່ອງທ່ຽວໄປທ່ອງທ່ຽວຕາມສະຖານທີ່ທຸລະກິດດານ, ຫຼື ຖ້າຫາກນັກທ່ອງທ່ຽວຈະນຳໃຊ້ບັດຜ່ານແດນໄປທ່ອງທ່ຽວເກີນຂອບເຂດທີ່ກຳນົດໄວ້. ສ່ວນເລື່ອງການນຳພາຫະນະຕ່າງໆເຂົ້າມາທ່ອງທ່ຽວ ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າຈະມີບ່ອນບໍລິການທີ່ຊັດເຈນ.
- ✚ ຜົນການປຶກສາຫາລື ຈາກກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ ແລະ ພາກທຸລະກິດ (ບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບໃບສະເໜີແຈ້ງລາຍຊື່ນັກທ່ອງທ່ຽວ) ຄັ້ງວັນທີ 23 ຕຸລາ 2019.
 - ພາກທຸລະກິດ ແລະ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ ຕົກລົງເຫັນດີ ສືບຕໍ່ໃຫ້ມີການປະກອບເອກະສານໃບສະເໜີແຈ້ງລາຍຊື່ນັກທ່ອງທ່ຽວ, ແຕ່ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຈະປັບປຸງຂັ້ນຕອນການອະນຸມັດໃບສະເໜີແຈ້ງລາຍຊື່ນັກທ່ອງທ່ຽວ ໃຫ້ສະດວກຂຶ້ນ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ລະບົບໄອທີ ແບບງ່າຍດາຍ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ (ອີເມວ , ແຟກ) ໃນການຮັບ ແລະ ອະນຸມັດ ໃບສະເໜີແຈ້ງລາຍຊື່ນັກທ່ອງທ່ຽວ ຈົນກ້າວໄປເຖິງການໃຊ້ລະບົບໄປແຮມຄອມພິວເຕີໃນຕໍ່ໜ້າ ຖ້າມີງົບປະມານພຽງພໍ.

ກຸ່ມບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນິຕິກຳ

8. ຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດ ແຜນນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະວັດຖຸດິບ ທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ສະພາບຂອງບັນຫາ : ອີງຕາມສະພາບບັນຫາ ການອະນຸມັດ ແຜນນຳເຂົ້າ ສິນຄ້າ ແລະວັດຖຸດິບ ທີ່ໄດ້ຮັບການ ຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ທີ່ມີຂອດຂັ້ນຫຍຸ້ງຍາກ, ບໍ່ຊັດເຈນ ແລະ ໃຊ້ ເວລາຫຼາຍ, ທີ່ໄດ້ລາຍງານໃນກອງປະຊຸມ ທຸລະກິດລາວຄັ້ງທີ 11, ຜ່ານມາ ເຫັນວ່າ ຂະແໜງການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ແກ້ໄຂປັບປຸງຕາມຂໍ້ສະເໜີຂອງພາກທຸລະກິດ, ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ ໄດ້ອອກ ບົດແນະນຳ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະຄຸ້ມຄອງ ການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ເລກທີ 01/ຄລທ.ສ ລົງວັນທີ 02/01/2019 ວ່າດ້ວຍການ ໃຫ້ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ານພາສີ ແລະອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ສຳລັບແຜນນຳ ເຂົ້າຂອງວິສາຫະກິດ, ເຊິ່ງ ໄດ້ກຳນົດ ຂັ້ນຕອນ ແລະໄລຍະເວລາ ຂອງການອະນຸມັດແຜນນຳເຂົ້າ ທີ່ຊັດເຈນ, ແລະ ສຳລັບການນຳເຂົ້າສຸກເສີນ ແມ່ນສາມາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ ເກີນ 30.000 ໂດລາສະຫະລັດ ແລະ ການນຳເຂົ້າທົ່ວໄປກໍ່ ສາມາດນຳເຂົ້າເກີນ ມູນຄ່າທຶນຈົດທະບຽນໄດ້. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ລ່າສຸດຈາກການ ຮວບຮວມຄຳເຫັນຈາກພາກທຸລະກິດໃນກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືຂະແໜງການຕ່າງໆ ໃນເດືອນ ມີນາ-ມິຖຸນາ 2019 ຜ່ານມາ, ພາກທຸລະກິດ ຍັງເຫັນວ່າຂັ້ນຕອນການຂໍອະນຸມັດແຜນນຳເຂົ້າປະຈຳປີຍັງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຊັກຊ້າ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຂອດການຂໍອະນຸມັດໂດຍຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ແລະບາງຂອດການຂໍຄຳເຫັນຈາກ ຂະແໜງການ ທີ່ພາກທຸລະກິດຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນເອງ ເຖິງແມ່ນວ່າ ຈະມີການມອບໃຫ້ຫ້ອງການປະຕູດຽວ ເປັນຜູ້ ຮັບຜິດຊອບຄືນຄວ້າ ແລະ ອະນຸມັດ ແຜນແລ້ວກໍ່ຕາມ.

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ:

- 1) ສະເໜີໃຫ້ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສືບຕໍ່ປະສານກັບຂະແໜງການທີ່ຕິດພັນກັບການ ອະນຸມັດແຜນນຳເຂົ້າ, ເພື່ອປັບປຸງຂັ້ນຕອນການຜ່ານແຜນ ຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ ພາຍໃຕ້ ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ການລົງທຶນ ໃຫ້ສະດວກວ່າອື່ນໄວ.
- 2) ສະເໜີໃຫ້ກົມພາສີ ສຳເລັດ ແລະ ນຳໃຊ້ລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວ ແລະ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງແຜນນຳ ເຂົ້າ ແບບທັນສະໄໝ ແລະໃຫ້ມີຄຳແນະນຳການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ແກ່ພາກທຸລະກິດ.

ຄວາມຄືບໜ້າການແກ້ໄຂບັນຫາ ຜ່ານມາ:

- ກົມສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໄດ້ອອກບົດແນະນຳ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະຄຸ້ມຄອງ ການລົງທຶນ ຂັ້ນ ສູນກາງ ເລກທີ 01/ຄລທ.ສ ລົງວັນທີ 02/01/2019 ວ່າດ້ວຍການ ໃຫ້ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ານ ພາສີ ແລະອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ສຳລັບແຜນນຳ ເຂົ້າຂອງວິສາຫະກິດ, ເຊິ່ງໃນນີ້ ໄດ້ກຳນົດ ຂັ້ນຕອນ ແລະໄລຍະ ເວລາ ຂອງການອະນຸມັດແຜນນຳເຂົ້າ ທີ່ຊັດເຈນ. ປະຈຸບັນ ສຳລັບການນຳເຂົ້າສຸກເສີນ ແມ່ນສາມາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ ເກີນ 30.000 ໂດລາສະຫະລັດ ແລະການນຳເຂົ້າທົ່ວໄປກໍ່ສາມາດນຳເຂົ້າເກີນ ມູນຄ່າທຶນຈົດທະບຽນໄດ້.
- ກົມພາສີ ໄດ້ເລີ່ມເປີດການນຳໃຊ້ລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແລ້ວ ແລະ ໄດ້ສຳເລັດ ການຕິດຕັ້ງ ແລະເລີ່ມນຳ ໃຊ້ ລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກ ໃນການຄຸ້ມຄອງຕິດຕາມ ຫັກລົບແຜນນຳເຂົ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນ ແລະ ງົດເກັບພາສີ (Master List) ໃນທຸກດ້ານພາສີສາກົນ ແລະກອງຄຸ້ມຄອງພາສີ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.
- ✚ ໄດ້ມີການປຶກສາຫາລືໃນລະດັບວິຊາການ ໃນ ກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືລະຫວ່າງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ພາກລັດ ແລະ ພາກທຸລະກິດ (ບັນຫາທີ່ຕິດພັນ ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະວັດຖຸດິບ ທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ) ຄັ້ງວັນທີ 23 ກໍລະກົດ 2019 ເຊິ່ງຜູ້ຕາງໜ້າຈາກກົມສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໄດ້ ຂຶ້ນບັນຍາຍ ກ່ຽວກັບ

ບົດແນະນຳການໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມສຳລັບແຜນນຳເຂົ້າຂອງ ວິສາຫະກິດ ເລກທີ 01/ຄລທ.ສ.ລົງວັນທີ 02/01/2019 ເຊິ່ງສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ບົດແນະນຳສະບັບນີ້ ໃຊ້ແທນບົດແນະນຳສະບັບເກົ່າ ທີ່ອອກໂດຍກະຊວງການເງິນ. ອີງຕາມຄຳແນະນຳ ສະບັບນີ້ ການນຳເຂົ້າວັດຖຸອຸປະກອນ ແມ່ນສາມາດນຳເຂົ້າໄດ້ຫຼາຍຄັ້ງ ໂດຍອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການການ ຜະລິດ, ແລະ ສາມາດນຳເຂົ້າໄດ້ເກີນທຶນຈົດທະບຽນ. ໃນການສ້າງແຜນນຳເຂົ້າ ແມ່ນ ໃຫ້ຜູ້ປະກອບການ ສ້າງແຜນນຳເຂົ້າປະຈຳປີ, ແລະ ຖ້າຕ້ອງການນຳເຂົ້າເພີ່ມເຕີມທີ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸໃນແຜນປະຈຳປີ ແມ່ນ ສາມາດ ສ້າງແຜນນຳເຂົ້າສຸກເສີນ ເພີ່ມເຕີມໄດ້ໂດຍບໍ່ມີການຈຳກັດຄັ້ງ. ສິນຄ້າ ແລະ ວັດຖຸດິບທີ່ລະບຸໃນແຜນນຳ ເຂົ້າ ຕ້ອງມາຮັບໃຊ້ການຜະລິດໃນທາງກົງເທົ່ານັ້ນ. ບາງໂຄງການຈະສາມາດຂໍນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວໄດ້.
- ສຳລັບ ເຄື່ອງອາໄຫຼ່ທີ່ເອົາມາປ່ຽນແທນອາໄຫຼ່ຂອງເຄື່ອງຈັກທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ນ້ຳມັນ ແລະ ອາຍແກສ, ແລະ ສິນຄ້າ ຫຼື ວັດຖຸອຸປະກອນ ທີ່ສາມາດຊື້ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ, ແມ່ນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນ.
- ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ແມ່ນ ເປັນຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດ ທີ່ຢູ່ໃນລາຍການສິ່ງເສີມ ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ.
- ຂັ້ນຕອນອະນຸມັດແຜນນຳເຂົ້າໂດຍລວມ ສະເລ່ຍ ໃຊ້ເວລາ 31 ວັນ, ນອກຈາກໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ ເຊັ່ນ ໂຄງການ ໄຟຟ້າ ແລະ ໂຄງການບໍ່ແຮ່ ທີ່ໃຊ້ເວລາເກີນ 31 ວັນ. ແຜນປັບປຸງໃນຕໍ່ໜ້າ ແມ່ນ ຫົວໜ້າ ຫ້ອງການກະຊວງແຜນການແລະການລົງທຶນ ຈະເປັນຜູ້ອະນຸມັດແຜນນຳເຂົ້າມູນຄ່າໜ້ອຍກວ່າ 1 ຕື້ໂດລາ, ສ່ວນແຜນນຳເຂົ້າທີ່ມີມູນຄ່າລົງທຶນ 1 ຕື້ ໂດລາ ຂຶ້ນໄປ ແມ່ນ ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງ ແຜນການແລະການ ລົງທຶນ ຈະເປັນຜູ້ອະນຸມັດ. ສ່ວນໂຄງການທີ່ແຂອງເປັນຜູ້ອະນຸມັດ, ການເຮັດແຜນນຳເຂົ້າ ແມ່ນໃຫ້ຍື່ນ ຫາແຂອງ. ໂຄງການທີ່ນອນຢູ່ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແມ່ນ ໃຫ້ຜ່ານແຜນນຳເຂົ້າກັບຫ້ອງການເຂດ ເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ຈະບໍ່ໄດ້ຜ່ານ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.
- ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ຫຼື ນຳໃຊ້ເງິນກຸ້ຢືມ ຫຼື ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ແມ່ນໃຫ້ຜ່ານແຜນນຳເຂົ້າກັບ ກະຊວງການເງິນ, ແລະ ຈະບໍ່ໄດ້ຜ່ານ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.
- ສຳລັບກິດຈະການການຕັດຫຍິບເພື່ອສິ່ງອອກ ແມ່ນໃຫ້ຜ່ານແຜນກັບກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລ້ວໄປຫາ ກົມພາສີ, ແລະ ຈະບໍ່ໄດ້ຜ່ານ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ. ສ່ວນກິດຈະການ ຜະລິດອື່ນໆ ເພື່ອສິ່ງອອກ ແມ່ນ ໃຫ້ຜ່ານແຜນກັບກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.
- ສຳລັບໂຄງການໄຟຟ້າ ແລະ ໂຄງການ ບໍ່ແຮ່ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດຜ່ານແຜນກັບກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງສິ່ງຫາ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.
- ກົມສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ໄດ້ປັບປຸງກົນໄກການອະນຸມັດແຜນນຳເຂົ້າເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມວ່ອງໄວຂຶ້ນ ເຊັ່ນ: ມີ ການຈັດກອງປະຊຸມກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຜ່ານແຜນນຳເຂົ້າ ໂດຍມີຜູ້ຕາງໜ້າຈາກກະຊວງທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າຮ່ວມ ທຸກໆອາທິດ, ເຮັດໃຫ້ການອະນຸມັດຜ່ານແຜນນຳເຂົ້າວ່ອງໄວຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດສຳ ເລັດໄດ້ພາຍໃນ 2 ທິດຖ້າເອກະສານຕ່າງໆຄົບຖ້ວນ ແລະ ຖືກຕ້ອງ.

9. ການສົ່ງຄືນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ສໍາລັບທຸລະກິດທີ່ຜະລິດສິນຄ້າເພື່ອສົ່ງອອກ

ສະພາບບັນຫາ: ຜ່ານການສະເໜີບັນຫາ ການສົ່ງຄືນເງິນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຕໍ່ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າເພື່ອສົ່ງອອກໃນກົນໄກກອງປະຊຸມທຸລະກິດລາວຄັ້ງທີ 10 ແລະ 11 ຜ່ານມາ ເຫັນວ່າ ບັນຫານີ້ແມ່ນມີຄວາມຄືບໜ້າ ໃນການແກ້ໄຂເປັນຕົ້ນແມ່ນ ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 48/ສພຊ ລົງວັນທີ 20-06-2018 ໄດ້ລະບຸ (ມາດຕາ 17) ກໍານົດຊັດເຈນ ອັດຕາ 0% ສໍາລັບການສົ່ງອອກສິນຄ້າໄປຕ່າງປະເທດ. ໝາຍຄວາມວ່າ ກໍລະນີໃດກໍຕາມ ຖ້າສົ່ງອອກສິນຄ້າ ຈາກ ສປປ ລາວ ຈະຖືກຄິດໄລ່ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ອັດຕາ 0%. ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ ເຫັນວ່າ ຜູ້ປະກອບການຂະໜາດໃຫຍ່ບາງບໍລິສັດ ກໍ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງຄືນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມແລ້ວບາງສ່ວນ. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ ການສົ່ງຄືນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃຫ້ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າເພື່ອສົ່ງອອກ ສໍາລັບຫຼາຍບໍລິສັດ ກໍ່ຍັງຊັກຊ້າ ແລະ ບໍ່ຊັດເຈນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນສໍາລັບຜູ້ປະກອບການ ໃນຮູບແບບ Cut Make Trim (CMT) ທີ່ ເຫັນວ່າ ເງື່ອນໄຂທີ່ກົມສ່ວຍສາອາກອນວາງອອກເພື່ອໃຫ້ສາມາດຂໍຄືນເງິນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຍັງບໍ່ມີຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງ. ຜູ້ປະກອບການໃນຮູບແບບ CMT ຫຼາຍບໍລິສັດ ຖືກປະຕິເສດການຂໍຄືນເງິນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມດ້ວຍເຫດຜົນທີ່ວ່າ ການປະກອບເອກະສານຂໍຄືນເງິນບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ບໍລິສັດບັນທຶກບັນຊີ (ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຮັບຮູ້ລາຍຮັບ) ບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ເນື່ອງຈາກຜູ້ປະກອບການໃນຮູບແບບ CMT ເປັນພຽງຜູ້ສະໜອງການບໍລິການ (ເຊັ່ນ ບໍລິການຕັດຫຍິບ), ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າຂອງວັດຖຸດິບ ແລະ ສິນຄ້າ, ສະນັ້ນໃນການບັນທຶກລາຍຮັບຈິ່ງບັນທຶກເອົາສະເພາະຄ່າບໍລິການທີ່ຕົນໄດ້ຮັບ ເຊິ່ງກໍ່ຂັດກັບເງື່ອນໄຂທີ່ທາງຂະແໜງອາກອນໄດ້ວາງອອກ ກໍ່ຄືໃຫ້ບັນທຶກລາຍຮັບທີ່ເທົ່າກັບມູນຄ່າສິນຄ້າທີ່ສົ່ງອອກ. ບັນຫານີ້ນອກຈາກຈະບໍ່ເປັນການ ເອື້ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຜູ້ສົ່ງອອກ ແລະ ສົ່ງຜົນກະທົບໂດຍກົງ ຕໍ່ຕົ້ນທຶນການຜະລິດຂອງຜູ້ສົ່ງອອກ ແລ້ວ ຍັງບໍ່ເປັນການກະຕຸ້ນສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການລົງທຶນເພີ່ມຂຶ້ນໃນຮູບແບບ CMT ອີກດ້ວຍ. ສະນັ້ນ ທາງພາກທຸລະກິດໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ປະກອບ ການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ ຈິ່ງຂໍສະເໜີບັນຫານີ້ມາຍັງລັດຖະບານ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຢ່າງຮີບດ່ວນ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ປະກອບການສາມາດຂໍຄືນ ອມພ ໄດ້ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນໃນກົດໝາຍ.

ຂໍສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ:

1. ສະເໜີໃຫ້ ກົມສ່ວຍສາອາກອນສໍາເລັດ ແລະ ປະກາດນໍາໃຊ້ ຄໍາແນະນໍາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ສະບັບປັບປຸງ.
2. ສະເໜີໃຫ້ກົມບັນຊີ ອະທິບາຍວິທີການຮັບຮູ້ລາຍຮັບ ສໍາລັບຜູ້ຜະລິດສົ່ງອອກແບບ CMT.
3. ສະເໜີໃຫ້ມີການ ຮີບຮ້ອນສົ່ງຄືນເງິນ ອມພ ຕາມລະບຽບ ອມພ, ຫຼື ຂໍໃຫ້ມີຄໍາຕອບແລະເຫດຜົນກໍານົດເວລາທີ່ຊັດເຈນໃຫ້ກັບຜູ້ສົ່ງອອກ ທີ່ໄດ້ຍື່ນເອກະສານຂໍຄືນເງິນ ອມພ ຜ່ານມາ ແຕ່ ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບເງິນ ອມພ ຄືນວ່າເວລາໃດຈິ່ງຈະສົ່ງຄືນໄດ້.

ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ

1. ກົມສ່ວຍສາອາກອນ, ກະຊວງການເງິນ
2. ກົມບັນຊີ, ກະຊວງການເງິນ

ຄວາມຄືບໜ້າຂອງການແກ້ໄຂ ລ່າສຸດ:

- ກົດໝາຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 48/ສພຊ ລົງວັນທີ 20-06-2018 ໄດ້ລະບຸ (ມາດຕາ 17) ກໍານົດອັດຕາ 0% ສໍາລັບການສົ່ງອອກສິນຄ້າໄປຕ່າງປະເທດ. ໝາຍຄວາມວ່າ ກໍລະນີໃດກໍຕາມ ຖ້າສົ່ງອອກສິນຄ້າ ຈາກ ສປປ ລາວ ຈະຖືກຄິດໄລ່ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ອັດຕາ 0%.

- ປະຈຸບັນ ກົມສ່ວຍສາອາກອນກຳລັງກະກຽມຮ່າງຄຳແນະນຳຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມສະບັບປັບປຸງ.

ຜົນຈາກການປຶກສາຫາລື ລະດັບວິຊາການ ລະຫວ່າງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ ແລະ ພາກທຸລະກິດ ຄັ້ງວັນທີ 22 ຕຸລາ 2019: ກົມສ່ວຍສາອາກອນ ສະເໜີໃຫ້ ທຸລະກິດທີ່ໄດ້ຍື່ນຂໍຄືນເງິນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ແຕ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຄືນ ໃຫ້ເຮັດໜັງສືຍື່ນຫາກົມສ່ວຍສາອາກອນເພີ່ມເຕີມ ເພື່ອຄືນຄວ້າສິ່ງຄືນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃຫ້ຜູ້ປະກອບການ. ສຳລັບຜູ້ປະກອບການ ແບບ CMT (ເປັນຜູ້ໃຫ້ບໍລິການຜະລິດ, ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ), ກົມບັນຊີ ຍັງຢືນວ່າ ໃນການນຳເຂົ້າວັດຖຸອຸປະກອນມາຜະລິດສິນຄ້າ ແລະ ການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ຖ້າຫາກວ່າມີເອກະສານຢັ້ງຢືນໄດ້ວ່າຜູ້ຜະລິດ ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ ແຕ່ເປັນພຽງຜູ້ໃຫ້ບໍລິການຜະລິດ, ແມ່ນ ສາມາດຕິດຕາມວັດຖຸອຸປະກອນດັ່ງກ່າວ ຢູ່ນອກໃບສະຫຼຸບຊັບສິມບັດ, ໝາຍຄວາມວ່າຈະບໍ່ໄດ້ຈົດເຂົ້າບັນຊີຂອງຜູ້ປະກອບການ CMT. ກົມສ່ວຍສາອາກອນ, ກົມພາສີ, ກົມບັນຊີ ແລະ ກົມການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ຈະປຶກສາຫາລືກັນເພີ່ມເຕີມ ເພື່ອກຳນົດວິທີການທີ່ຊັດເຈນ ໃນການຕິດຕາມວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ນຳເຂົ້າ ແລະ ສິນຄ້າທີ່ສົ່ງອອກ ຂອງຜູ້ປະກອບການແບບ CMT. ນອກຈາກນີ້ ກົມສ່ວຍສາອາກອນ ຈະໄດ້ລະບຸລະອຽດ ໃສ່ໃນຄຳແນະນຳຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ, ສະບັບປັບປຸງ.

10. ການແຂ່ງຂັນຈາກທຸລະກິດທີ່ປະຕິບັດບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ

ສະພາບັນຫາ: ປະຈຸບັນຍັງມີຜູ້ປະກອບການ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຄ້າຂາຍ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ບໍ່ມີທະບຽນ ຫຼືບໍ່ໄດ້ເສຍພັນທະໃຫ້ລັດຖະບານຢ່າງຖືກຕ້ອງ ທັງທີ່ໄປແລະຜ່ານທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ ຢ່າງ ຫຼວງຫຼາຍ. ຜ່ານມາເຫັນວ່າ ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ມີຫຼາຍຮູບແບບ ເຊັ່ນ ມີຊາວຕ່າງປະເທດຫຼວງຫຼາຍ ທີ່ປະກອບອາຊີບ ຂາຍຍົກ-ຂາຍຍ່ອຍ ຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຕົກລົງຂອງ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳການຄ້າ ວ່າດ້ວຍທຸລະກິດການຄ້າຂາຍຍົກ ແລະການຄ້າຂາຍຍ່ອຍຂາຍຍ່ອຍ ເລກທີ 1005/ອຄ.ຄພນ ລົງວັນທີ 22 ເດືອນ 5 ປີ 2015, ມີການຂາຍສິນຄ້າທີ່ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດໂດຍບໍ່ໄດ້ຕິດສະຫຼາກສິນຄ້າເປັນພາສາລາວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນ ຄຳສັ່ງຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງ ອຄ ເລກທີ 2501/ອຄ.ຄພນ ລົງວັນທີ 16/12/2015 ກ່ຽວກັບການຕິດສະຫຼາກສິນຄ້າເປັນພາສາລາວ, ມີການຄ້າຂາຍສິນຄ້າທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຕິດຄຳເຕືອນກ່ຽວກັບສຸຂະພາບໃສ່ການຫຸ້ມຫໍ່ ຕາມທີ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກກຳນົດ, ມີການໃຫ້ບໍລິການ ໂດຍ ຜູ້ປະກອບການທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ ຫຼື ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ເປັນຕົ້ນ. ການຄ້າຂາຍສິນຄ້າ ແລະ ການໃຫ້ບໍລິການ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດລະບຽບ-ກົດໝາຍເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຮຸນແຮງ ແລະເກີດມີການ ແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳຕໍ່ຜູ້ປະກອບການທີ່ປະຕິບັດຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດລະບຽບ-ກົດໝາຍໃນ ສປປ ລາວ, ລວມໄປເຖິງ ຜົນກະທົບຕໍ່ລາຍຮັບຂອງລັດຖະບານ.

ຕົວຢ່າງ ການຄ້າຂາຍ, ການສະໜອງ, ການຈັດສົ່ງ ແລະ ການຈັດຈຳໜ່າຍຢາສຸບເຖືອນ ຫຼື ຢາສຸບປອມ ທີ່ບໍ່ໄດ້ເສຍ ພັນທະພາສີ-ອາກອນ ມີຄື: ປະເພດ 1: ແມ່ນການນຳເຂົ້າສຳລັບການຈຳໜ່າຍທີ່ໄດ້ເສຍພາສີ-ອາກອນ ເຊັ່ນ: ພາສີຂາ ເຂົ້າ, ອາກອນຊົມໃຊ້ແລະອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ທີ່ໄດ້ຊຳລະເປັນພຽງບາງສ່ວນ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ເສຍທັງໝົດ; ປະເພດ 2: ແມ່ນການນຳເຂົ້າສຳລັບມາຈຳໜ່າຍໃນຮ້ານຄ້າປອດພາສີ ແລະ ສູບຮົ່ວໄຫຼເຂົ້າສູ່ຕະຫຼາດພາຍໃນທີ່ບໍ່ໄດ້ເສຍພາສີ-ອາກອນຕາມຈຳນວນທີ່ນຳເຂົ້າມາເພື່ອຂາຍພາຍໃນ; ປະເພດ 3: ແມ່ນຜະລິດຕະພັນຢາສຸບທີ່ຮຽນແບບ(ຢາສຸບ ປອມ) ຊຶ່ງມີຈຸດປະສົງເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຄ້າຍຄືກັບຜະລິດຕະພັນທີ່ແທ້ຈິງ. ອີກໜຶ່ງສາເຫດຫຼັກຂອງການເພີ່ມຂຶ້ນ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບນອກລະບົບນີ້ ແມ່ນພາຍຫຼັງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ໄດ້ອອກຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄວບຄຸມຢາສຸບ ເວົ້າລວມ, ເວົ້າສະເພາະກໍແມ່ນການພິມຄຳເຕືອນສຸຂະພາບໃສ່ ຊອງຢາສຸບ (ດຳລັດວ່າດ້ວຍການພິມຄຳເຕືອນກ່ຽວກັບສຸຂະພາບ ໃສ່ວັດຖຸຫຸ້ມຫໍ່ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ), ເຫັນວ່າ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບນອກລະບົບ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບດັ່ງກ່າວ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ບໍລິໂພກຫັນມາຊົມໃຊ້ ຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວຫຼາຍຂຶ້ນ. ຜ່ານມາເຫັນວ່າໄດ້ມີຢາສຸບເຖືອນ ຈຳນວນຫຼາຍທີ່ພົບເຫັນວາງຈຳໜ່າຍຢູ່ໃນຫຼາຍ ຮ້ານຄ້າຂາຍຍ່ອຍ, ເຊິ່ງບໍ່ມີຄຳເຕືອນສຸຂະພາບກວມເອົາຕາມອັດຕາສ່ວນທີ່ກະຊວງສາທາລະນະສຸກໄດ້ກຳນົດ, ບໍ່ມີ ສະຫຼາກເປັນພາສາລາວ ແລະ ບໍ່ມີສະແຕມອາກອນ.

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ:

- 1) ສະເໜີໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳແລະການຄ້າ ປະເມີນຄືນ ປະສິດທິຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ຕົກລົງ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳການຄ້າທຸລະກິດຂາຍຍົກຂາຍຍ່ອຍ ເລກທີ 1005/ອຄ.ຄພນ ລົງວັນທີ 22 ເດືອນ 5 ປີ 2015,
- 2) ສະເໜີໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳແລະການຄ້າ ເຜີຍແຜ່ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ປະເມີນຄືນ ປະສິດທິພາບ ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄຳແນະນຳຂອງກະຊວງ ອຄ ກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂບັນຫາຄືນຕ່າງປະເທດເຄື່ອນ

ໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ເລກທີ 0651/ອຄ.ກຄພນ ລົງວັນທີ 12 ມິຖຸນາ 2019.

- 3) ສະເໜີ ໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການແຂ່ງຂັນທາງທຸລະກິດ, ເລກທີ 60/ສພຊ, ລົງວັນທີ 14 ກໍລະກົດ 2015,
- 4) ສະເໜີໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພີ່ມທະວີວຽກງານການລົງກວດກາ ແລະ ປະຕິບັດມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ຖ້າພົບເຫັນການລະເມີດ (ຜູ້ນຳເຂົ້າ, ຜູ້ຈັດຈຳໜ່າຍ, ແລະ ຕົວແທນຈຳໜ່າຍ, ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການປະຕິບັດບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ) ຄວນອອກໃບກ່າວຄວາມຜິດຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ ແລະດຳເນີນມາດຕະການລົງໂທດຢ່າງເຂັ້ມງວດ ລວມໄປເຖິງການອອກຖະແຫຼງຂ່າວທີ່ໜັກແໜ້ນ ເພື່ອສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ທັງສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທາງການຄ້າ.
- 5) ມີໜ່ວຍງານພາຍໃຕ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອຮັບຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຕໍ່ກັບການດຳເນີນທຸລະກິດ ຄ້າຂາຍ ແລະ ບໍລິການ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ/ຫຼື ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ເພື່ອຕິດຕາມການຮ້ອງຟ້ອງແຕ່ລະກໍລະນີ ຢ່າງເປັນລະບົບ.
- 6) ແກ້ໄຂບັນຫາການກໍ່ຕັ້ງທຸລະກິດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍ ທີ່ຕິດພັນກັບກົດໝາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ຈະຊ່ວຍແກ້ໄຂບັນຫານີ້ໃນໄລຍະຍາວ.

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ

1. ກົມການຄ້າພາຍໃນ, ກະຊວງ ອຄ
2. ກົມການນຳເຂົ້າ ແລະ ສິ່ງອອກ, ກະຊວງ ອຄ
3. ກົມພາສີ, ກະຊວງການເງິນ
4. ກົມສ່ວຍສາອາກອນ, ກະຊວງການເງິນ

ຄວາມຄົບໜ້າຂອງການແກ້ໄຂບັນຫາ ລ່າສຸດ:

- ✚ ຜົນການປຶກສາຫາລື ຈາກກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ ແລະ ພາກທຸລະກິດ (ບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບການກໍ່ຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດ ໃນ ສປປ ລາວ) ຄັ້ງວັນທີ 30 ສິງຫາ 2019:
 - ກົມພາສີ ຈະໄດ້ປຶກສາກັບກົມການຄ້າພາຍໃນ ເພື່ອລົງກວດກາສິນຄ້າພາຍໃນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຊຳລະພາສີອາກອນຕາມຮ້ານຄ້າຕ່າງໆ.
 - ຫຼັງຈາກໄດ້ມີການລົງກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ການຄ້າ ອີງຕາມດຳລັດເລກທີ 508, ພາຍໃນ ປີ 2018 ສາມາດຍຶດ ແລະ ທຳລາຍ ສິນຄ້າເຖື່ອນໄດ້ເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ(ຢາສຸບເຖື່ອນໄດ້ເປັນຈຳນວນ ຕື້ກວ່າ ກີບ). ສະເໜີໃຫ້ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ທີ່ມີຂໍ້ມູນການຄ້າຂາຍເຖື່ອນ ລົງຕິດຕາມກວດກາພ້ອມກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ການຄ້າ ສຳລັບຮ້ານຄ້າທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ. ສຳລັບການຄ້າຂາຍຍົກຂາຍຍ່ອຍຂອງຊາວຄ້າຂາຍຕ່າງປະເທດ, ໄດ້ມີແຈ້ງການເລກທີ ເລກທີ 0651/ອຄ.ກຄພນ ລົງວັນທີ 12 ມິຖຸນາ 2019 ໄດ້ເຜີຍແຜ່ສຳເລັດທົ່ວປະເທດແລ້ວ ແລະ ຈະໄດ້ລາຍງານຄືນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມພາຍຫຼັງ.
 - ຕໍ່ກັບການປະເມີນຄືນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງການຄ້າຂາຍຍົກຂາຍຍ່ອຍ ປີ 2015, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ໄດ້ສຳເລັດການປະເມີນຄືນແລ້ວ ແລະ ກຳລັງປັບປຸງນິຕິກຳຄືນອີງໃສ່ຕາມຜົນການປະເມີນ.

11. ຂັ້ນຕອນການຂໍອະນຸຍາດຂົນສົ່ງສິນຄ້າສໍາລັບສິນຄ້າຜ່ານແດນ ສໍາລັບສິນຄ້າ ທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນລາຍການສິນຄ້າເກືອດ ຫ້າມ

ສະພາບບັນຫາ: ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຂອງຂັ້ນຕອນການຂໍອະນຸຍາດຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນ ທີ່ອະນຸຍາດໂດຍກົມພາສີ ແລະ ການຈໍາກັດດ່ານພາສີສາກົນທີ່ສາມາດຂົນສົ່ງ ທີ່ກົມພາສີປະຕິບັດໃນປະຈຸບັນ ເຫັນວ່າ ເປັນການຈໍາກັດ ຂີດຄວາມສາມາດຂອງ ສປປ ລາວ ໃນການຍາດແຍ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນຂອງຕົນ ເນື່ອງຈາກຄູ່ແຂ່ງທີ່ແທ້ຈິງໃນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າທາງບົກຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນທາງເຮືອ ແລະທາງອາກາດ ທີ່ບໍ່ຜ່ານ ສປປ ລາວ. ໝາຍຄວາມວ່າ ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າທາງບົກຜ່ານ ສປປລາວ ເປັນພຽງໜຶ່ງທາງເລືອກຂອງເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ ເທົ່ານັ້ນ. ສະນັ້ນ ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຂອງຂັ້ນຕອນການຂໍອະນຸຍາດຂົນສົ່ງ ສິນຄ້າຜ່ານແດນ ແລະການຈໍາກັດດ່ານພາສີສາກົນທີ່ສາມາດຂົນສົ່ງ ນອກຈາກຈະເຮັດໃຫ້ຄ່າບໍລິການຂົນສົ່ງຜ່ານແດນ ສປປລາວ ສູງ ແລ້ວ ເຫັນວ່າບໍ່ເປັນການສະໜັບສະໜູນຍຸດທະສາດ ຂອງລັດຖະບານ ໃນການຫັນປ່ຽນ ສປປ ລາວ ຈາກປະເທດທີ່ບໍ່ມີຊາຍແດນຕິດກັບທະເລ ມາເປັນປະເທດເຊື່ອມຕໍ່.

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ:

1. ສະເໜີໃຫ້ກົມພາສີ ອອກ ນິຕິກຳ (ຄູ່ມື) ກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນການຂໍອະນຸຍາດການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນ ໃຫ້ເປັນມາດຕະຖານ ແລະໃຫ້ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້. ໃນນີ້:
 - ບໍ່ຄວນກຳນົດໃຫ້ມີຂອດການຂໍອະນຸຍາດລາຍການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນ ສໍາລັບສິນຄ້າທົ່ວໄປທີ່ບໍ່ແມ່ນ ສິນຄ້າທີ່ລັດຖະບານຄຸ້ມຄອງ ຫຼືສິນຄ້າເກືອດຫ້າມ ດັ່ງທີ່ປະຕິບັດຢູ່ປະຈຸບັນ; ແລະ
 - ໃຫ້ມີ ການລະບຸລາຍການສິນຄ້າທີ່ສະຫງວນເພື່ອເກັບລາຍຮັບຂອງລັດຖະບານ ທີ່ຊັດເຈນ ເພື່ອໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມີຄວາມຈະແຈ້ງ ແລະ ເປັນເອກະພາບກັນ.
2. ສະເໜີໃຫ້ມີການທົບທວນຄືນເງື່ອນໄຂເອກະສານທີ່ເປັນບ່ອນອີງໃນລະບຽບການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນ ຕາມແຈ້ງການສະບັບເລກທີ 0749/ກພສ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງ. ຍົກຕົວຢ່າງ: ການກຳນົດເອົາສໍານຳເອກະສານຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຂອງປະເທດຕົ້ນທາງ (ປະເທດສົ່ງອອກສິນຄ້າ) ໃນ ແຈ້ງການສະບັບເລກທີ 0749/ກພສ ປະຈຸບັນແມ່ນ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງ ເນື່ອງຈາກປະຈຸບັນ ບາງປະເທດຕົ້ນທາງ (ເຊັ່ນປະເທດໄທ) ໄດ້ມີການນໍາໃຊ້ລະບົບທັນສະໄໝ (ແບບບໍ່ໃຊ້ເຈ້ຍ) ເຮັດໃຫ້ບໍ່ສາມາດສະໜອງເອກະສານຕາມເງື່ອນໄຂດັ່ງກ່າວໄດ້. ນອກຈາກນັ້ນ ກໍ່ໃຫ້ຈັດຕັ້ງ-ປະຕິບັດຕາມແຈ້ງການ ເລື່ອງລະບຽບການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນ ສະບັບເລກທີ 0749/ກພສ ຢ່າງເປັນຮູບປະທໍາ ໂດຍການຍຸດເຊົາການຮຽກຮ້ອງເອົາເອກະສານ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມີລະບຸໃນລາຍການເອກະສານທີ່ຕ້ອງມີ ຕາມແຈ້ງການສະບັບເລກທີ 0749/ກພສ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ ການຮຽກຮ້ອງເອົາ ສັນຍາຊື້ຂາຍ ລະຫວ່າງເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ.
3. ສະເໜີໃຫ້ ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ ເພີ່ມດ່ານພາສີສາກົນທີ່ສາມາດຂົນສົ່ງຜ່ານແດນສປປລາວ ໃຫ້ຫຼາຍກວ່າທີ່ຈໍາກັດຢູ່ໃນ ກອບ **GMS-CBTA** ແລະກອບສັນຍາສອງຝ່າຍຕາມເຫັນສົມຄວນ ເພື່ອຍາດແຍ່ງໃຫ້ສິນຄ້າ ຜ່ານ ສປປລາວ ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.

ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

1. ກົມພາສີ, ກະຊວງການເງິນ
2. ກົມນໍາເຂົ້າສິ່ງອອກ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

3. ກົມຂົນສົ່ງ, ກະຊວງ ໂຍທາທິການແລະຂົນສົ່ງ

ຄວາມຄືບໜ້າຂອງການແກ້ໄຂລ່າສຸດ:

- ປະຈຸບັນ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ປະກອບເອກະສານ ສັນຍາຊື້ຂາຍ ລະຫວ່າງເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ ແລະ ໃບມອບສິດຈາກເຈົ້າຂອງສິນຄ້າ ໃນການຂໍອະນຸຍາດຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນ.
- ການອອກອະນຸຍາດຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນເຫັນວ່າວ່ອງໄວຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ, ແຕ່ຍັງບໍ່ມີບ່ອນອີງທີ່ຊັດເຈນ

12. ຄ່າທຳນຽມຈົດທະບຽນຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນເງິນກູ້ ດ້ວຍສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ

ສະພາບບັນຫາ: ໃນລັດຖະບັນຍັດປະທານປະເທດ ເລກທີ 003 ລົງວັນທີ 26/12/2012 ມາດຕາທີ 79 ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ເກັບຄ່າທຳນຽມຈົດທະບຽນສັນຍາຄ້ຳປະກັນເງິນກູ້ຢືມດ້ວຍສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ເທົ່າກັບ 0.2% ຂອງຈຳນວນເງິນກູ້ຢືມ ເຊິ່ງຖືວ່າເປັນອັດຕາທີ່ສູງແລະໄດ້ສ້າງຜົນກະທົບໂດຍກົງຕໍ່ຜູ້ກູ້ຢືມ ເນື່ອງຈາກຈະຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມໃນມູນຄ່າສູງຫຼາຍເທົ່າຕົວເມື່ອທຽບໃສ່ຄ່າທຳນຽມເກົ່າ ທີ່ເທົ່າກັບ 50,000 ກີບຕໍ່ໜຶ່ງລາຍການເງິນກູ້. ຕົວຢ່າງ ການເກັບຄ່າທຳນຽມດັ່ງກ່າວຂອງສາມປະເທດໃກ້ຄຽງ ແມ່ນ: 1. ກຳປູເຈັຍ ເກັບໃນອັດຕາເດັດຖານຄື: \$120 ຫາ \$130 ຕໍ່ໜຶ່ງລາຍການ(ທຽບເທົ່າປະມານ 960,000 ກີບ ຫາ 1,040,000 ກີບ); 2. ຫວຽດນາມ ເກັບໃນອັດຕາເດັດຖານຄື: 80,000 ດົງ ຕໍ່ໜຶ່ງລາຍການ(ທຽບເທົ່າກັບ 30,000 ກີບ); ປະເທດໄທ: ຄ່າທຳນຽມ ແບ່ງອອກເປັນສອງປະເພດຄື: ສຳຫຼັບທະນາຄານ ເກັບ 1% ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ເກີນ 200,000 ບາດ, ສ່ວນສະຖາບັນການເງິນທີ່ບໍ່ແມ່ນທະນາຄານ ເກັບ 0.5% ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ເກີນ 100,000 ບາດ ຕໍ່ໜຶ່ງລາຍການເງິນກູ້.

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ: ສະເໜີໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາປັບປຸງຄ່າທຳນຽມຈົດທະບຽນຫຼັກຊັບທີ່ຕິດພັນກັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນໃນລັດຖະບັນຍັດປະທານປະເທດ ເລກທີ 003, ໂດຍການກຳນົດໃຫ້ເກັບອັດຕາເດັດຖານລະຫວ່າງ 100,000 ກີບ ຫາ 500,000 ກີບຕໍ່ໜຶ່ງລາຍການ, ຫຼືຖ້າເປັນອັດຕາທຽບຖານກໍ່ຄວນໃຫ້ມີການກຳນົດເພດານສູງສຸດ ເຊັ່ນ 0.2% ແຕ່ ສູງສຸດ ບໍ່ເກີນ 1,000,000 ກີບຕໍ່ໜຶ່ງລາຍການເງິນກູ້ ເປັນຕົ້ນ ເພື່ອເປັນການສ້າງກົນໄກທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ຜູ້ປະກອບການສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດໄດ້ຢ່າງຄ່ອງຕົວ ເປັນການຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນການຜະລິດ ແລະສາມາດແຂ່ງຂັນກັບຕະຫຼາດຕ່າງປະເທດໄດ້.

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ:

- 1. ກົມຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມ
- 2. ກົມສ່ວຍສາອາກອນ, ກະຊວງການເງິນ

ຄວາມຄືບໜ້າຂອງການແກ້ໄຂບັນຫາ ລ່າສຸດ:

- o ບັນຫາຖືກຍົກຂຶ້ນ ໃນກອງປະຊຸມທຸລະກິດ ລາວ ຄັ້ງທີ 10 ແລະ 11
- o ໃນ ຮ່າງ ລັດຖະບັນຍັດ ເລກທີ 003 ປັບປຸງ ລ່າສຸດ ໄດ້ລະບຸໃຫ້ ຄ່າທຳນຽມຈົດທະບຽນຫຼັກຊັບທີ່ຕິດພັນກັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ມູນຄ່າ 100 ລ້ານກີບລົງໄປເກັບ: 200.000 ກີບ, ມູນຄ່າ 100 ລ້ານກີບ ຫາ 500 ລ້ານກີບ ເກັບ: 300.000 ກີບ, ມູນຄ່າ 500 ລ້ານກີບ ຫາ 1 ຕື້ກີບ ເກັບ: 500.000ກີບ, ມູນຄ່າ 1 ຕື້ກີບ ຫາ 5 ຕື້ກີບ ເກັບ: 1.000.000ກີບ ແລະ ມູນຄ່າ 5 ຕື້ກີບຂຶ້ນໄປເກັບ 2.000.000 ກີບ ຕາມຂໍ້ສະເໜີຂອງພາກທຸລະກິດ ເຊິ່ງຮ່າງດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງດ້ານຫຼັກການໃນກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນທ້າຍປີ 2017. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໃນປີ 2018 ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ມີຄຳເຫັນໃຫ້ປັບປຸງຮ່າງລັດ ເຊິ່ງປະຈຸບັນ ແມ່ນຍັງຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນ ທີ່ສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການປັບປຸງຄືນ.

13. ການປັບປຸງຖານຂໍ້ມູນສິນເຊື່ອແຫ່ງຊາດ

ສະພາບບັນຫາ: ລະບົບຂໍ້ມູນສິນເຊື່ອບໍ່ວ່າຂອງລັດ ຫຼື ຂອງເອກະຊົນກໍລ້ວນແຕ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາເພື່ອປັບປຸງການເກັບກຳ ຂໍ້ມູນສິນເຊື່ອຂອງບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນໃຫ້ທົ່ວເຖິງ. ການມີລະບົບ ຂໍ້ມູນສິນເຊື່ອທີ່ດີ ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ບັນດາສະຖາບັນການເງິນຜູ້ປ່ອຍກູ້ ຂະຫຍາຍສິນເຊື່ອໃນອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ເໝາະສົມໄດ້. ໃນ ສປປລາວ ລະບົບຂໍ້ມູນສິນເຊື່ອໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນປີ 2012 ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງທະນາຄານແຫ່ງສປປລາວ (ທຫລ). ອີງຕາມລະບຽບການແລ້ວ ບັນດາສະຖາບັນການເງິນຕ່າງໆ ເຊັ່ນທະນາຄານ, ສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກ, ແລະ ບໍລິສັດເຊົ່າສິນເຊື່ອ ຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກໃນລະບົບດັ່ງກ່າວ ເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ມູນກະຈາຍຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້. ຕົວຊີ້ວັດການເຂົ້າຫາສິນເຊື່ອຂອງສປປລາວ ແມ່ນໄດ້ຄະແນນຂ້ອນຂ້າງດີໃນການຈັດອັນດັບການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງທະນາຄານໂລກໃນປີຜ່ານມາ, ເຊິ່ງຢູ່ທ້ອນດັບທີ 73. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອທຽບກັບບັນດາປະເທດໃນຂົງເຂດອາຊີຕາເວັນອອກ ແລະ ປາຊີຟິກແລ້ວ ຕົວເລກຂໍ້ມູນຂ່າວສານສິນເຊື່ອຂອງບຸກຄົນ ແລະ ບໍລິສັດທີ່ຢູ່ໃນລະບົບ ແມ່ນຍັງຕໍ່າເຊິ່ງກວມເອົາພຽງ 14.5% ຂອງປະຊາກອນຜູ້ໃຫຍ່.

ເຖິງແມ່ນວ່າລະບົບຂໍ້ມູນສິນເຊື່ອຂອງສປປລາວ ຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງການບໍລິການໃຫ້ດີ ຂຶ້ນເລື້ອຍໆໃນໄລຍະຜ່ານມາກໍຕາມ, ລະບົບດັ່ງກ່າວແມ່ນຍັງບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ໃຊ້ໄດ້ດີ ເທົ່າທີ່ຄວນ. ຜ່ານການເກັບຂໍ້ມູນຈາກບັນດາທະນາຄານ ທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນຕ່າງໆ ເຫັນໄດ້ວ່າ ການນຳໃຊ້ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານສິນເຊື່ອແມ່ນເຫັນວ່າຍັງມີຂໍ້ຈຳກັດເຊັ່ນ:

- ຍັງບໍ່ມີຂໍ້ມູນຈາກບໍລິສັດໄຟຟ້າ, ນໍ້າປະປາ, ໂທລະຄົມ ແລະ ບໍລິສັດຂາຍຍ່ອຍ.
- ບໍ່ມີການເຊື່ອມຕໍ່ກັບບັນດາຖານຂໍ້ມູນຂອງກະຊວງຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
- ບັນຫາເລື່ອງຄຸນນະພາບຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງຂໍ້ມູນ, ການສົ່ງຂໍ້ມູນເດືອນລະຄັ້ງ ແລະ ການປ້ອນຂໍ້ມູນໂດຍບໍ່ຜ່ານລະບົບຂອງທະນາຄານ ໂດຍຕິງ ແມ່ນມີຄວາມສ່ຽງໃຫ້ເກີດມີຄວາມຜິດພາດ ແລະ ລ່າຊ້າ
- ຂໍ້ຈຳກັດໃນການກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງຂໍ້ມູນຈາກທາງສູນຂໍ້ມູນສິນເຊື່ອ ແລະ ບໍ່ສາມາດກວດເບິ່ງຈາກຖານຂໍ້ມູນອື່ນໆ ໄດ້.
- ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດລະບຽບໃນການເປັນສະມາຊິກ ແລະ ພັນທະໃນການໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນຮັບການປະຕິບັດເທົ່າທີ່ຄວນ.
- ຂໍ້ຈຳກັດໃນການຄົ້ນຫາ ແລະ ການລາຍງານຂໍ້ມູນສິນເຊື່ອ ເຊັ່ນ ການຄົ້ນຫາຂໍ້ມູນໂດຍຜ່ານລະບົບຄູ່ມືແຕ່ບໍ່ສາມາດເຮັດຜ່ານລະບົບຫາ ລະບົບໄດ້
- ຍັງບໍ່ມີການລາຍງານຂໍ້ມູນສິນເຊື່ອທີ່ເປັນຮູບແບບມາດຖານ
- ຍັງບໍ່ມີການໃຫ້ບໍລິການທີ່ເພີ່ມເຕີມດ້ານອື່ນເຊັ່ນ ການໃຫ້ຄະແນນສິນເຊື່ອ, ບົດລາຍງານແບບສັງລວມຂໍ້ມູນສິນເຊື່ອ ແລະ ບົດລາຍງານຂໍ້ມູນສິນເຊື່ອຂອງ ຂະແໜງການສະເພາະ.

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ

- 1) ມີການວາງແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການຍົກລະດັບສູນຂໍ້ມູນສິນເຊື່ອເພື່ອຂະຫຍາຍການຄອບຄຸມ ຂໍ້ມູນໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງຂໍ້ມູນກັບບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

- 2) ເພີ່ມການບັງຄັບໃຊ້ກົດລະບຽບທີ່ຕິດພັນຢ່າງເຂັ້ມງວດໃນການກວດກາ
ມາດຕະຖານການລາຍງານຂໍ້ມູນສິນເຊື່ອ ໂດຍກົມຄຸ້ມຄອງທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ກົມຄຸ້ມຄອງສະຖາ
ບັນການເງິນ;
- 3) ຈັດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືກັບບັນດາສະມາຊິກ ເປັນແຕ່ລະໄລ ຍະ ເພື່ອລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າໃນການ
ປັບປຸງ ຖານຂໍ້ມູນສິນເຊື່ອ, ຫຼືມີການລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າຜ່ານຊ່ອງທາງຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ເວັບໄຊທ໌ ແລະ
ແຈ້ງການ;
- 4) ມີການປຶກສາກັບບັນດາຜູ້ໃຊ້ລະບົບຂໍ້ມູນສິນເຊື່ອໃນການສ້າງ ຫຼື ປັບປຸງລະບົບຂໍ້ມູນໃໝ່ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ນຳ
ໃຊ້ຕົວຈິງ ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສ້າງ ແລະ ປັບປຸງລະບົບ ລວມເຖິງການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄັດ
ເລືອກບໍລິສັດ ຜູ້ພັດທະນາລະບົບ, ການສ້າງລະບົບຈຳລອງ, ການທົດລອງໃຊ້ ແລະ ການທົດສອບການ
ຮັບຮອງຂອງຜູ້ໃຊ້;
- 5) ເພື່ອເປັນການສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການຊົມໃຊ້ຖານຂໍ້ມູນຫລາຍຂຶ້ນ ຄວນເກັບຄ່າບໍລິການທັງໝົດລວມຢູ່ໃນຄ່າ
ສະມາ ຊິກປະຈຳປີ ເພື່ອຫລຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍລົງ.

ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ

1. ກົມເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ (ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ)

ຄວາມຄືບໜ້າການແກ້ໄຂລ່າສຸດ

- ✚ ຜົນການປຶກສາຫາລືລະຫວ່າງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ ແລະ ພາກທຸລະກິດ ຄັ້ງວັນທີ 06 ສິງຫາ
2019:
 - ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານສິນເຊື່ອ ທີ່ນຳໃຊ້ປະຈຸບັນ ແມ່ນຍັງບໍ່ໄດ້ເກັບກຳ ຂໍ້ມູນດ້ານສາທາລະນະນຸປະໂພກ, ແລະ
ຍັງບໍ່ມີຜະລິດຕະພັນຈັດລະດັບຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ. ແຜນການປັບປຸງລະບົບຂໍ້ມູນ
ຂ່າວສານສິນເຊື່ອ ແມ່ນ ເລັ່ງສຳເລັດດຳລັດວ່າດ້ວຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານສິນເຊື່ອ ເຊິ່ງຮ່າງ ດຳລັດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຜ່ານ
ກອງປະຊຸມລັດຖະບານແລ້ວ, ປະຈຸບັນ ແມ່ນລໍຖ້າການຮັບຮອງໂດຍ ທ່ານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ. ໃນດຳລັດ
ດັ່ງກ່າວ ຈະລະບຸໃຫ້ສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານສິນເຊື່ອ ມີຂໍ້ມູນກວມເອົາຂໍ້ມູນ ດ້ານສາທາລະນະນຸປະໂພກ, ແລະ ຫຼັງ
ຈາກໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຈາກໜ່ວຍງານຕ່າງໆດ້ານສາທາລະນະນຸປະໂພກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວ ກໍ່ຈະສ້າງເປັນ
ຜະລິດຕະພັນຈັດລະດັບຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ. ນອກຈາກນີ້ ສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານສິນ
ເຊື່ອ ຈະຖືກແຍກອອກເປັນນິຕິບຸກຄົນທີ່ກຸ້ມຕົນເອງດ້ານງົບປະມານ ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງ ທຫລ ເຊິ່ງ
ຄາດວ່າຈະສຳເລັດ ໃນປີ 2019 ນີ້. ພ້ອມດຽວກັນ ທຫລ ກໍ່ກຳລັງຄົ້ນຄວ້າສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານສິນເຊື່ອ
ລະບົບໃໝ່ ເພື່ອປ່ຽນແທນລະບົບເກົ່າ ເຊິ່ງບົດວິພາກຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງລະບົບໃໝ່ ຈະສຳເລັດໃນປີ 2019
ແລະ ການພັດທະນາລະບົບ ຈະສຳເລັດ ໃນ 3 ປີຕໍ່ໜ້າ.
 - ຜ່ານມາ ບໍ່ໄດ້ມີນິຕິກຳ ທີ່ກຳນົດໃຫ້ສະຖາບັນການເງິນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນທະນາຄານ ເປັນສະມາຊິກສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ
ສິນເຊື່ອ. ໃນປີ 2019 ນີ້ ຈະມີການປັບປຸງນິຕິກຳ ສອງສະບັບ ເຊິ່ງໜຶ່ງໃນນັ້ນແມ່ນຈະໄດ້ກຳນົດໃຫ້ສະຖາບັນ
ການເງິນຈຸນລະພາກຕ້ອງເຂົ້າເປັນສະມາຊິກສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານສິນເຊື່ອ. ໃນທາງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແມ່ນໄດ້ເລີ່ມ
ລະດົມໃຫ້ສະຖາບັນການເງິນດັ່ງກ່າວເຂົ້າເປັນສະມາຊິກສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານສິນເຊື່ອ ເຊິ່ງປະຈຸບັນ ມີປະມານ
30 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງສະຖາບັນການເງິນຈຸນລະພາກທັງໝົດ ໄດ້ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ.

14. ມາດຕະການ ແລະ ນະໂຍບາຍ ສົ່ງເສີມ Startup

ສະພາບບັນຫາ: ຜູ້ປະກອບການ Startup ສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນ ທຸລະກິດທີ່ຄິດຄົ້ນ ແລະນໍາໃຊ້ ນະວັດຕະກຳ ເຊິ່ງ ເປັນທຸລະກິດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ແຕ່ມີຜົນຕອບແທນສູງ. Startup ສາມາດ ມີບົດບາດສູງ ຕໍ່ການເຕີບໂຕຂອງ ເສດຖະກິດ ຂອງປະເທດ ເຊັ່ນ: ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ວິທີການເຮັດວຽກແບບໃໝ່, ສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມໃຫ້ແກ່ ເສດຖະກິດ, ສ້າງໃຫ້ມີການຄິດຄົ້ນ ນະວັດຕະກຳໃໝ່, ສ້າງໃຫ້ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍໃນຂະແໜງທຸລະກິດ ແລະ ເສີມ ສ້າງ ການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ເຂົ້າໃນການຄ້າ. ປະຈຸບັນ ເຫັນວ່າ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ຂອງ Startup ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນຍັງປະສົບກັບບັນຫາຄວາມທ້າທາຍຫຼາຍດ້ານ ເຊັ່ນ:

- ບໍ່ມີກົດໝາຍ ແລະ ກົດລະບຽບ ສະເພາະ ສໍາລັບ ການກໍ່ຕັ້ງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ Startup
- ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ຈາກພາກລັດ ຕໍ່ກັບ Startup ຍັງມີໜ້ອຍ
- ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ສົນໃຈ ກ່ຽວກັບ Startup ຍັງມີຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ
- ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ທີ່ຈໍາເປັນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຂອງ Startup ແມ່ນ ຍັງມີຂໍ້ຈຳກັດ (ເຊັ່ນ ຄຸນນະພາບ ແລະ ລາຄາຂອງ ອິນເຕີເນັດ)

ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ ເຫັນວ່າ ບັນດາປະເທດ ອ້ອມຂ້າງ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ Startup ຂ້ອນຂ້າງຫຼາຍ. ຍົກຕົວຢ່າງ: ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ຫວຽດນາມ ໄດ້ປະກາດ ແຜນການໃນການສ້າງສະພາບການດຳ ເນີນທຸລະກິດທີ່ເໝາະສົມໃຫ້ແກ່ທຸລະກິດທີ່ເຕີບໂຕສູງ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ ທຸລະກິດ ທີ່ນໍາໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຊັບສິນທາງປັນຍາ ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນ ‘ຄໍາສັ່ງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງຫວຽດນາມ (ເລກທີ 844/ QD-TTg, ລົງວັນທີ 18 ພຶດສະພາ 2016) ໃນການອະນຸມັດ ນະໂຍບາຍຊ່ວຍເຫຼືອ ການສ້າງສະພາບການດຳເນີນທຸລະ ກິດ Startup ເພື່ອສ້າງໃຫ້ເປັນປະເທດແຫ່ງ Startup ໃນປີ 2025’. ນອກຈາກນີ້ ປະເທດໄທ ໄດ້ມີການອອກ ນະໂຍບາຍ Thailand 4.0 ເພື່ອສົ່ງເສີມການສ້າງຄວາມຄິດສ້າງສັນ ແລະນະວັດຕະກຳ ຜ່ານການນໍາໃຊ້ ເຕັກໂນ ໂລຊີ ເຊິ່ງໃນນີ້ ກໍໄດ້ມີການອອກມາດຕະການຫຼາຍດ້ານໃນການສົ່ງເສີມ Startup ເຊັ່ນ ການສ້າງຕັ້ງສູນສົ່ງເສີມ Startup ລະດັບຊາດ ເປັນຕົ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອເຫັນໄດ້ເຖິງຜົນປະໂຫຍດ ຂອງ Startup ທີ່ຈະສາມາດ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສ້າງເສດຖະກິດຂອງປະເທດ, ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຄວນສະແດງບົດບາດທີ່ສໍາ ຄັນ ໃນການເປັນຜູ້ລິເລີ່ມ ອອກນະໂຍບາຍ ແລະແຜນການຕ່າງໆ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນທຸລະກິດປະເພດດັ່ງກ່າວ.

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ:

1. ສະເໜີໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດນິຍາມຂອງ ຄຳວ່າ Startup
2. ສ້າງຄວາມສົນໃຈກ່ຽວກັບ Startup ໂດຍການອອກນະໂຍບາຍສະເພາະ ໃນການສົ່ງເສີມ Startup (ເຊັ່ນ ນະໂຍບາຍ Startup Nation ຂອງປະເທດຫວຽດນາມ, Thailand 4.0 ຂອງປະເທດໄທ, Start-up India, Stand Up India ຂອງປະເທດ ອິນເດຍ). ເຊິ່ງນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ ອາດລະບຸສ້າງຄວາມສົນໃຈກ່ຽວກັບ Startup ໂດຍການອອກ ນະໂຍບາຍສະເພາະ ໃນການສົ່ງເສີມ Startup (ເຊັ່ນ ນະໂຍບາຍ Startup Nation ຂອງ ປະເທດຫວຽດນາມ, Thailand 4.0 ຂອງປະເທດໄທ, Start-up India, Stand Up India ຂອງປະເທດ ອິນເດຍ). ເຊິ່ງນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ ອາດລະບຸມາດຕະການສົ່ງເສີມຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ດ້ານ ອາກອນ, ງົບປະມານຈັດກິດຈະກຳເຜີຍແຜ່ຜົນການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ໆ,

ການຝຶກອົບຮົມ ແລະອື່ນໆ ໂດຍໃຫ້ມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພາກທຸລະກິດ ໃນການປະກອບຄໍາຄິດເຫັນເຂົ້າໃນການສ້າງນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ.

3. ມາດຕະການສິ່ງເສີມຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ດ້ານ ອາກອນ, ງົບປະມານຈັດກິດຈະກຳເຜີຍແຜ່ຜົນການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ໆ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະອື່ນໆ ໂດຍໃຫ້ມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພາກທຸລະກິດ ໃນການປະກອບຄໍາຄິດເຫັນເຂົ້າໃນການສ້າງນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ.
4. ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງກົດລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍ ທີ່ຈະສະໜັບສະໜູນຂະບວນການກໍ່ຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດຂອງ Startup ເຊັ່ນ ກົດລະບຽບຄຸ້ມຄອງ ທຸລະກິດ ແບບ ອອນລາຍ, ກົດລະບຽບ ຄຸ້ມຄອງ ການຄ້າຜ່ານລະບົບ ອີເລັກໂຕນິກ ເປັນຕົ້ນ.

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ:

1. ກົມສິ່ງເສີມວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ
2. ກົມເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳ, ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ຄວາມຄືບໜ້າການແກ້ໄຂບັນຫາ

ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໄດ້ສະຫຼຸບ ໃນກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ພາກທຸລະກິດ ໃນຫົວຂໍ້ ການສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ການສ້າງນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ການເປັນຜູ້ປະກອບການດ້ານນະວັດຕະກຳ (Innovative Entrepreneurship-Startup) ໃນ ສປປ ລາວ, ໃນວັນທີ 26 ກັນຍາ 2018, ວ່າ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະເຕັກໂນໂລຊີ ຈະເປັນເຈົ້າການໃນການສິ່ງເສີມດ້ານວິທະຍາສາດ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະນະວັດຕະກຳໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ ໂດຍໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນ 6 ແຜນງານໃນຕໍ່ໜ້າ ຂອງກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໃນການພັດທະນາ ວິທະຍາສາດ ເຕັກໂນໂລຊີ, ນະວັດຕະກຳ ຈົນຮອດປີ 2030 ມີຄື:

- ສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ ເຂົ້າໃຈ ແລະ ຈົນຕະນາການກ່ຽວກັບການພັດທະນາສິທະຍາສາດ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະນະວັດຕະກຳ ໃຫ້ສັງຄົມ ແລະທຸກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຮັບຮູ້ ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ເຊິ່ງຈະໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ຫຼາຍແບບ ເຊັ່ນນຳໃຊ້ ສື່ໂທລະພາບ ແລະ ການຈັດງານປະຊຸມສຳມະນາຕ່າງໆ. ຈະໄດ້ຮ່ວມກັບ ສະພາການຄ້າ ແລະອຸດສາຫະກຳ ແຫ່ງຊາດລາວ ຈັດກອງປະຊຸມລັກສະນະນີ້ຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.
- ສ້າງບັນດານິຕິກຳ, ລະບຽບການ ແລະນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມຕ່າງໆ.
- ສ້າງ ແລະພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບສາກົນ.
- ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການຄົ້ນຄວ້າ ແລະພັດທະນາວິທະຍາສາດ ແລະນຳເອົາຜົນການຄົ້ນຄວ້າ ເຂົ້າສູ່ການຜະລິດ ໃຫ້ກ້າວເຖິງທຸກຂະແໜງການແລະ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ.
- ການບໍລິການ ທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະເຕັກໂນໂລຊີ ເຊິ່ງລວມມີ ການ ຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ກໍ່ຄື ການນຳເອົາຄວາມຮູ້ ແລະ ເຄື່ອງຈັກເຂົ້າມາໃນປະເທດ, ການ ເອົາໃຈໃສ່ ທາງດ້ານມາດຕະຖານ ແລະຄຸນນະພາບ ຈະຕ້ອງໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ ແລະການປັບປຸງລະບົບ ຂຶ້ນທະບຽນຊັບສິນທາງປັນຍາ.
- ເປີດກວ້າງການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ແລະການພົວພັນສາກົນ.
- ນອກຈາກນີ້ ກົມສິ່ງເສີມວິສາຫະກິດ ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ພວມປັບປຸງດຳລັດກອງທຶນ SME ທີ່ຄາດວ່າຈະສຳເລັດໃນປີ 2019 ນີ້. ໃນຮ່າງດຳລັດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ລະບຸໃຫ້ມີການສິ່ງເສີມ Startup ເປັນ ໜຶ່ງ ໃນກິດຈະກຳຫຼັກຂອງກອງທຶນ.

15. ການປັບປຸງຍຸດທະສາດການສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ

ສະພາບັນຫາ: ເຖິງແມ່ນວ່າຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ລາຍຮັບຂອງປີຜ່ານມາ ມີທ່າອ່ຽງທີ່ດີຂຶ້ນກໍຕາມ ທາງພາກທຸລະກິດຍັງເຫັນວ່າ ສປປລາວ ຍັງຂາດການນຳພາການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ ຢ່າງທີ່ຖືກເປົ້າໝາຍ, ແລະ ເຫັນວ່າ ການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ ການທ່ອງທ່ຽວກໍຍັງບໍ່ພຽງພໍ. ການປັບປຸງພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການບຸລະນະແຫຼ່ງ ທ່ອງທ່ຽວຕ່າງໆ ກໍຍັງປະສົບກັບບັນຫາແຫຼ່ງທຶນ ເນື່ອງຈາກວ່າ ການເກັບເງິນເຂົ້າກອງທຶນສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການບໍລິຫານກອງທຶນເອງກໍຍັງບໍ່ທັນເປັນລະບົບ ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ກອງທຶນເພື່ອມາພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ກ້າວກະໂດດໄດ້.

ສະນັ້ນ, ໂດຍເຫັນໄດ້ເຖິງບັນຫາຕ່າງໆທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງ, ຜູ້ປະກອບການເຫັນວ່າ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກທຸລະກິດ ຢ່າງເປັນລະບົບ ໃນການວາງແຜນຍຸດທະສາດພັດທະນາ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ໂຄສະນາການທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ຖືກເປົ້າໝາຍ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນຫຼາຍທີ່ສຸດ ທີ່ຈະນຳພາໃຫ້ການທ່ອງທ່ຽວຂອງ ສປປລາວ ມີການພັດທະນາຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດດຶງດູດໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ ເປັນການນຳໃຊ້ງົບປະມານ ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ. ພາກທຸລະກິດເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ສຸດທີ່ຈະຕ້ອງ ມີການສ້າງຕັ້ງສະພາບໍລິຫານສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອໃຫ້ພາກລັດ ແລະ ທຸລະກິດສາມາດເຮັດວຽກຮ່ວມ ກັນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ໂດຍອີງຕາມບົດຮຽນຂອງປະເທດຕ່າງໆ ເຫັນວ່າການສ້າງຕັ້ງສະພາບໍລິຫານສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວນັ້ນ ແມ່ນຕ້ອງໃຫ້ເປັນອົງກອນທີ່ມີຄວາມເປັນເອກະລາດ, ມີສິດອຳນາດໃນ ການບໍລິຫານຈັດການດ້ານຕ່າງໆ ໂດຍມີຄະນະປະຈຳສະພາບໍລິຫານເປັນຜູ້ຊີ້ນຳ ແລະ ມີທຶນບໍລິຫານທີ່ເປັນເມືອາຊີບ ທີ່ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນວຽກງານທ່ອງທ່ຽວ ໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ອົງກອນດັ່ງກ່າວນີ້ຈະເປັນຜູ້ນຳຫຼັກໃນການ ວາງແຜນຍຸດທະສາດດ້ານການພັດທະນາ ແລະ ໂຄສະນາການທ່ອງທ່ຽວ, ການຈັດສັນການນຳໃຊ້ກອງທຶນສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ, ແລະ ທີ່ສຳຄັນ ແມ່ນຕ້ອງເປັນອົງກອນທີ່ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ສາມາດກວດສອບ ໄດ້ຈາກຜູ້ກວດສອບພາຍນອກ ກ່ຽວກັບລາຍຮັບລາຍຈ່າຍທັງໝົດ. ບັນດາປະເທດໃນກຸ່ມອາຊຽນ ກໍ່ມີອົງກອນອິດສະຫລະ ເຮັດໜ້າທີ່ບໍລິຫານ ແລະ ສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວສະເພາະ

ນອກຈາກນີ້ ປະຈຸບັນການເກັບເງິນຈາກນັກທ່ອງທ່ຽວ 1 ໂດລາຕໍ່ຄົນ ແມ່ນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຢ່າງເປັນເອກະພາບກັນ (ເຊັ່ນ ຕາມການລາຍງານຂອງຜູ້ປະກອບການ ເຫັນວ່າ ແຂວງບໍ່ແກ້ວເກັບຢູ່ດ່ານ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ເກັບຢູ່ນຳບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວ, ຈຳປາສັກ ເກັບທັງຢູ່ດ່ານ ແລະ ນຳບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວ ເປັນຕົ້ນ). ນອກຈາກນີ້ ກໍ່ຍັງບໍ່ມີບົດແນະນຳ ການເກັບເງິນກອງທຶນການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ຊັດເຈນ. ການເກັບສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໄດ້ພຽງແຕ່ຈາກບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວ ເຊິ່ງມີພຽງສັດສ່ວນທີ່ໜ້ອຍຫຼາຍ ຖ້າທຽບກັບນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ເຂົ້າມາທັງໝົດ ເຊິ່ງກໍ່ເປັນສາເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ລັດຖະບານ ບໍ່ສາມາດເກັບລາຍຮັບເພື່ອໄປສົມທົບກອງທຶນ ສົ່ງເສີມການ ທ່ອງທ່ຽວໄດ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນ. ການເກັບເງິນກອງທຶນສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ຈາກບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວ ກໍ່ເຫັນວ່າມີລັກສະນະເກັບຊ້ຳຊ້ອນ ເຊັ່ນຖ້າວ່າ ນັກທ່ອງທ່ອງຊື້ ແຟັກເກັດທ່ອງທ່ຽວ ຈາກຫລາຍບໍລິສັດ ກໍ່ຕ້ອງໄດ້ເສຍ 1ໂດລາ ທຸກຄັ້ງ, ເຊິ່ງເຫັນວ່າບໍ່ເໝາະສົມ. ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ກໍ່ຍັງບໍ່ໄດ້ມີ ການປະເມີນ ຫຼືເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການເກັບເງິນກອງທຶນ ແລະ ການຈັດສັນງົບປະມານເພື່ອນຳໃຊ້ກອງທຶນໃຫ້ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຮັບຮູ້. ຜູ້ປະກອບການ ຄວນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຕັດສິນໃຈ ຫຼືແນະນຳ ການນຳໃຊ້ກອງທຶນສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດແກ່ການທ່ອງທ່ຽວ.

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ:

1. ສະເໜີໃຫ້ທົບທວນຄືນປະສິດຕິຜົນຂອງ ແຜນການສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ມີໃນປະຈຸບັນ ແລະມີການປັບປຸງແຜນການສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວລະດັບຊາດ ອີງຕາມການປະເມີນຜົນແຕ່ລະໄລຍະ. ການສ້າງແຜນການສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ຄວນອີງໃສ່ບົດຮຽນຂອງປະເທດທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດໃນການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ, ແລະ ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມແຜນງານທີ່ວາງໄວ້. ຄວນໃຫ້ພາກທຸລະກິດ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສ້າງແຜນດັ່ງກ່າວ.
2. ສະເໜີໃຫ້ ສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວຂອງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ເປັນອົງກອນເອກະລາດ ເພື່ອນໍາພາດ້ານການຕະຫຼາດ ແລະການສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ໂດຍໃຫ້ພາກທຸລະກິດ ຈາກຂະແໜງການທີ່ບໍ່ມີອ້ອມການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ພາກລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຫຼາຍຝ່າຍ ເປັນຄະນະປະຈຳສະພາບໍລິຫານ, ເພື່ອນໍາພາໃນການປຶກສາຫາລື, ສ້າງ ແລະຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການສົ່ງເສີມ ແລະ ໂຄສະນາການ ທ່ອງທ່ຽວ ທັງໃນຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ, ແລະ ມີ ທີມບໍລິຫານທີ່ເປັນມືອາຊີບ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ.
3. ສະເໜີໃຫ້ປະເມີນຄືນປະສິດຕິຜົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນິຕິກຳທີ່ຕິດພັນກັບການເກັບກອງທຶນ ສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ (ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍກອງທຶນການທ່ອງທ່ຽວ ເລກທີ 119/ລບ ລົງວັນທີ 10 ເມສາ 2017)
4. ຖ້າເຫັນວ່າ ນິຕິກຳທີ່ມີຢູ່ ບໍ່ມີປະສິດຕິຜົນພຽງພໍ ກໍ່ສະເໜີໃຫ້ມີການອອກລະບຽບໃໝ່ ກ່ຽວກັບການ ການຈັດເກັບເງິນເຂົ້າກອງທຶນສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຈຸດປະສົງການນຳໃຊ້ ທີ່ຊັດເຈນ. ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຈັດເກັບ ກໍ່ຄວນໃຫ້ເປັນເອກະພາບທົ່ວປະເທດ ແລະໃຫ້ມີຊ່ອງທາງການຈ່າຍ ທີ່ສະດວກສະບາຍເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ລາຍຮັບໄດ້ຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ກົງກັບຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ເຂົ້າມາ.
5. ຄວນມີການລາຍງານຜົນຈາກການຈັດເກັບເງິນກອງທຶນສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການນຳໃຊ້ ໃຫ້ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຮັບຊາບ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

1. ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ

ຄວາມຄືບໜ້າລ່າສຸດ

✚ ຜົນຈາກກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ພາກທຸລະກິດ (ບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບການທ່ອງທ່ຽວ ໃນ ສ ປປ ລາວ) ຄັ້ງວັນທີ 17 ກັນຍາ 2019:

- ໃນໄລຍະຜ່ານມາທາງ ກະຊວງ ຖວທ ໄດ້ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດໃນຫຼາຍລະດັບ ທັງລະດັບຊາດ, ລະດັບພາກ ແລະ ລະດັບແຂວງ, ເຊັ່ນ ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວຂອງ ສປປ ລາວ (ຮັບຮອງໂຍ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ), ແຜນພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວລະດັບພາກ (ຮັບຮອງໂດຍ ລມຄ ກະຊວງ ຖວທ), ແຜນສົ່ງເສີມດ້ານການຕະຫຼາດການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ປະຈຸບັນ ກຳລັງສ້າງແຜນພັດທະນາສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຈຸດໝາຍປາຍການທ່ອງທ່ຽວ. ໃນການສ້າງແຜນ ແມ່ນໄດ້ເຊີນຫຼາຍພາກສ່ວນຈາກພາກລັດ ເຂົ້າຮ່ວມປະກອບຄຳຄິດເຫັນຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນສ້າງແຜນ, ສ່ວນແຜນລະດັບຂັ້ນແຂວງ ຜ່ານມາຍັງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານງົບປະມານ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ກວມເອົາພາກທຸລະກິດຂັ້ນສູນກາງເຂົ້າຮ່ວມ ແຕ່ໄດ້ເຊີນພາກທຸລະກິດລະດັບທ້ອງຖິ່ນເຂົ້ານຳທຸກຄັ້ງ. ສະຖິຕິນັກທ່ອງທ່ຽວ ໃນ 6 ເດືອນຕົ້ນປີ 2019 ມີນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາທ່ອງທ່ຽວໃນ ສປປ ລາວ ປະມານ 2.2 ລ້ານຄົນ

(ເພີ່ມຂຶ້ນ 5% ທຽບກັບໄລຍະດຽວກັນໃນປີ 2018), ໂດຍນຳໃຊ້ວິທີການຄິດໄລ່ຂອງອົງການທ່ອງທ່ຽວໂລກ. ສຳລັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວທີ່ອີງໃສ່ທຳມະຊາດ ປັດຈຸບັນຍັງບໍ່ທັນມີການຕິດຕາມປະເມີນຜົນແຜນຍຸດທະສາດຢ່າງເປັນລະບົບ, ຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າເຖິງເທົ່າທີ່ຄວນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການລະດົມທຶນເຂົ້າໃນການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ. ໃນປະຈຸບັນ ກົມພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ ຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນສະເໜີພິຈາລະນາຄື້ນຄວ້າໃນການຮ່າງແຜນພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວສີຂຽວ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດ (ຮອດ 2030), ນອກຈາກນັ້ນ ກໍ່ໄດ້ຮ່ວມມືກັບ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອກຳນົດຕົວຊີ້ວັດໃນການຫຼຸດຜ່ອນການນຳໃຊ້ວັດສະດຸທີ່ບໍ່ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໃນຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ, ແລະ ໄດ້ຮ່າງມາດຕະຖານການຈັດອັນດັບສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວຂອງ ສປປ ລາວ ພ້ອມນັ້ນ ຮ່ວມກັບ ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ. ນອກຈາກນັ້ນ ໃນຕໍ່ໜ້າຈະໄດ້ຈັດລະດັບກັບຂະແໜງໂຮງແຮມຮ້ານອາຫານເຊັ່ນດຽວກັນ.

- ຕາງໜ້າ ກົມຄຸ້ມຄອງການທ່ອງທ່ຽວ: ຕໍ່ກັບການເກັບກອງທຶນສິ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ເຫັນວ່າໄດ້ລະບຸໃນດຳລັດວ່າດ້ວຍກອງທຶນການທ່ອງທ່ຽວ ເລກທີ 119/ລບ ຊັດເຈນແລ້ວ, ແຕ່ຖ້າຫາກເຫັນວ່າຍັງມີນິຕິກຳໃດທີ່ຢາກປັບປຸງ ແມ່ນສາມາດສະເໜີຫາ ລັດຖະມົນຕີກະຊວງ ຖວທ ເພື່ອອອກຂໍ້ຕົກລົງປັບປຸງຕື່ມໄດ້.
- ຕາງໜ້າ ກົມແຜນການ ແລະ ການເງິນ, ກະຊວງ ຖວທ: ສຳລັບບັນຫາການເກັບກອງທຶນການທ່ອງທ່ຽວ, ໄດ້ລົງເຜີຍແຜ່ດຳລັດວ່າດ້ວຍກອງທຶນການທ່ອງທ່ຽວ ເລກທີ 119/ລບ ທັງພາກລັດ ແລະ ພາກທຸລະກິດ ໃນ ແຂວງຕ່າງໆໃນທົ່ວປະເທດ, ແຕ່ເຫັນວ່າ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກໍ່ຍັງບໍ່ເປັນເອກະພາບກັນໃນແຕ່ລະແຂວງ ແລະການເກັບເງິນກອງທຶນ ກໍ່ຕິດພັນກັບຫຼາຍຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ເຊັ່ນຂະແໜງການເງິນ) ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການເກັບເງິນກອງທຶນໃນບາງແຂວງ ຍັງບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດເປັນປົກກະຕິ. ໃນການນຳໃຊ້ກອງທຶນສິ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນ ແບ່ງໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນ 60% ແລະ ສູນກາງ 40%, ການນຳໃຊ້ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໃນວຽກງານການໂຄສະນາ, ການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ.

ບັນຫາທີ່ສະເໜີ ຫຼັງກອງປະຊຸມທຸລະກິດລາວ ຄັ້ງທີ 11

ບັນຫາທີ່ແກ້ໄຂແລ້ວ

ກຸ່ມບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບນິຕິກຳ

16. ລະບຽບການ ກຳນົດ ສ່ວນຕ່າງອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນຝາກ ແລະ ເງິນກູ້ຢືມ

ສະພາບບັນຫາ: ກົດລະບຽບວ່າດ້ວຍການກຳນົດສ່ວນຕ່າງລະຫວ່າງອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນກູ້ ແລະ ເງິນຝາກຂອງ ທະນາຄານທະລະກິດ ແມ່ນສ້າງອຸປະສັກໃຫ້ກັບການຕັດສິນໃຈຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ໃນການປ່ອຍເງິນກູ້ໃຫ້ ກັບວິສາຫະກິດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ SMEs, ເຊິ່ງສົ່ງຜົນກະທົບທາງກົງຕໍ່ການເຂົ້າຫາແຫລ່ງທຶນ. ສະນັ້ນຈຶ່ງ ສະເໜີໃຫ້ ລົບລ້າງກົດລະບຽບວ່າດ້ວຍການກຳນົດ ສ່ວນຕ່າງລະຫວ່າງອັດຕາສະເລ່ຍ ດອກເບ້ຍເງິນກູ້ ແລະ ເງິນຝາກ (ຂໍ້ຕົກລົງ ເລກທີ 1230/ທຫລ ລົງວັນທີ 18 ທັນວາ 2015 ວ່າດ້ວຍການກຳນົດສ່ວນຕ່າງອັດຕາດອກເບ້ຍ ເງິນກູ້).

ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ:

- ກົມນະໂຍບາຍເງິນຕາ, ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປລາວ

ຄວາມຄືບໜ້າຂອງການແກ້ໄຂ ລ່າສຸດ:

- ໄດ້ມີບົດສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນໂດຍຜູ້ຊ່ຽວຊານ ແລະ ກອງເລຂາ LBF ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຂອງ ການຈຳກັດ ສ່ວນຕ່າງລະຫວ່າງອັດຕາສະເລ່ຍ ດອກເບ້ຍເງິນກູ້ ແລະ ເງິນຝາກ ເທົ່າກັບ 4% (ທີ່ ຂໍ້ຕົກລົງ ເລກທີ 1230/ທຫລ ລົງວັນທີ 18 ທັນວາ 2015 ວ່າດ້ວຍການກຳນົດສ່ວນຕ່າງອັດຕາດອກເບ້ຍ ເງິນກູ້) ທີ່ອາດ ຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ການປ່ອຍກູ້ຂອງທະນາຄານ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ທຫລ ໄດ້ມີການ ລົບລ້າງ ການກຳນົດ ສ່ວນ ຕ່າງອັດຕາດອກເບ້ຍດັ່ງກ່າວ ໃນ ຂໍ້ຕົກລົງ ເລກທີ 140/ທຫລ, ລົງວັນທີ 12 ກຸມພາ 2019 ວ່າດ້ວຍການ ກຳນົດອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ).

ກຸ່ມບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນິຕິກຳ

17. ການເກັບຄ່າທຳນຽມກວດສອບມາດຕະຖານ

ສະພາບັນຫາ: ຜ່ານມາລັດຖະບານໄດ້ຕົກລົງໃຫ້ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເຮັດທົດລອງການກວດສອບຄຸນນະພາບເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າ ແລະ ເອເລັກໂຕນິກ ຢູ່ຂົວມິດຕະພາບ 1 ອີງຕາມ ແຈ້ງການຂອງຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 1441/ຫສນຍ.ກຄສ ລົງວັນທີ 22/09/2017. ເຊິ່ງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ ໄດ້ສ້າງຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະກອບການ ເນື່ອງຈາກ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໄດ້ອອກຂໍ້ຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພຂອງອຸປະກອນເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າ ແລະ ເອເລັກໂຕນິກ ຢູ່ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 0058/ກວຕ ລົງວັນທີ 12 ມັງກອນ 2018 , ເຊິ່ງໃນນັ້ນ ໄດ້ລະບຸໃຫ້ມີການເກັບຄ່າທຳນຽມກວດສອບມາດຕະຖານຂອງແຕ່ລະປະເພດສິນຄ້າທີ່ນຳເຂົ້າ. ຜູ້ປະກອບການເຫັນວ່າການເກັບຄ່າທຳນຽມດັ່ງກ່າວ ແມ່ນບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນ, ເປັນການເພີ່ມດື່ມທຶນອັນມະຫາສານໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະກອບການ, ແລະບໍ່ຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບ ລັດຖະບັນຍັດວ່າດ້ວຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ເລກທີ 003/ປປທ.

ຂໍ້ສະເໜີຕໍ່ພາກລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

1. ສະເໜີໃຫ້ກະຊວງວິທະຍາສາດ ຢຸດການເກັບຄ່າທຳນຽມກວດສອບມາດຕະຖານ ຕໍ່ກັບ ເຄື່ອງສຽງ ແລະ ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ, ເນື່ອງຈາກ ຄ່າທຳນຽມດັ່ງກ່າວ ແມ່ນບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ລະບຸໃນລັດຖະບັນຍັດວ່າດ້ວຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ເລກທີ 003/ປປທ
2. ສະເໜີໃຫ້ກະຊວງວິທະຍາສາດ ລົບລ້າງໜີ້ສິນຂອງພາກທຸລະກິດທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການເກັບຄ່າ ກວດສອບມາດຕະຖານ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບ

ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ

1. ກົມມາດຕະຖານ, ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ຄວາມຄືບໜ້າການແກ້ໄຂ

✚ ຫ້ອງວ່າການ ສຳນັກງານ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກແຈ້ງການ ເລກທີ 1358/ຫສນຍ ລົງວັນທີ 12 ສິງຫາ 2019 ເຊິ່ງໄດ້ລະບຸໃຫ້ ກະຊວງ ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຢຸຕິຊົ່ວຄາວ ການກວດສອບຄຸນນະພາບເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າ ແລະ ເຄື່ອງອີເລັກໂຕນິກ ແລະ ໄດ້ລະບຸ ບໍ່ໃຫ້ເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ໃນການກວດສອບຄຸນນະພາບດັ່ງກ່າວ ນຳຜູ້ປະກອບການ

ບັນຫາທີ່ມີຄວາມຄືບໜ້າໃນການແກ້ໄຂ ແລະ ຈະໄດ້ສືບຕໍ່ປຶກສາຫາລື

ກຸ່ມບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບນິຕິກຳ

18. ຂັ້ນຕອນການອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ

ສະພາບບັນຫາ: ໃນການກໍ່ຕັ້ງທຸລະກິດ ສຳລັບກິດຈະການທີ່ຢູ່ໃນລາຍການບັນຊີຄວບຄຸມ ອີງຕາມ ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາບັນຊີກິດຈະການຄວບຄຸມ ແລະ ກິດຈະການສຳປະທານ ຂອງ ສປປ ລາວ ເລກທີ 03/ນຍ ລົງວັນທີ 10 ມັງກອນ 2019, ເຫັນວ່າ ມີຂັ້ນຕອນທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ, ໃຊ້ເວລາຂ້ອນຂ້າງຫຼາຍ ແລະ ມີຂັ້ນຕອນທີ່ຊ້າຊ້ອນ ກັບການຂໍໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ, ເຊັ່ນ ປະຈຸບັນ ສຳລັບກິດຈະການທີ່ນອນຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ຜູ້ປະກອບການຕ້ອງໄປຫາຫ້ອງການປະຕູດຽວເພື່ອຂໍໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ, ເຊິ່ງໃນການຂໍໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫ້ອງການປະຕູດຽວກໍ່ໄດ້ຂໍຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄືຄວາ ກ່ອນອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນຢູ່ແລ້ວ, ແຕ່ເວລາໄດ້ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນແລ້ວ ຜູ້ປະກອບການ ຕ້ອງໄດ້ໄປຂໍໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເຊິ່ງກໍ່ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານຂັ້ນຕອນຄົ້ນຄວ້າຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຕື່ມອີກ, ຈຶ່ງເຫັນວ່າຊ້າຊ້ອນ, ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ແມ່ນດຳເນີນຂັ້ນຕອນແລ່ນເອກະສານເອງ. ນອກຈາກນີ້ ການຂໍໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ສຳລັບວິສາຫະກິດທີ່ດຳເນີນກິດຈະການຢູ່ແລ້ວ ເຊິ່ງກ່ອນໜ້ານີ້ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນກິດຈະການຄວບຄຸມ, ແຕ່ກິດຈະການທີ່ດຳເນີນຢູ່ ຖືກກຳນົດຢູ່ພາຍໃຕ້ ບັນຊີກິດຈະການຄວບຄຸມ ຕາມ ດຳລັດ ເລກທີ 03/ນຍ ລົງວັນທີ 10 ມັງກອນ 2019, ແມ່ນຍັງບໍ່ຈະແຈ້ງ. ນອກຈາກນີ້ ຜູ້ປະກອບການ ໂດຍສະເພາະແມ່ນນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ຕ້ອງການກໍ່ຕັ້ງ ທຸລະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ ເຫັນວ່າການເຂົ້າຫາຂໍ້ມູນທີ່ຕິດພັນກັບການກໍ່ຕັ້ງທຸລະກິດ ໃນ ສປປ ລາວ ຍັງຈຳກັດ, ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ ຂໍ້ມູນກິດລະບຽບຕ່າງໆທີ່ອອກໃໝ່ແຕ່ລະໄລຍະ, ເງື່ອນໄຂທຶນຈົດທະບຽນຕໍ່ສຸດທິກຳນົດ ໂດຍຂະແໜງການຕ່າງໆ ຍັງບໍ່ຊັດເຈນ.

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ

- 1) ສະເໜີໃຫ້ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການປະສານກັບກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອປັບປຸງຂັ້ນຕອນການຂໍໃບອະນຸຍາດລົງທຶນໃຫ້ຈະແຈ້ງ ແລະ ວ່ອງໄວຂຶ້ນ.
- 2) ສະເໜີໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ປັບປຸງລະບົບການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດໃຫ້ໄວຂຶ້ນ ດ້ວຍການຕັດບາງຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາອອກ ເຊັ່ນ ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາຂອງຫ້ອງການກະຊວງ, ໝາຍຄວາມວ່າຄຳຮ້ອງຂໍໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດແມ່ນຄວນໃຫ້ສິ່ງເຖິງກົມກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລະ ກົມກ່ຽວຂ້ອງຍື່ນສະເໜີຫາລັດຖະມົນຕີເພື່ອອະນຸມັດ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຜ່ານຫ້ອງການກະຊວງຕື່ມອີກ.
- 3) ສຳລັບກິດຈະການທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີ ຄວບຄຸມ, ໃນຂັ້ນຕອນການຂໍໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ຄວນໃຫ້ສາມາດຄັດຕິດໃບຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງທີ່ໄດ້ຈາກຂັ້ນຕອນການຂໍໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ເລີຍ ເພື່ອໃຫ້ການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ວ່ອງໄວຂຶ້ນ
- 4) ສະເໜີໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາຄືນ ກ່ຽວກັບ ກິດຈະການທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີກິດຈະການຄວບຄຸມ, ເນື່ອງຈາກ ເຫັນວ່າຍັງມີການຈຳກັດຫຼາຍເກີນໄປ ແລະ ບໍ່ເປັນການດຶງດູດການລົງທຶນຈາກຕ່າງປະເທດເທົ່າທີ່ຄວນ.
- 5) ມີຊ່ອງທາງໃນການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂັ້ນຕອນ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງທີ່ຕິດພັນກັບການກໍ່ຕັ້ງທຸລະກິດທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ງ່າຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ແບບ ອອນລາຍ, ຫຼືນຳໃຊ້

ຕົວຢ່າງໃນການກະຈາຍຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ພາກທຸລະກິດ ເຊັ່ນ ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຫ່ງ ຊາດລາວ ແລະ ສະພາການຄ້າຕ່າງປະເທດ ໃນສປປ ລາວ ເປັນຕົ້ນ.

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ

1. ກົມສິ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ຄວາມຄືບໜ້າ ລ່າສຸດ:

- ✚ ຜົນການປຶກສາຫາລື ຈາກກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ລະຫວ່າງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ ແລະ ພາກ ທຸລະກິດ(ບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບການກໍ່ຕັ້ງແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດ) ຄັ້ງວັນທີ 30 ສິງຫາ 2019:
 - ອີງຕາມກົດໝາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາກົດຈະການຄວບຄຸມ ເລກທີ 003, ການອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນແມ່ນຈະໃຊ້ເວລາ 25 ວັນລັດຖະການ, ແຕ່ໃນຕົວຈິງບໍ່ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ເນື່ອງຈາກບາງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງມີນິຕິກຳສະເພາະ ທີ່ກຳນົດໄລຍະເວລາ ພິຈາລະນາສິ່ງຄຳເຫັນການອອກອະນຸຍາດລົງທຶນ ເກີນເວລາ (8 ວັນລັດຖະການ) ຕາມທີ່ກຳນົດ ໃນ ກົດໝາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ (ເຊັ່ນ: ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ແລະ ຂະແໜງການ ທະນາຄານ). ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຂ້ອງຍາກໃນການກໍ່ຕັ້ງທຸລະກິດ ສຳລັບກິດຈະການຄວບຄຸມ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະເໜີໃຫ້ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຮີບຮ້ອນປັບປຸງ ຫຼື ອອກ ນິຕິກຳສະເພາະຂອງຕົນ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ. ປະຈຸບັນ ກົມສິ່ງເສີມ ການລົງທຶນ ກຳລັງທົບທວນຄືນ ລາຍການກົດຈະການຄວບຄຸມ ເພື່ອຫຼຸດລາຍການກົດຈະການຄວບ ຄຸມລົງຕື່ມ.

19. ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວທີ່ອີງໃສ່ທຳມະຊາດ

ສະພາບບັນຫາ: ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ອີງໃສ່ທຳມະຊາດ ຫຼື Nature-Based Tourism ມີທ່າອ່ຽງທີ່ສຳຄັນໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວ ຂອງ ສປປ ລາວ, ເນື່ອງຈາກ ສປປ ລາວ ມີພື້ນທີ່ເຂດທີ່ສາມາດພັດທະນາເປັນເຂດທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດ ຫຼວງຫຼາຍ, ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວໃນຮູບແບບດັ່ງກ່າວ ນອກຈາກຈະເປັນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການ ຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມທຳມະຊາດແລ້ວ, ຍັງສາມາດສ້າງລາຍຮັບເຂົ້າປະເທດ ແລະ ກໍ່ສອດຄ່ອງກັບ ຄາດໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ການພັດທະນາສີຂຽວ 2030 ຂອງລັດຖະບານ. ການທ່ອງທີ່ອີງໃສ່ທຳມະຊາດ ແມ່ນຮູບແບບການທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ລວມເອົາກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວ ທາງທຳມະຊາດທຸກຮູບແບບ (ເຊິ່ງກໍ່ລວມເອົາທັງການທ່ອງທ່ຽວ ໃນຮູບແບບອານຸລັກ ຫຼື ecotourism ເຂົ້ານຳ) ເຊັ່ນ ກິດຈະກຳຍ່າງປ່າ, ລ່ອງເຮືອຄາຢັກ, ປີນພູ, ກິດຈະກຳຊົມວິວທິວທັດທຳມະຊາດ, ເຊັ່ນ ການເບິ່ງນົກ, ເບິ່ງດາວ ແລະ ກິດຈະກຳທ່ອງທ່ຽວທາງວັດທະນະທຳ ເຊັ່ນ ການທ່ອງທ່ຽວເບິ່ງວິຖີຊີວິດ ແລະ ທິວທັດໃນເຂດຊົນນະບົດ ເປັນຕົ້ນ. ປະຈຸບັນ ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ອີງໃສ່ທຳມະຊາດ ແມ່ນກຳລັງໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈສູງໃນທົ່ວໂລກ ເນື່ອງຈາກນຳໃຊ້ຕົ້ນທຶນການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທີ່ຕໍ່າ ແຕ່ສາມາດປະກອບ ສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ທີ່ຍືນຍົງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ສາມາດແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນເຂດຊົນນະບົດ ໂດຍການສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ແຮງງານຜູ້ຍິງ ແລະ ແຮງງານໜຸ່ມໃນເຂດຊົນນະບົດ. ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ອີງໃສ່ທຳມະຊາດ ນອກຈາກຈະສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ປະເທດ ແລະ ວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ປະຊາກອນແລ້ວ, ຍັງເປັນການຊ່ວຍໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ມີຄວາມຮັບຮູ້, ເຂົ້າໃຈຕໍ່ກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມທາງທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ອີກດ້ວຍ.

ສປປ ລາວ ມີເງື່ອນໄຂທາງທຳມະຊາດຫຼາຍຢ່າງ ທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ອີງໃສ່ທຳມະຊາດ. ປະຈຸບັນ 17% ຂອງພື້ນທີ່ປະເທດ ໄດ້ຖືກຈັດເປັນພື້ນທີ່ປ່າສະຫງວນ (PAs), ແລະ ລ່າສຸດ ລັດຖະບານກໍ່ໄດ້ປະກາດໃຫ້ປ່າສະຫງວນສອງແຫ່ງ (ນາກາຍນ້ຳເທີນ ແລະ ນ້ຳແອດພູເລີຍ) ເປັນເຂດອຸທະຍານແຫ່ງຊາດ, ເຊິ່ງສອງເຂດດັ່ງກ່າວ ກໍ່ເປັນເຂດປ່າສະຫງວນທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນ ອິນໂດຈີນ. ນອກຈາກນີ້ ສປປ ລາວ ຍັງປະກອບມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງຊີວະພາບ ເຊິ່ງອີງຕາມການປະເມີນຂອງອົງການ International Union for Conservation of Nature (IUCN), ສປປ ລາວ ມີຊະນິດພັນຂອງດອກໄມ້ ກວ່າ 10.000 ຊະນິດ, ສັດເລືອຄານ ກວ່າ 160 ຊະນິດ, ນົກ ກວ່າ 800 ຊະນິດ ແລະ ສັດລ້ຽງລູກດ້ວຍນົມອີກກວ່າ 100 ຊະນິດ. ຖ້າຫາກວ່າພື້ນທີ່ປ່າສະຫງວນ ແລະ ຊີວະນາໆພັນດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາທີ່ດີ ກໍ່ຈະກາຍເປັນຈຸດໝາຍການທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດ ທີ່ສາມາດດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວຄຸນຄ່າສູງ, ແລະສ້າງລາຍຮັບທີ່ຫຼວງຫຼາຍໃຫ້ແກ່ປະເທດ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດ ໃນ ປະຈຸບັນ ກໍ່ຍັງຕ້ອງປະສົບພົບພໍ້ກັບຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍຢ່າງ, ເນື່ອງຈາກ ຍັງບໍ່ມີມາດຕະການໃນການຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມຈາກລັດຖະບານ ເທົ່າທີ່ຄວນ ເຊັ່ນ:

- ຍັງບໍ່ມີມາດຕະການເດັດຂາດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ຊັດເຈນ ໃນການປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ, ການຈັດການກັບມົນລະພິດທາງອາກາດ ແລະ ທາງນ້ຳ ຈາກການຈູດປ່າເຮັດໄຮ່ ຂອງປະຊາຊົນ, ຂາດການບຳບັດນ້ຳເສຍ ແລະ ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນລະບົບ, ຈຳນວນຊີວະນາໆພັນ ກໍ່ຫຼຸດລົງເລື້ອຍໆໃນແຕ່ລະປີ ເນື່ອງຈາກຂາດມາດຕະການຈັດການ ການລ່າສັດໃນເຂດສະຫງວນທີ່ຕົ້ນເຫດ ເປັນຕົ້ນ, ເຊິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຄຸນຄ່າຂອງການທ່ອງທ່ຽວທີ່ອີງໃສ່ທຳມະຊາດ ໃນ ສປປ ລາວ ຫຼຸດລົງ,
- ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ເຊັ່ນ ຖະໜົນຫົນທາງ ແລະ ຂົວຂ້າມນ້ຳ ໃນການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດ ຍັງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ເປັນສາເຫດໃຫ້ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ອີງໃສ່ທຳມະຊາດ ໃນ ສປປ ລາວ ມີຕົ້ນທຶນທີ່ສູງ,

- ຍັງບໍ່ມີນິຕິກຳຮອງຮັບທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ ການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວທີ່ອີງໃສ່ທຳມະຊາດ, ເຊັ່ນ ຍັງບໍ່ມີນິຕິກຳກ່ຽວກັບການບຸກເບີກປ່າສະຫງວນເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວ ເຊິ່ງ ປະຈຸບັນ ການເກັບຄ່າທຳນຽມໃນການບຸກເບີກ/ຄ່າສຳປະທານ ພື້ນທີ່ປ່າສະຫງວນເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວ ກໍ່ຍັງບໍ່ມີຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ມີລາຄາສູງ ເນື່ອງຈາກຍັງອີງໃສ່ ຄ່າທຳນຽມດຽວກັນກັບການສຳປະທານພື້ນທີ່ປ່າສະຫງວນເພື່ອໂຄງການບໍ່ແຮ່ ແລະ ໄຟຟ້າ, ເຊິ່ງກໍ່ເປັນສາມາດທີ່ເຮັດໃຫ້ ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ບໍ່ສາມາດມີສ່ວນຮ່ວມໃນທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວລັກສະນະນີ້ໄດ້,
- ຍັງມີການຈຳກັດການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພາກທຸລະກິດ ແລະ ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການວາງຍຸດທະສາດການພັດທະນາຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວຂອງປະເທດ ເວົ້າລວມ, ແລະ ເວົ້າສະເພາະ ກໍ່ແມ່ນການທ່ອງທ່ຽວທີ່ອີງໃສ່ທຳມະຊາດ,
- ທັກສະ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງບຸກຄະລາກອນ ຕໍ່ກັບການທ່ອງທ່ຽວທີ່ອີງໃສ່ທຳມະຊາດ ຍັງຈຳກັດ.

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ

1. ສະເໜີໃຫ້ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ປັບປຸງ ຫຼື ອອກນິຕິກຳຮອງຮັບ ທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ອີງໃສ່ທຳມະຊາດ, ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວທີ່ອີງໃສ່ ຊຸມຊົນ ແນໃສ່ ຫຼຸດຜ່ອນຂອດຂັ້ນການອະນຸຍາດສຳປະທານ ແລະ ຄ່າທຳນຽມທີ່ຕິດພັນກັບການສຳປະທານ ພື້ນທີ່ປ່າສະຫງວນເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດ. ມີການເກັບຄ່າທຳນຽມຢ່າງໂປ່ງໃສ. ນິຕິກຳ ດັ່ງກ່າວ ຄວນເນັ້ນ ໃສ່ການປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມຂອງແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ (ສຳລັບໂຮງແຮມ ແລະ ຮ້ານ ອາຫານ) ເປັນຫຼັກ, ແຕ່ຕ້ອງບໍ່ເປັນການສ້າງສິ່ງກົດຂວາງທີ່ບໍ່ສົມເໝາະສົມໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະກອບການ.
2. ສ້າງແຜນພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວທີ່ອີງໃສ່ທຳມະຊາດ ແຫ່ງຊາດ. ມີການປະເມີນຄົນຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງແຜນດັ່ງກ່າວ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.
3. ມີມາດຕະການທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ເປັນລະບົບ ເພື່ອຈັດການກັບບັນຫາ ມົນລະພິດທາງອາກາດ ແລະ ທາງນໍ້າ ແລະ ບັນຫາ ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຊະຊາຍ.

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ:

1. ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ
2. ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
3. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ
4. ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ
5. ຫ້ອງວ່າການ ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ຄວາມຄືບໜ້າການແກ້ໄຂບັນຫາ ລ່າສຸດ:

- ✚ ໄດ້ຜ່ານການປຶກສາຫາລື ຈາກກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືໃນລະດັບວິຊາການ ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ ແລະ ພາກທຸລະກິດ (ບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບການທ່ອງທ່ຽວ) ຄັ້ງວັນທີ 17 ກັນຍາ 2019:
 - (ຍັງບໍ່ມີຄຳຕອບທີ່ຊັດເຈນ)

ກຸ່ມບັນຫາ ທີ່ຕິດພັນກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນິຕິກຳ

20. ຂັ້ນຕອນການຈັດທະບຽນສັນຍາເງິນກູ້ ແລະ ຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນ

ສະພາບບັນຫາ ການຂໍກູ້ຢືມເງິນທີ່ມີຫຼາຍຂັ້ນຕອນ ແລະ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແມ່ນເປັນປັດໃຈຫຼັກທີ່ເຮັດໃຫ້ບັນດາ ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ບໍ່ສາມາດເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນທີ່ເໝາະສົມໄດ້. ໃນການປ່ອຍກູ້ ໂດຍສະຖານບັນການເງິນ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຕ້ອງໃຊ້ຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນ (ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃຊ້ໃບຕາດິນຂອບທອງ) ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບທີ່ທາງທະນາຄານກາງ (ທຫລ) ໄດ້ວາງອອກຢ່າງເຂັ້ມງວດ. ຜ່ານມາ ຂັ້ນຕອນການເຮັດໃບຕາດິນຂອບທອງນັ້ນ ເຫັນວ່າໃຊ້ເວລາດົນ ແລະ ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ສູງຫຼາຍ ເຊິ່ງເປັນຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃຫ້ແກ່ຜູ້ກູ້ຢືມ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ກູ້ຢືມທີ່ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ, ຜູ້ທີ່ມີລາຍໄດ້ຕ່ຳ, ແລະ ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ບໍ່ມີຫຼັກຊັບທີ່ເປັນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ. ສຳລັບຜູ້ທີ່ມີໃບຕາດິນຂອບທອງແລ້ວ, ຂັ້ນຕອນການຂໍກູ້ຢືມ ໂດຍມີໃບຕາດິນເປັນຫຼັກຊັບ ກໍ່ຍັງມີຫຼາຍຂັ້ນຕອນ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ສູງອີກເຊັ່ນດຽວກັນ ເນື່ອງຈາກຕ້ອງໄດ້ ມີ ຜ່ານນາຍບ້ານ, ຜ່ານຫ້ອງການທີ່ດິນ ອີກຄັ້ງ, ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານຫ້ອງການທະບຽນສານ ເພື່ອຮັບຮອງ. ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກເຫຼົ່ານີ້ ສຳລັບບາງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ແມ່ນເປັນການເພີ່ມຕື່ມທຶນທີ່ສູງຫຼາຍ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ປະກອບການຫຼາຍບໍລິສັດ ບໍ່ສົນໃຈ ຫຼືບໍ່ສາມາດທີ່ຈະກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານ ແລ້ວ ຫັນໄປໃຊ້ການບໍລິການເງິນກຸ້ນອກລະບົບແທນ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ສູງກໍ່ຕາມ. ໃນໄລຍະກ່ອນປີ 2017, ບາງທະນາຄານສາມາດປ່ອຍກູ້ໃນວົງເງິນຈຳນວນໜ້ອຍ ໂດຍໃຊ້ໃບຕາດິນສີຂາວ ທີ່ຮັບຮອງຢັ້ງຢືນ ຈາກນາຍບ້ານໄດ້. ແຕ່ນັບແຕ່ຕົ້ນປີ 2018 ເປັນຕົ້ນມາ ແມ່ນບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ ເນື່ອງຈາກ ທຫລ ໄດ້ອອກແຈ້ງການເລກທີ 818/ທກ ເຊິ່ງບໍ່ອະນຸຍາດນຳໃຊ້ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ດິນຈາກນາຍບ້ານ ມາເປັນຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນໄດ້. ຂໍ້ຈຳກັດດັ່ງກ່າວ ສິ່ງຜົນສະທ້ອນດ້ານລົບໃຫ້ກັບການປ່ອຍກູ້ວົງເງິນໜ້ອຍ ຈຳນວນໃຫ້ກັບ SMEs. ສະນັ້ນ ພາກທຸລະກິດເຫັນວ່າ ແຈ້ງການດັ່ງກ່າວ ບໍ່ເປັນການສົ່ງເສີມໃຫ້ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ໃຫ້ສາມາດເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນຜ່ານ ລະບົບທະນາຄານໄດ້ເທົ່າທີ່ຄວນ.

ຈາກການຮວບຮວມຂໍ້ມູນຈາກພາກທຸລະກິດ, ເຫັນວ່າ ໂດຍລວມແລ້ວ ຂັ້ນຕອນການຂໍກູ້ຢືມຈາກທະນາຄານປະກອບມີ 6 ຂັ້ນຕອນທີ່ຕ່າງກັນ ແລະ ຕິດພັນກັບສິ່ງ ໜ່ວຍງານຂອງພາກລັດ ເຊິ່ງໃຊ້ເວລາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງນີ້:

- ເວລາທີ່ໃຊ້ໃນຂັ້ນຕອນທັງໝົດແມ່ນປະມານ 2 ຫາ 4 ອາທິດ (ບໍ່ລວມເອົາເວລາ ໃນການພິຈາລະນາຂອງທະນາຄານ).
- ຈຳນວນຄັ້ງທີ່ຕ້ອງໄປຫາໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂອງພາກລັດແມ່ນ 7 ຫາ 11 ຄັ້ງ ຕໍ່ການກູ້ຢືມໜຶ່ງຄັ້ງ (ບາງໜ່ວຍງານຕ້ອງໄດ້ເດີນທາງໄກ ແລະ ໃຊ້ເວລາລໍຖ້າດິນ)
- ຄ່າບໍລິການທີ່ຕິດພັນກັບກູ້ຢືມ ແມ່ນ 2 ຫາ 4 ລ້ານກີບ (ບໍ່ລວມຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆ, ຄ່າເສຍເວລາ, ຄ່າເດີນທາງ ແລະຄ່າທຳນຽມທະນາຄານ)
- ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆທີ່ຕິດພັນກັບກົດລະບຽບການປ່ອຍກູ້ ແມ່ນມີຫຼາຍຂັ້ນຕອນ ແລະບາງຂັ້ນຕອນກໍ່ເຫັນວ່າບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ເຊັ່ນ:
- ການຈ້າກາຫ້ອງການທະບຽນສານ
- ການຈັດທະບຽນຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນໂດຍໃຊ້ຊັບສິນຄົງທີ່ກັບກົມຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ກົມຄຸ້ມຄອງຊັບສິນແຫ່ງລັດ ນອກຈາກນີ້ ຍັງມີການເກັບຄ່າທຳນຽມຕ່າງໆທີ່ບໍ່ເປັນເອກະພາບ ຕາມເຂດບ້ານ ແລະ ເມືອງ. ບາງຄັ້ງກໍ່ຕ້ອງໄດ້ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍພິເສດເພື່ອໃຫ້ເອກະສານແລ້ວໄວຂຶ້ນ. ປະຈຸບັນ ເນື່ອງຈາກການກວດເບິ່ງຄວາມຖືກຕ້ອງ ຜ່ານລະບົບອອນໄລນ໌ ຂອງໃບຕາດິນ ແລະ ຄຳຕັດສິນຂອງສານທີ່ກ່ຽວກັບທີ່ດິນນັ້ນ ຍັງບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້, ຈຶ່ງມີການບັງຄັບໃຫ້ໃຊ້ແຕ່ໃບຕາດິນທີ່ຕ້ອງຈັດທະບຽນແບບທາງການເທົ່ານັ້ນ ເຊິ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດມີຂໍ້ຈຳກັດຕໍ່ການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ.

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ

- 1) ຄວນຫຼຸດຜ່ອນຂັ້ນຕອນການກູ້ຢືມໃຫ້ງ່າຍດາຍລົງ ເຊັ່ນສາມາດໃຫ້ມີການບໍລິການລະບົບອອນໄລນ໌ ໃນການກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງໃບຕາດິນ, ຂໍ້ຂັດແຍ່ງຕ່າງໆ, ແລະ ໂຄງການລັດຖະບານຕ່າງໆທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່.
- 2) ຂັ້ນຕອນການຈົດທະບຽນສານ ຕໍ່ກັບເອກະສານທີ່ຕິດພັນກັບເງິນກູ້ ຄວນຈະຕັດອອກ ຫລື ໃຫ້ສາມາດປະຕິບັດຜ່ານລະບົບອອນໄລນ໌ໄດ້. ສໍາລັບການເກັບຄ່າທໍານຽມຈົດທະບຽນສານ ຄວນຄິດໄລ່ເປັນອັດຕາແບບຄົງທີ່ ຫຼື ໃຫ້ມີເພດານຕໍ່ກັບຊຸດເອກະສານໃດໜຶ່ງ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ຄິດໄລ່ເປັນໜ້າເຈ້ຍ ຫລື ຈໍານວນເງິນທີ່ສະເໜີກູ້,
- 3) ຕັດຂັ້ນຕອນ ການຈົດທະບຽນເອກະສານຫລັກຊັບຄໍ້າປະກັນສໍາລັບຊັບສິນຄົງທີ່ ກັບກົມຄຸ້ມຄອງຊັບສິນແຫ່ງລັດ
- 4) ພິຈາລະນາວິທີການເລັ່ງລັດປັບປຸງຄ່າທໍານຽມຈົດທະບຽນຫຼັກຊັບທີ່ຕິດພັນກັບສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນໃນລັດຖະບັນຍັດປະທານປະເທດ ເລກທີ 003 ເພື່ອເປັນການສ້າງກົນໄກທີ່ເອື້ອອໍານວຍໃຫ້ຜູ້ປະກອບການສາມາດດໍາເນີນທຸລະກິດໄດ້ຢ່າງຄ່ອງຕົວ ເປັນການຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນການຜະລິດ ແລະສາມາດແຂ່ງຂັນກັບຕະຫຼາດຕ່າງປະເທດໄດ້,
- 5) ປະຕິບັດການຈັດເກັບຄ່າທໍານຽມໃຫ້ເປັນເອກະພາບໂດຍສະເພາະຂັ້ນບ້ານ ແລະ ໃຫ້ມີແຜ່ນປ້າຍລະບຸຄ່າທໍານຽມຊັດເຈນຕິດຕາມຫ້ອງການປົກຄອງຂັ້ນບ້ານ, ເມືອງ ແລະ ອື່ນໆ,
- 6) ຖ້າເປັນໄປໄດ້ການເກັບຄ່າທໍານຽມ ແລະຄ່າບໍລິການຂອງພາກລັດ ທີ່ຕິດພັນກັບການກູ້ຢືມໂດຍໃຊ້ຫຼັກຊັບຄໍ້າປະກັນ ຄວນເກັບຄ່າທໍານຽມຈຸດດຽວຜ່ານລະບົບທະນາຄານ,
- 7) ຕໍ່ກັບວົງເງິນກູ້ຈໍານວນໜ້ອຍ ຄວນອະນຸຍາດໃຫ້ສາມາດນໍາໃຊ້ໃບຢັ້ງຢືນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ຮັບຮອງໂດຍນາຍບ້ານ ເປັນຫຼັກຊັບຄໍ້າປະກັນໃນເຂດທີ່ບໍ່ມີການເຮັດໃບຕາດິນຂອບທອງ (ແລ້ວລາຍງານເຂົ້າໃນລະບົບຂໍ້ມູນສິນເຊື້ອໄດ້)

ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ

1. ກົມທີ່ດິນ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
2. ກົມທະບຽນສານ, ກະຊວງຍຸຕິທໍາ
3. ກົມຄຸ້ມຄອງຊັບສິນແຫ່ງລັດ, ກະຊວງການເງິນ
4. ກົມສ່ວຍສາອາກອນ, ກະຊວງການເງິນ

ຄວາມຄືບໜ້າຂອງການແກ້ໄຂ ລ່າສຸດ:

- ✚ ຜົນການປຶກສາຫາລື ຈາກກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ ແລະ ພາກທຸລະກິດ (ບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບການບໍລິການທາງດ້ານການເງິນ) ຄັ້ງວັນທີ 06 ສິງຫາ 2019:
 - ກົມທະບຽນສານ, ກະຊວງຍຸຕິທໍາ: ເຫັນວ່າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຈົດທະບຽນຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບເງິນກູ້ຢືມ ຍັງມີຫຼາຍຂອດຂັ້ນທີ່ບໍ່ຈໍາເປັນ ແລະ ຊໍ້າຊ້ອນກັນລະຫວ່າງຂະແໜງການ ໂດຍສະເພາະແມ່ນລະຫວ່າງຂອດຈົດທະບຽນສານ ແລະ ຂອດການຂຶ້ນທະບຽນຊັບສິນຂອງລັດ. ເນື່ອງຈາກການຈົດທະບຽນສານ ແມ່ນການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງສັນຍາ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆ ຈຶ່ງມີຄວາມຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງມີຂັ້ນຕອນນີ້, ແຕ່ແຜນການປັບປຸງໃນຕໍ່ໜ້າ ແມ່ນຈະໄດ້ຕັດບາງຂອດທີ່ຕິດພັນກັບການຈົດ

ທະບຽນສານ ທີ່ເຫັນວ່າບໍ່ຈໍາເປັນອອກ. ສ່ວນຄ່າທໍານຽມການຈົດທະບຽນສານ ແມ່ນ ເທົ່າກັບ 20,000 ກີບ ຕໍ່ໜຶ່ງລະບົບສັນຍາ. ສ່ວນລະບົບເຊື່ອມຕໍ່ຂໍ້ມູນຜ່ານທາງອີເລັກໂຕນິກຂອງໜ່ວຍງານທະບຽນສານ ແມ່ນຍັງບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ ເນື່ອງຈາກຍັງຂາດແຄນງົບປະມານໃນການພັດທະນາລະບົບດັ່ງກ່າວ. ສະເໝີ ໃຫ້ ຈັດກອງປະຊຸມລະຫວ່າງໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດສະເພາະ ເພື່ອປັບປຸງຂອດຂັ້ນທີ່ຊໍາຊ້ອນ ແລະ ບໍ່ຈໍາເປັນ.

- ກົມທີ່ດິນ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ: ຕໍ່ກັບການຈົດທະບຽນຫຼັກຊັບຄ້ໍາ ປະກັນເງິນກູ້ ທີ່ເປັນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ, ແຜນການປັບປຸງໃນຕໍ່ໜ້າ ແມ່ນ ເລັ່ງການອອກໃບຕາດິນ ທົ່ວ ປະເທດໃຫ້ສໍາເລັດ ໃນປີ 2025. ນອກຈາກນີ້ ແມ່ນກໍາລັງພັດທະນາລະບົບການຈົດທະບຽນທີ່ດິນ ແບບ ອອນລາຍ ໃຫ້ສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ຢູ່ໃນກົດໝາຍທີ່ດິນ ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2019 ໄດ້ກໍານົດຂັ້ນຕອນ ແລະ ໄລຍະເວລາການຈົດທະບຽນທີ່ດິນ ທີ່ຊັດເຈນ, ແຕ່ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວ ຈິງ ແມ່ນຍັງມີຂໍ້ຄ້າງຄາ. ປະຈຸບັນ ການຈົດທະບຽນຄໍາປະກັນເງິນກູ້ ໃຊ້ເວລາສະເລ່ຍປະມານ 10 ວັນ. ພາຍໃນປີ 2019 ນີ້ ຈະໄດ້ມີການເລີ່ມສ້າງສູນບໍລິການທາງດ້ານທີ່ດິນໃນທົ່ວປະເທດ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍທີ່ດິນ, ໝາຍຄວາມວ່າ ການຈົດທະບຽນຕ່າງໆທີ່ຕິດພັນກັບສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ຈະແມ່ນສູນດັ່ງກ່າວ ເປັນຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ການເກັບຄ່າທໍານຽມ ແມ່ນຈະເກັບຜ່ານລະບົບທະນາຄານ. ເຊິ່ງໃນເບື້ອງຕົ້ນ ແມ່ນໄດ້ເລີ່ມທົດລອງໃຫ້ບໍລິການຢູ່ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ. ການສ້າງສູນດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮ່ວມມື ຈາກຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໜ່ວຍງານທະບຽນສານ ແລະ ໜ່ວຍງານສ່ວຍສາ ອາກອນ. ສ່ວນຄ່າທໍານຽມໃນການຈົດທະບຽນຄໍາປະກັນເງິນກູ້ດ້ວຍສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ແມ່ນກໍາລັງປັບປຸງ.

21. ຂັ້ນຕອນການອະນຸມັດ ການຈັດກິດຈະກຳ ກິລາ ເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວ

ສະພາບບັນຫາ: ການເຮັດກິດຈະກຳກິລາທີ່ດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວຈາກຕ່າງປະເທດ ເຊັ່ນ ການແຂ່ງແລ່ນມາລາທອນ, ແລະການແຂ່ງລົດຖີບ ແມ່ນມີນັບມື້ນັບຫລາຍ ແລະ ຊ່ວຍ ກະຕຸ້ນກິດຈະກຳການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ. ແຕ່ປະຈຸບັນ ການຂໍອະນຸຍາດ ຈັດກິດຈະກຳປະເພດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຍັງມີຄວາມບໍ່ຊັດເຈນ ແລະເປັນຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃນຂອດການຂໍອະນຸຍາດ ຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວ ເຊິ່ງເຫັນວ່າບໍ່ເປັນການສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ໃນ ສປປລາວ ເທົ່າທີ່ຄວນ. ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍກິລາກາຍຍະກຳ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 15/ສພຊ ລົງວັນທີ 6 ກໍລະກົດ 2012 , ມາດຕາ 38 ກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດ ຈັດການແຂ່ງຂັນ ກິລາ ກາຍຍະກຳ ໄດ້ລະບຸໃຫ້ ການຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາ-ກາຍຍະກຳ ລະດັບສູງ ແມ່ນໃຫ້ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດ, ສ່ວນ ການຈັດງານມະຫາກຳກິລາ ແຫ່ງຊາດ, ອານຸພາກພື້ນ, ພາກພື້ນ, ແລະ ສາກົນ ຢູ່ ສປປລາວ ແມ່ນ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ຕາມການສະເໜີຂອງ ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງສຶກສາ ແລະກິລາ. ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການຂໍອະນຸຍາດຈັດກິດຈະກຳກິລາເພື່ອກະຕຸ້ນການທ່ອງທ່ຽວ ເຊັ່ນ ການແຂ່ງແລ່ນມາລາທອນ, ແລະການແຂ່ງລົດຖີບ, ຜູ້ປະກອບການແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກ ທັງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ຈາກຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ເຊິ່ງເຫັນວ່າ ມີຫຼາຍຂອດຂຶ້ນ ແລະ ໃຊ້ເວລາດົນເກີນໄປ ສຳລັບການອະນຸມັດການຈັດກິດຈະກຳກິລາປະເພດດັ່ງກ່າວ.

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ

- 1) ສະເໜີໃຫ້ກະຊວງ ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນໃຈກາງປະສານງານກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກດັ່ງກ່າວ ແລະ ເພື່ອເປັນການສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວຢ່າງເປັນຮູບປະທຳ.
- 2) ສະເໜີໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາລົບລ້າງຂັ້ນຕອນການຂໍອະນຸຍາດນຳນັກທ່ອງທ່ຽວເປັນກຸ່ມເຂົ້າມາໃນ ສປປລາວ ທັງນີ້ກໍ່ເພື່ອເປັນການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວສາມາດເດີນທາງໄປທ່ອງທ່ຽວໃນເຂດທີ່ພາກລັດອະນຸມັດໃຫ້ເປັນເຂດທ່ອງທ່ຽວໄດ້ທົ່ວປະເທດ ຢ່າງບໍ່ມີຂໍ້ຈຳກັດ ບໍ່ວ່າຈະເປັນກຸ່ມທ່ອງທ່ຽວ, ແບບ ຄາລາວານ ຫຼື ແບບບຸກຄົນ ກໍ່ຕາມ.
- 3) ໃນໄລຍະເວລາລໍຖ້າ ການພິຈາລະນາຍົກເລີກການປະກອບເອກະສານໃບສະເໜີ, ສະເໜີໃຫ້ຂະແໜງການທ່ຽວຂ້ອງ ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ປະກອບການນຳທ່ຽວ ແຈ້ງລາຍການນຳທ່ຽວ ແລະມອບພັນທະຕ່າງໆ ເປັນລາຍເດືອນ, ໂດຍຜ່ານລະບົບທັນສະໄໝ ຫຼື ນຳໃຊ້ ອີເມວ ຫຼື ແຟກສ ໄດ້ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເດີນທາງໄປຫ້ອງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທຸກຄັ້ງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ, ປະຢັດເວລາລົງ, ແລະ ກໍ່ເປັນການສ້າງຂໍ້ສະດວກໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງໃນການຄຸ້ມຄອງ.
- 4) ສະເໜີໃຫ້ມີນິຕິກຳສະເພາະ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກກ່ຽວກັບການຂໍອະນຸມັດຈັດການແຂ່ງຂັນກິລາປະເພດກະຕຸ້ນການທ່ອງທ່ຽວ (ເຊັ່ນ ການແລ່ນມາລາທອນ, ການແຂ່ງລົດຖີບ), ແລະ ຄວນຕັດບາງຂອດຂຶ້ນອະນຸມັດລົງ ຫຼືກຳນົດໄລຍະເວລາການອະນຸມັດ ທີ່ແນ່ນອນ.

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

1. ກົມກິລາມວນຊົນ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
2. ກົມກິລາລະດັບສູງ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
3. ກົມເສດຖະກິດ-ສັງລວມ, ຫ້ອງວ່າການ ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ຄວາມຄືບໜ້າຂອງການແກ້ໄຂ

✚ ຜົນການປຶກສາຫາລື ຈາກກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ ແລະ ພາກທຸລະກິດ (ບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບການທ່ອງທ່ຽວ) ຄັ້ງວັນທີ 17 ກັນຍາ 2019:

- ຕາງໜ້າ ກົມກິລາລະດັບສູງ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ: ຕໍ່ກັບການຈັດຕັ້ງກິດຈະກຳກິລາ ມີ 2 ປະເພດຄື ກິລາມວນຊົນ (ສໍາລັບການຈັດກິດຈະກຳທົ່ວໄປ) ແລະ ກິລາລະດັບສູງ (ສໍາລັບການແຂ່ງຂັນກິລາທີ່ໃຊ້ລະບຽບຫຼັກການການຕັດສິນ, ເຕັກນິກ, ກຳມະການ ແລະອື່ນໆ ທີ່ອີງໃສ່ມາດຕະຖານສາກົນ). ສໍາລັບກິລາລະດັບສູງ ການຂໍອະນຸມັດ ມີ 2 ຂັ້ນຄື: ຂັ້ນກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ຂັ້ນສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ. ຖ້າກິດຈະກຳແຂ່ງຂັນກິລາພາຍໃນປະເທດ ແມ່ນມີພຽງແຕ່ຂັ້ນກະຊວງສຶກສາທິການອະນຸມັດ ເພື່ອປະສານງານໃຫ້ນັກກິລາໃນທົ່ວປະເທດມາເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນ. ຖ້າກິດຈະກຳແຂ່ງຂັນກິລາລະດັບສາກົນ ເອກະສານຕ້ອງຜ່ານກະຊວງສຶກສາທິການເພື່ອຮັບຮອງເຕັກນິກການແຂ່ງຂັນ, ແລະ ຜ່ານ ສນຍ ເພື່ອຮັບຮອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ຊີ້ນຳກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ ເຊັ່ນ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຕິດຕາມກ່ຽວກັບການເຂົ້າມາຂອງນັກກິລາຕ່າງປະເທດ ແລະ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງຄວາມສະຫງົບໃຫ້ແກ່ກິດຈະກຳ. ສ່ວນການຈັດກິດຈະກຳຢູ່ຕ່າງແຂວງແມ່ນທາງພາກສ່ວນສະເໜີຫາຂັ້ນແຂວງ, ບໍ່ໄດ້ຜ່ານສູນກາງ. ສະເໜີໃຫ້ມີກອງປະຊຸມລະດັບວິຊາການກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ກະຊວງສຶກສາທິການ, ກະຊວງ ຖວສ, ກະຊວງ ປກສ ແລະ ກະຊວງ ການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອກຳນົດພາລະບົດບາດໃຫ້ຊັດເຈນ, ແລະສະເໜີໃຫ້ມີການຈັດກອງປະຊຸມ ເພື່ອສຶກສາຈຸດຄ້າງຄາ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນຈາກກິດຈະກຳທີ່ດຳເນີນການແລ້ວ ແຕ່ລະຄັ້ງ ເພື່ອຊອກວິທີແກ້ໄຂໃນຕໍ່ໜ້າ.

ກຸ່ມບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການສິ່ງເສີມ

22. ອັດຕາຄ່າໄຟຟ້າປະຈຸບັນບໍ່ເປັນການສິ່ງເສີມຂະແໜງການບໍລິການ

ສະພາບັນຫາ: ເນື່ອງຈາກເຫັນໄດ້ເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວ ຕໍ່ການສ້າງລາຍຮັບຂອງປະເທດ, ການຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມ ຂະແໜງທຸລະກິດການບໍລິການ ໂດຍສະເພາະທຸລະກິດການບໍລິການຫຼັກ ທີ່ປິ່ນອ້ອມ ການທ່ອງທ່ຽວ ກໍ່ຄວນຈະໄດ້ຮັບການສິ່ງເສີມຈາກພາກລັດຖະບານ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນລາຄາ ຜະລິດຕະພັນ ການທ່ອງທ່ຽວລົງ.ປະຈຸບັນນີ້ ຂະແໜງທຸລະກິດດ້ານບໍລິການ ເປັນຕົ້ນແມ່ນບັນ ໂຮງແຮມ, ຮ້ານອາຫານ, ແລະ ບັນດາແຫຼ່ງບໍລິການ ທ່ອງທ່ຽວ ຕ່າງໆ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດດ້ານຄ່າໄຟຟ້າ ຄືກັນກັບຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ຈຶ່ງ ເຮັດໃຫ້ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໄຟຟ້າສູງຫຼາຍ. ຂະແໜງບໍລິການແມ່ນ ມີບົດບາດສໍາຄັນຫຼາຍຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ ເນື່ອງຈາກ ກວມເອົາເກືອບ 40% ຂອງ ຜະລິດຕະພັນມວນລວມ ຫຼື GDP ຂອງປະເທດ, ເຊິ່ງ ຫຼາຍກວ່າຂະແໜງ ອຸດສາຫະກຳທີ່ກວມເອົາ 33.2%. ສະນັ້ນພາກທຸລະກິດເຫັນວ່າ ລັດຖະບານກໍ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່ສິ່ງເສີມຂະແໜງ ການບໍລິການ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ. ປະຈຸບັນເຫັນວ່າອັດຕາໄຟຟ້າຂອງຂະແໜງການຄ້າ ແລະ ບໍລິການ ສູງກວ່າປະເພດ ອຸດສາຫະກຳຫຼາຍກວ່າ 40% (ຕົວຢ່າງລາຄາໄຟຟ້າແຮງດັນຕໍ່າ ຕໍ່ກິໂລວັດໂມງ: ອຸດ ສາຫະກຳ ເທົ່າກັບ 779 ກີບ, ການບໍລິການ ເທົ່າກັບ 1101 ກີບ, ອີງຕາມ ລາຄາປີ 2017) . ເມື່ອທຽບກັບປະເທດ ອ້ອມຂ້າງ ເຊັ່ນ ປະເທດໄທ ທີ່ມີການພັດທະນາດ້ານການບໍລິການ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວຫຼາຍກວ່າ ສປປລາວ, ເຫັນວ່າ ອັດຕາຄ່າໄຟຟ້າ ສໍາລັບຂະແໜງການຄ້າແລະການບໍລິການ ແມ່ນຕໍ່າກວ່າ ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳເກີນ 30% .

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ:

- 1) ພາກລັດຖະບານຄວນພິຈາລະນາ ສິ່ງເສີມ ຂະແໜງການບໍລິການ ໂດຍການປັບອັດຕາຄ່າໄຟຟ້າ ໃຫ້ເທົ່າ ກັນກັບຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອເປັນຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນຂອງຜູ້ປະກອບການດ້ານການບໍລິການລົງ.

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

1. ກົມນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນພະລັງງານ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່
2. ລັດວິສາຫະກິດ ໄຟຟ້າ ລາວ

ຄວາມຄືບໜ້າການແກ້ໄຂລ່າສຸດ:

🚩 ຜົນການປຶກສາຫາລື ຈາກກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ ແລະ ພາກ ທຸລະກິດ (ບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບການທ່ອງທ່ຽວ) ຄັ້ງວັນທີ 17 ກັນຍາ 2019:

- ຕາງໜ້າ ກົມນະໂຍບາຍພະລັງງານ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່: ອັດຕາສ່ວນການນໍາໃຊ້ ໄຟຟ້າຂອງຂະແໜງບໍລິການປະຈຸບັນຍັງບໍ່ສູງ (16.5%, ສ່ວນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນ 42%). ອີງຕາມທິດຊີ້ນໍາຂອງລັດຖະບານທີ່ຕ້ອງການເນັ້ນໜັກກ່ຽວກັບການຄ້າຈຸນດ້ານສະບຽງອາຫານ, ກະຊວງ ພະລັງງານ ຈຶ່ງພິຈາລະນາວິເຄາະຄ່າໄຟຟ້າຄືນໃໝ່ຂອງຂະແໜງກະສິກໍາເປັນຫຼັກກ່ອນ, ແຕ່ ຖ້າໃນອານາຄົດຖ້າທຸລະກິດທ່ອງທ່ຽວເປັນໄປໄດ້ຄື ອາດຈະມີການຄ້າຈຸນໂດຍລັດຖະບານໃນ ອະນາຄົດ.

23. ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການທາງດ້ານການເງິນ ຜ່ານເຕັກໂນໂລຊີ (FinTech)

ສະພາບບັນຫາ: ການບໍລິການດ້ານການເງິນທີ່ນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີສູງ (ຫຼື **FinTech**) ມີຂີດຄວາມສາມາດ ເຂົ້າມາມີບົດບາດ ຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນການສົ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານການເງິນຂອງ ສປປ ລາວ ໃນອະນາຄົດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຜູ້ທີ່ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກໃນຊຸມນະບົດ ທີ່ການບໍລິການທາງດ້ານການເງິນຂອງທະນາຄານ ຍັງບໍ່ທົ່ວເຖິງ. ອີງຕາມບົດລາຍງານຕ່າງໆກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ທີ່ຍືນຍົງ ຂອງ ສປປລາວ ໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງ ການຂະຫຍາຍການຄວບຄຸມການບໍລິການດ້ານການເງິນໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ເຊິ່ງສໍາລັບ ສປປລາວ ແລ້ວ ຈໍານວນປະຊາກອນ ທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງການ ບໍລິການດ້ານທະນາຄານແມ່ນກວມເອົາ 60%. ທຽບກັບບັນດາປະເທດ ໃນພາກພື້ນແລ້ວ ການນໍາໃຊ້ **FinTech** ໃນ ສປປລາວ ແມ່ນຍັງມີການພັດທະນາທີ່ລ່າຊ້າຫຼາຍ. ການສ້າງລະບົບຊໍາລະໃນຮູບແບບ ຂອງກະເປົາເງິນອີເລັກໂຕນິກ ຫຼື **e-wallet** ແມ່ນໜຶ່ງໃນການສົ່ງເສີມ ການພັດທະນາດ້ານ **FinTech** ໃນ ສປປລາວ ແລະ ກໍ່ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງການຂະຫຍາຍ ການຄວບຄຸມການບໍລິການດ້ານການເງິນໃຫ້ທົ່ວເຖິງເຊັ່ນ:

- ຂະຫຍາຍການຄວບຄຸມການບໍລິການດ້ານການເງິນສູ່ເຂດຊຸມນະບົດ ໂດຍຜ່ານການໃຫ້ຄວາມຮູ້ດ້ານການເງິນ, ການຝຶກອົບຮົມ, ແລະ ຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຕົ້ນທຶນຕໍ່າ.
- ຊ່ວຍແກ້ໄຂບັນຫາການຊໍາລະ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງທະນາຄານ ໃນເຂດຊຸມນະບົດ ແລະ ເພີ່ມຄວາມສະດວກສະບາຍ ໃນການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານການເງິນຫລາຍຂຶ້ນ
- ຊ່ວຍສົ່ງເສີມໃຫ້ **SMEs** ສາມາດຊໍາລະ ແລະ ເກັບລາຍຮັບ ເພື່ອເພີ່ມປະສິດຕິພາບການຜະລິດ ແລະ ກໍາໄລຂອງຕົນໄດ້ດີຂຶ້ນ
- ຊ່ວຍໃຫ້ວິສາຫະກິດໃນ ລາວ ມີທາງເລືອກດ້ານການບໍລິການດ້ານການເງິນ ເພື່ອການຂະຫຍາຍໂຕ ໂດຍສາມາດມີການຮ່ວມມືກັບທະນາຄານ, ສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນອື່ນໆ ອີກດ້ວຍ.
- ຊ່ວຍຜູ້ຊົມໃຊ້ທົ່ວໄປ ໃຫ້ສາມາດນໍາໃຊ້ການບໍລິການທາງການເງິນແບບດິຈິຕອລ ເພື່ອ ຫຼຸດຜ່ອນການໃຊ້ເງິນສົດ ແລະ ເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ກັນກັບລະບົບການຄ້າທາງອີເລັກໂຕນິກ.
- ສະນັ້ນຈຶ່ງມີຄວາມຈໍາເປັນຫລາຍ ທີ່ພາກລັດຖະບານຕ້ອງເຫັນເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງ **FinTech** ໃນສປປລາວ ເພື່ອການພັດທະນາປະເທດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ການປັບປຸງກົດລະບຽບຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເອື້ອອໍານວຍໃຫ້ແກ່ ບັນດາທຸລະກິດເກີດໃໝ່ທີ່ນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີສູງ ເພື່ອຈະມາຊ່ວຍແກ້ໄຂບັນຫາການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການ ດ້ານການເງິນໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ແລະ ໃຫ້ທັນກັບສະພາບ ການປ່ຽນແປງຂອງລະບົບເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ.

ສໍາລັບບໍລິສັດທີ່ມີຄວາມສົນໃຈ ທີ່ຈະດໍາເນີນທຸລະກິດທີ່ກ່ຽວກັບ **FinTech** ທີ່ໃຫ້ບໍລິການ **e-wallet** ໃນສປປລາວ ນັ້ນຍັງປະສົບກັບບັນຫາກົດລະບຽບແລະ ເງື່ອນໄຂຫລາຍຢ່າງ ເຊັ່ນ:

- ຍັງບໍ່ມີຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງກ່ຽວກັບ ຂັ້ນຕອນການປະເມີນ ການທົດລອງນໍາໃຊ້ ລະບົບ **e-wallet** ຈາກກົມຄຸ້ມຄອງສະຖາບັນການເງິນ ເຊິ່ງລ່າຊ້າມາແຕ່ປີ **2017** ແລະ ກົມຄຸ້ມຄອງລະບົບຊໍາລະສະສາງ ແຕ່ປີ **2018**
- ການຮ່າງ ແລະ ຮັບຮອງນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແມ່ນແກ່ຍາວ ແລະ ລ່າຊ້າ
- ຍັງບໍ່ທັນມີລະບົບຮັບຮອງການລິເລີ່ມແນວຄິດຂອງທຸລະກິດດ້ານ **FinTech** ທີ່ຢູ່ໃນສະພາບ ແວດລ້ອມທີ່ສາມາດຄຸ້ມຄອງໄດ້.

- ເວລາທີ່ມີບໍລິສັດຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດດັ່ງກ່າວ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກໍ່ບໍ່ໃຫ້ຄໍາຕອບ ທີ່ຊັດເຈນ

ຂໍ້ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂ

- 1) ປະຈຸບັນນີ້ຍັງບໍ່ມີກົດລະບຽບ ຫຼືຄໍາແນະນໍາທີ່ຊັດເຈນຈາກ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ແຜນວຽກງານ ດ້ານການເງິນອີເລັກໂຕນິກ (e-money) ແລະຍັງບໍ່ມີການກຳນົດເວລາທີ່ຊັດເຈນ ໃນການເປີດກວ້າງເພື່ອໃຫ້ມີຜູ້ໃຫ້ການບໍລິການຫລາຍຂຶ້ນ. ສະນັ້ນຈຶ່ງສະເໜີໃຫ້ ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ພິຈາລະນາຄືນກ່ຽວກັບກົດລະບຽບໃນການອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດປະເພດ e-wallet ແລະ ມີຄໍາຕອບທີ່ຊັດເຈນໃຫ້ກັບບໍລິສັດທີ່ມາຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດດັ່ງກ່າວ

ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ

1. ກົມຄຸ້ມຄອງສະຖາບັນການເງິນ, ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ
2. ກົມຄຸ້ມຄອງລະບົບຊໍາລະສະສາງ, ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ
3. ກົມເຕັກໂນໂລຊີສື່ສານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ກະຊວງໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ

ຄວາມຄືບໜ້າການແກ້ໄຂລ່າສຸດ:

- ✚ ຜົນການປຶກສາຫາລື ຈາກກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ ແລະ ພາກທຸລະກິດ (ບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບການບໍລິການທາງດ້ານການເງິນ) ຄັ້ງວັນທີ 06 ສິງຫາ 2019:
 - ກົມຄຸ້ມຄອງລະບົບຊໍາລະສະສາງ, ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ: ຜູ້ຂໍອະຍາດໃຫ້ບໍລິການທາງດ້ານການເງິນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຊໍາລະ ສະບັບເລກທີ 32/ສພຊ ແລະ ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂອື່ນໆ ທີ່ ທຫລ ວາງອອກ ເຊິ່ງ ໂດຍລວມແລ້ວຜູ້ຂໍອະນຸຍາດໃຫ້ບໍລິການຊໍາລະສະສາງ ຈະຕ້ອງປະກອບມີ ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານການເງິນ, ຫຼັກການໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານທີ່ຊັດເຈນ, ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ, ການປົກປ້ອງຜູ້ຊົມໃຊ້ທາງດ້ານການເງິນ, ຮັບປະກັນທາງດ້ານການແຂ່ງຂັນ ແລະ ປະສິດທິພາບ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄ່າການຊໍາລະ ມີຕົ້ນທຶນຕໍ່າ. ຜ່ານມາ ໄດ້ອອກອະນຸຍາດໃຫ້ ບໍລິສັດ Lao Digital Payment Network ເປັນຜູ້ຄວບຄຸມລະບົບການຊໍາລະທຸລະກຳຍ່ອຍທັງໝົດຂອງ ສປປ ລາວ, ສະນັ້ນ ຜະລິດຕະພັນຕ່າງໆ ທາງດ້ານເງິນ ຈະມີ ອົງກອນດັ່ງກ່າວເປັນໃຈກາງການຊໍາລະສະສາງ. ປະຈຸບັນ ເຖິງວ່າມີຄຳຮັບຮອງກ່ຽວກັບການໃຫ້ບໍລິການຊໍາລະສະສາງແມ່ນຍັງບໍ່ສໍາເລັດ , ແຕ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການດໍາເນີນການບໍລິການໄປກ່ອນໂດຍໄດ້ ຄື ສາມາດໃຫ້ບໍລິສັດຕ່າງໆ ໃຫ້ບໍລິການ, ບໍລິການທົດລອງ ແລະພັດທະນາ ຜະລິດຕະພັນການເງິນແບບດິຈິຕອລ ເຊັ່ນ E-Wallet, ການຊໍາລະຜ່ານ QR code, ການຊໍາລະຜ່ານ WeChat, Alipay ແລະ ອື່ນໆ (ນອກຈາກການບໍລິການຊື້ຂາຍເງິນໃນຮູບແບບ crypto currency ທີ່ຈະບໍ່ໄດ້ມີການອະນຸມັດການໃຫ້ບໍລິການໃນ ສປປ ລາວ). ແຜນການປັບປຸງໃນຕໍ່ໜ້າ ແມ່ນ ສໍາເລັດ ນິຕິກຳຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບການຊໍາລະສະສາງ ,ເຊິ່ງປະຈຸບັນ ແມ່ນຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນການໃຫ້ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ປະກອບຄໍາເຫັນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຕໍ່ກັບ ຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍ ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການຊໍາລະ, ເຊິ່ງຂໍ້ຕົກລົງດັ່ງກ່າວ ຈະເປີດກວ້າງໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການທີ່ບໍ່

ແມ່ນ ທະນາຄານ ສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດໃຫ້ບໍລິການຊຳລະສະສາງໄດ້. ນອກຈາກນີ້ ແມ່ນ ກຳລັງ
ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດການຊຳລະແຫ່ງຊາດ ເຊິ່ງຈະຕິດພັນກັບຫຼາຍຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

- ກົມເຕັກໂນໂລຊີສື່ສານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ກະຊວງໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການ
ສື່ສານ: ສະເໜີໃຫ້ມີການປົກສາຫາລື ລະຫວ່າງ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ກະຊວງໄປສະນີ
ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ ແລະ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອ
ພັດທະນາດ້ານໂຄງລ່າງພື້ນຖານດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການທາງດ້ານ
ການເງິນໃນເຂດຊົນນະບົດ ສະດວກຂຶ້ນ. ນອກຈາກນີ້ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຄວນຮ່ວມກັນສ້າງ
ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ໂດຍໃຫ້ວິສາຫະກິດ ສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດແບບທົດລອງໄດ້
ໄດ້ໄລຍະລໍາການສ້າງ ຫຼື ປັບປຸງນິຕິກຳຮອງຮັບ.